The Book of Psalms

WELLHAUSEN

THE SACRED BOOKS

OF

The Old Testament

A CRITICAL EDITION OF THE HEBREW TEXT

PRINTED IN COLORS, WITH NOTES

PREPARED

By eminent Biblical scholars of Europe and America

UNDER THE EDITORIAL DIRECTION OF

PAUL HAUPT

PROFESSOR IN THE JOHNS HOPKINS UNIVERSITY, BALTIMORE

PART 14

The Book of Psalms

BY

J · WELLHAUSEN

Leipzig

J· C· HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG

1895

Baltimore
THE JOHNS HOPKINS PRESS

London
DAVID NUTT, 270-271 STRAND

THE Book of Psalms

CRITICAL EDITION OF THE HEBREW TEXT

PRINTED IN COLORS

WITH NOTES

BY

J. WELLHAUSEN, D. D.
PROFESSOR IN THE UNIVERSITY OF GÖTTINGEN

English translation of the Notes

BY

J. D. PRINCE, PH. D.
UNIVERSITY OF THE CITY OF NEW YORK

Leipzig
J. C. HINRICHS'SCHE BUCHHANDLUNG
1895

Baltimore
THE JOHNS HOPKINS PRESS

London
DAVID NUTT, 270-271 STRAND

PRINTED BY W· DRUGULIN
PAPER FROM FERD· FLINSCH
Leipzig

140 (3) יָגֻרוּ, for 𝔐 יגורו, OLSHAUSEN.
(9) תָּפֵק, from נפק=תפק=תוצא (144, 13).
At the end, ירומו should be carried over to v. 10.
(10) Read Q^e^rê יכַסֵּימוֹ for K^e^thîb יכסומו.
(11) ימיט for 𝔐 ימיטו.

141 (3) 𝔐 נצרה is probably a substantive like שמרה, since על could not otherwise be explained.
(5) כי יעור, for 𝔐 כי עוד, at the end of the third line? The Arabism would not be surprising. The text here, as also that of the following verse, contains several other stumbling blocks.
(6) The words can be translated, but not adapted to the context (OLSHAUSEN).
(7) The two lines of the verse do not fit together.
(8) At the beginning of this verse, a petition seems to have fallen out.
(10) במכמריהם, for 𝔐 במכמריו.

142 (4) The beginning belongs to v. 3. The two following sentences would be more intelligible in the reverse order.
(5) ואין לי מכיר seems to be an explanatory gloss to אין דורש לנפשי. The words seem to have crept in here from the margin, superseding a שמאל which we should expect after ראה.
(8) יכתרו must have the sense of *look for, wait,* which 𝔊 ἐμὲ ὑπομενοῦσιν δίκαιοι and Ἀ, ἐμὲ περιμένουσι δίκαιοι, both express; *cf.* Job 36,2.

143 (9) חסיתי, following 𝔊 ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον, for כסיתי of 𝔐.

144 (2) For 𝔐 עמי read עמים.
(13) Read מְזוֹנֵינוּ, for 𝔐 מְזָוֵינוּ, following 𝔊 ταμεῖα. 𝔐 מְפִיקִים=מַפְּקִין (140,9).
(14) אלופינו מסֻבלים, and יוצאת in the following line, are quite uncertain in meaning.

145 (5) At the end of the first line, יְדַבֵּרוּ should be read instead of 𝔐 דברי at the beginning of the second following 𝔊 καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσιν, ܘܫܘܒܚܐ ܕܩܘܕܫܟ ܢܐܡܪܘܢ.
(6) The ו at the beginning is only there because the psalm is alphabetical.
(14) The verse beginning with נ seems to have been lost. 𝔊𝔖 restore it (πιστὸς Κύριος ἐν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ܡܗܝܡܢ ܗܘ ܡܪܝܐ ܒܡ̈ܠܘܗܝ ܘܙܕܝܩ ܒܟܠܗܘܢ ܥܒ̈ܕܘܗܝ=נאמן יהוה בכל דבריו, וחסיד בכל מעשיו, *cf.* Cod. Kennic. No. 142) but, apparently, simply by conjecture.

147 (1) זַמְּרוּ, for 𝔐 זַמְּרָה, VENEMA, *Commentarius in Psalmos* (Leuward 1762-67).
(20) משפטיו, for 𝔐 משפטים.

148 (6) יעבורו, for 𝔐 יעבור.

120 *Songs of the Return, e. g.* from the Exile to the Holy Land, an interpretation, however, which is not sufficiently justified by the tenor of the poems. Others again consider them *Songs of the Pilgrimages, i. e.* psalms which were closely connected with the legally prescribed regular pilgrimages to the Sanctuary, and such a connection seems unmistakable, or, at least, highly probable in several of these psalms. The majority of them, however, have, as it seems, nothing at all to do with the pilgrimages, and the meaning of the expression cannot yet be regarded as determined" (Olshausen). [*Cf.* D. G. Stevens and Geo. F. Moore in the *Johns Hopkins University Circulars*, No. 114, July 1894].

123 (4) For 𝔐 השאננים read לשאננים, following 𝔊 τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσιν; and the Kethîb לִגְאֲיוֹנִים instead of the Qerê לִגְאֵי יוֹנִים.

125 (3) יָנִיחַ, following 𝔊 ὅτι οὐκ ἀφήσει, for 𝔐 ינוח. Jhvh is the subject.

126 (1) שבית, for 𝔐 שיבת.
(4) כאפיקים בנגב does not connect with what precedes. We must suppose that there is a *lacuna*. The אפיקים are not אפיקי מים, but *dry* channels.
(6) 𝔐 נֹשֵׂא before 𝔐 מֶשֶׁךְ is to be struck out, and משך read and explained according to Amos 9,13.

127 (2) *Even so giveth He to His beloved in sleep* is the traditional, but quite inadmissible translation of the third line. The Hebrew words are unintelligible.

129 (6) חלף, for 𝔐 שלף (Ortenberg, *Zur Textkritik der Psalmen*, p. 30). Literally: *which withereth before the second sprouting.*

130 (5) ליהוה, for 𝔐 יהוה.
(6) [For the repetition of שמרים לבקר *cf.* I. M. *Casanowicz*, *Paronomasia in the Old Testament*, Boston, 1894].

135 (17) 𝔐 אף *also* has arisen here from אף *nose* (115,6). This shows the author's method. His Hebrew is characterized by the expression אין יש.

136 (9) לממשֶׁלֶת for 𝔐 לממשלות, as in v. 8.

137 (8) השׁוֹדֵדָה, for 𝔐 השדודה; an active meaning is necessary.

139 (11) יְשׁוּכֵּנִי (=יְסֻכֵּנִי), for 𝔐 ישופני, Ewald.
(14) Verses 13 and 15 go together. V. 14 breaks the connection, and Hitzig, very properly, places it before v. 13.
נפליתָ, as read by 𝔊𝔖𝔍𝔗, for נפליתי of 𝔐.
(16) The first sentence of v. 16 belongs to v. 15. כֻּלָּם cannot be referred to the following ימים of 𝔐, as *days* are not entered in the divine roll, but, at least in the first instance, *men.* Some preceding sentence, therefore, which contained this necessary substantive must have been lost; perhaps: *thus are all men known to thee.* Instead of 𝔐 ימים read טֶרֶם, for *days* are not in any sense *fashioned.* At the end of the verse also, something may have been lost, *e. g.* a verb with the sense *escapeth thee.* ולא אחד, however, could also mean *ne unus quidem*; then we must read the singular יֻצַּר.
(20) For 𝔐 עריך, at the end of the second line, read שמך (Olshausen).
(21) For 𝔐 ובתקוממיך אתקוטט read ובמתקוממיך אתקומם.

116 *I will praise and give thanks.* Perhaps we should simply read קול, instead of כוס, following 118,15.
Verses 15 and 16 are incomplete. We should expect: *Precious in the sight of* JHVH *[is the life of His holy ones; He giveth not] His faithful ones unto death. [I said:] Ah,* JHVH, *[do thou aid me,] for I am thy servant. I am thy servant, the son of thine handmaid. [Then thou didst hearken unto me, and] loose my bonds* (OLSHAUSEN).

117 (1) The plural of אֻמָּה is nowhere else אֻמִּים, but always אֻמּוֹת; *cf.* Gen. 25,16; Num. 25,15. According to the usage of the Psalms, we should expect לְאֻמִּים.

118 (5) Read מרחב יה, as two separate words, instead of 𝔐 מרחביה. [*Cf.* note on 89,9].
(10-12) אמילם must have the sense of a preterit, as indeed the ancient Greek versions render it. This follows especially from v. 12, but also from the whole tone of this psalm of thanksgiving. Thus there drops away the character of bloodthirsty threatening, *I will slaughter them*, found here by some recent commentators. Besides, the actual meaning of אמילם is extremely obscure: 𝔊A, ἠμυνάμην αὐτούς; Σ, διέθρυψα αὐτούς.
(27^b) It does not at all follow from Ex. 23,18; Mal. 2,3; 2 Chr. 30,22, that חג may mean a *festival sacrifice* (חגיגה). The text of v. 27^b is corrupt. The Ancient Versions read it just as we do, and understood it equally imperfectly. Perhaps the words have got here by mere accident.

119 (9) It is not so easy to supply an object for לשמר here as in v. 4; possibly something has dropped out.
(14) Read מֵעַל for 𝔐 כְּעַל.
(30) לנגדי seems to have fallen out at the end.
(32) אֶרְצֶה, for 𝔐 ארוץ.
(48) 𝔐 אשר אהבתי has crept in here incorrectly from v. 47.
(58) חַיֵּנִי, for 𝔐 חנני.
(66) טוב, at the beginning, should be struck out; it has crept in from v. 65.
(91) 𝔐 היום makes poor sense. We should expect a subject for עמדו, to which, further, הכל could refer; perhaps הַחַיִּים.
(103) אִמְרֹתֶיךָ, for 𝔐 אִמְרָתֶךָ, following 𝔊 τὰ λόγιά σου, 𝔗 מימריך, 𝔍 *eloquia tua* (so Vulgate, but *Psalt. juxta Hebr.* sing. *eloquium tuum*).
(128) פקודיך, for 𝔐 פקודי כל, following 𝔊 τὰς ἐντολάς σου.
(137) וישרים, for 𝔐 וישר.
(138) צִוִּיתָ belongs to v. 137.
(150) רֹדְפַי, for 𝔐 רֹדְפֵי, following 𝔊𝔖𝔍Σ (οἱ καταδιώκοντές με, ܪܕܘܦܝ, *persecutores mei*, οἱ διώκοντές με).
(160) דבריך, for 𝔐 דברך; and משפטי, for 𝔐 משפט.

120 (1) "Opinion regarding the expression שיר המעלות (120-134) is very much divided. The rendering of 𝔊 ᾠδὴ τῶν ἀναβαθμῶν (𝔍 *canticum graduum*) gives no light; perhaps it is a reference to the steps leading up to the Temple, on which, according to the idea of the later Jews, these songs were sung. This view, however, must be rejected as untenable for external as well as internal reasons. The explanation of GESENIUS, according to which the name is supposed to allude to a peculiar rhythm, prevalent in these songs, which progresses step by step, is equally improbable. So much is certain that this supposed peculiarity is by no means common to all the songs, and, moreover, that it re-appears quite frequently in poems not in this collection. Other commentators, following a well-known use of the verb עלה, translate the title by

104 (6) כִּסִּיתָהּ, or כסיתה (=כִּסִּיתָ), for 𝔐 כסיתו.
(8) The words of 𝔐 יעלו הרים ירדו בקעות (*flumina subsidunt, montes exire videntur*, Ovid. *Met.* 1,344) break the connection (HITZIG).
(14.15) The construction of the Hebrew is disjointed. Nor does the text seem to be right in v. 15. *Oil* should be coordinated with *wine* and *bread.*
(35) הללויה at the beginning of ψ 105, following 𝔊𝔖.

105 (6) בחירו, for 𝔐 בחיריו.
(15) For 𝔐 במשיחי ולנביאי, read במשיחי ולנביאי; for these terms, as employed here, can only be used in the singular. There is only one *Nabî* or *Mashîah* at one time (*e. g.* Abraham, Isaac, Jacob), and God can only speak concerning this one.
(18) With ענו *cf.* 107,10 and عانى *captive.*
(27) שָׂם, for 𝔐 שׂמו, as in 78,43, following 𝔊𝔍𝔖'ΑΣ ἔθετο, ܥܒܰܕ, ἐποίησεν ἐν αὐτοῖς, *posuit*).
(28) The verse seems to be a subsequent addition by some reader who missed the *darkness.*

106 (3) עֹשֵׂי, for 𝔐 עֹשֵׂה.
(7) ימרו, absolutely, als also in vv. 29.32.43. Either על ים or בים is to be struck out.
(13) The ἀσύνδετα are characteristic of the language of this psalm.
(43) וימקו, for 𝔐 וימכו; *cf.* Lev. 26,39; Ezek. 24,23; 33,10.

Book 5.

107 (4) תֹּעֵי, instead of 𝔐 תָּעוּ.
(17) אמללים, instead of 𝔐 אֱוִלִים.

109 (4) 𝔐 ואני תפלה, in the second line, is not at all suitable here.
(5) וַיְשַׁלְּמוּ, instead of 𝔐 וישימו, OLSHAUSEN.
(7) נשפט is not said of the judge, but of the two parties to a suit.
(15) Read יִכָּרֵת instead of 𝔐 יַכְרֵת, following 𝔊𝔍 ἐξολεθρευθείη *dispereat.* The line is suitable only after v. 13.
(21) כְּטוֹב, instead of 𝔐 כי טוב.
(28) קָמַי יֵבֹשׁוּ, instead of 𝔐 קמו ויֵבשו, following 𝔊 οἱ ἐπανιστανόμενοί μοι.
(31) מִמִּשְׁפְּטָיו, instead of 𝔐 משפטי.

110 (3) בהררי (*cf.* 87,1), instead of 𝔐 בהדרי, following Σ, ἐν ὄρεσιν ἁγίοις, and 𝔍 (Psalt. juxta Hebr.) *in montibus sanctis*, as well as several Heb. MSS.
שחר, instead of 𝔐 משחר (מ perhaps dittography). The proposed emendations of the second line of v. 3, which certainly stands greatly in need of correction, are all failures, the latest מְרַחֵם מְשַׁחֵר [*Johns Hopkins Univ. Circulars*, No. 114, p. 110[b]] not excepted.
(6) For 𝔐 מָלֵא read מִלֵּא. — ארץ רבה does not suit 𝔐 מחץ ראש על at all, but goes very well with מִלֵּא גויות, which words in any case require an object. In על are concealed the mutilated remains of the indispensable genitive to ראש: *Leviathan*, perhaps, or some other symbol of the heathen empire.

113 (9) Perhaps מֵשִׁיבִי, instead of 𝔐 מושיבי, in the sense of הפכי, 114,8.

116 (13.14) VV. 13[b]. 14=17[b]. 18. Accordingly the general sense of 𝔐 כוס ישועות אשא must be:

90 (12) Read וְנָבֹא לְבַב חכמה (*that we enter through the gate of wisdom*) for 𝔐 וְנָבִא וגו'; *cf.* פתח תקוה, Hos. 2,17.

(15) The exceptional plurals ימות and שנות occur also in the Song of Moses (Deut. 32), which, as DELITZSCH has shown, has been made use of here, as well as in 91.

(17) The repetition עלינו ומעשה ידינו כוננהו is incorrect; notice that the second עלינו does not make sense.

91 (2) אֱמֹר, imperative, for 𝔐 אֹמַר. The address with *thou* continues as far as v. 13.

(9) מחסך, for 𝔐 מחסי; אתה is nominative absolute; *cf.* WELLH., *Composition des Hexateuchs* (1889), p. 359.

92 (9) The verse is mutilated; some adjective or participle is concealed in מרום.

(12) בשוררי, for 𝔐 בשורי. Strike out 𝔐 מרעים.

(16) Point עלתה (K^e^thîb)=עֹוְלָתָה (Q^e^rê).

93 (3) The imperfect יִשְׂאוּ, in the third line, is very remarkable.

(4) אדיר ממשברי, for 𝔐 אדירים מש'.

94 (1) הופיעה, for 𝔐 הופיע.

(10) היֹצֵר, for 𝔐 היסר.

The words of 𝔐 המלמד וגו', in the following line, are very lame. We should rather expect הלא ילמד.

(15) ואחרית לְ, for 𝔐 ואחריו כל.

95 (7) 𝔐 יָדוֹ is doubtful. There is a *lacuna* before היום at the beginning of the following paragraph.

For 𝔐 בקלו read בקלי.

97 (3) צְעָדָיו, for 𝔐 צריו.

(10) אֹהֵב, for 𝔐 אהבי, and שֹׂנְאֵי, for 𝔐 שנאו.

(11) זָרַח, for 𝔐 זרע, following 𝔊𝔖𝔗𝔍 (ἀνέτειλε, דנח, *orta est*).

99 (1) תמוג, for 𝔐 תנוט, OLSHAUSEN.

(3) שמו, for 𝔐 שמך.

(4) 𝔐 ועֹז מלך משפט אָהֵב. We should expect: אתה מלך אהב משפט.

100 (3) The Q^e^rê ולו instead of the K^e^thîb ולא is correct.

101 (2) The words of 𝔐 מתי תבוא אלי are unintelligible in this passage.

102 (4) כְּעשן, for 𝔐 בְּעשן, following 𝔊𝔗𝔍 (ὡσεὶ καπνὸς, היך תננא, *sicut fumus*) and several Heb. MSS.

(8) אהמה, for 𝔐 אהיה, OLSHAUSEN.

(10) שִׁקּוּיַי, for 𝔐 שִׁקֻּיַי.

(24) 𝔐 בדרך is doubtful.

Read Q^e^rê כֹּחִי for 𝔐 כחו.

103 (20) The words לשמע בקול דברו are a very lame continuation (HITZIG).

104 (4) According to DELITZSCH: *Thou makest thy messengers out of winds, thy servants out of flaming fire;* following Chagigah 14^a^ and Koran 38,77. The singular of אש seems to favor this interpretation, but the general sense and the plural רוחות would seem to militate against it.

85 (9) 𝔐 האל יהוה is a combination which can hardly have been in the original text.
(10) כבוד is a *nomen proprium* like שכינה.
(14) ושלום, for 𝔐 וישם.

87 (1) The beginning is mutilated. OLSH. proposed to complete the text, as follows: מַה־יְּדִידָה עִיר הָאֱלֹהִים.
(3) The verse is incomplete and therefore badly divided. The Hebrew of the first words is very suspicious; perhaps it should be נִכְבַּדְתְּ מְאֹד, and then a derivative from בֵּרֵךְ.
(5) The text is corrupt in several places, but the meaning is clear.
אֵם אמר, following 𝔊 Μήτηρ Σειων, ἐρεῖ ἄνθρωπος for 𝔐 יאמר; this reading gives us the clue to the meaning of the entire psalm.
(7) כֻּלָּם מְעוֹנָם, following 𝔊 πάντων ἡ κατοικία, for 𝔐 כל מעיני.
The words ושרים כחללים, in the preceding line, make no sense at all. The context requires two antithetical expressions comprising all Jews, some phrase analogous to עצור ועזוב &c.

88 (2) יום יום, for 𝔐 יום.
(6) נחשבתי, for 𝔐 חפשי.
(8) צוית, for 𝔐 ענית.
(16) 𝔐 מנער, at the end of the first line, is unintelligible.
אפוגה, for 𝔐 אפונה, OLSHAUSEN.
(17) צמתוני, or צמתְתוני, for 𝔐 צמתְּתוני.
(19) Some coordinated word, together with the whole close of the psalm, has probably dropped out after 𝔐 מחשך.

89 (4) כרתָּ, לבחירךָ, נשבעתָּ, עבדךָ, for 𝔐 כרתִּי, לבחירִי, נשבעתִּי and עבדִי.
(9) [For חסין יה *cf.* the note on Jer. 2,32 in CORNILL's *Jeremiah*, p. 44, l. 25].
The last sentence does not fit this context.
(10) בְּנְשׂוֹא, or בְּשָׁאוֹן, for 𝔐 בשוא.
(19) לְ before the subject [*cf.* HAUPT, *A new Hebrew Particle* (*Johns Hopkins University Circulars,* No. 114, July 1894) and the Philadelphia *Oriental Studies* (Boston 1894), p. 264, n. 3].
(34) אסיר, for 𝔐 אפיר; OLSHAUSEN.
(38) וָעֶר, for 𝔐 וְעַר; כְּשחק, for 𝔐 'בְּשׁ, after which יהיה has, perhaps, dropped out.
(51) The second line of the verse is unintelligible.

Book 4.

90 (1) OLSHAUSEN suggested מעוז for 𝔐 מעון, but *cf.* 71,3; 91,9; Deut. 33,27.
(3) דַּכָּה=דַּכָּא.
(4) אתמול כי יעבר, exactly as in Arabic, كانوا كأمس الذاهب (الدابر), *e. g.* Ibn Hishâm 590,20; Wâqidî (ed. WELLHAUSEN), p. 151, n. 1.
(5) זֶרַע מְתִם שָׁנָה, for 𝔐 זרמתם שנה. In the following line strike out בבקר; it has crept in from v. 6.
(9) פנה, as in Arabic=*vanish, pass away.*
(10) וְאִם=*or*; בגבורת=*at the most*, like Aramaic למחסן. הֵחִישׁ, for 𝔐 חיש.
(11) 𝔐 וכיראתך is meaningless, read וּמִי יָרֵא (LUTHER). Some expression analogous to עז is probably concealed in תך.

75 (7) וּמֵהרים, for 𝔐 הרים.
(9) אַף, instead of 𝔐 אך.

76 (5) 𝔐 נאור (=נורא) אתה אדיר belongs to v. 8 as a corrective gloss.
(8) The second אתה must also have a predicate, *viz.* אדיר.
For 𝔐 מאז, in the following line, read, with GRÄTZ, מֵעֻז.
(11) With 𝔐 חמת the *pious* are meant, but the pronunciation and the meaning of word are quite uncertain.
תחג לך, following 𝔊 ἑορτάσει σοι, for 𝔐 תחגר.
(12) מורא denotes *God*.

77 (7) ויחפו, for 𝔐 ויחפש.
(9) אמת, for 𝔐 אמר, because of the preceding חסד. [*Cf.* NESTLE, *Theol. Stud. aus Württemberg*, 1882, p. 242].
(15) אל, for 𝔐 האל.
(18) זִרְמוּ, for 𝔐 זֹרְמוּ.

78 (4) The verse is overloaded.
(15) וַיַּשְׁקֵם מַת׳, for 𝔐 וישק כת׳.
(63) הוללו is undoubtedly connected with הלולא, בית הלולים=*wedding*.
(69) כמו רמים, doubtful. The obvious emendation כִּמְרוֹמִים is not very suitable.

79 (7) אכלו, for 𝔐 אכל, following 𝔊 κατέφαγον, 𝔍 *comederunt*, 𝔖 ܐܟܠܘ, 𝔗 גמרו.
(11) הַתֵּר, for 𝔐 הותר, following 𝔖 ܫܪܝ, 𝔗 שרי; *cf.* 105,20.

80 (5.8.20) 𝔐 אלהים before צבאות, instead of אלהי, is a late emendation for יהוה; *cf.* 84,9.12.
(16) וְכוֹנְנָהּ, for 𝔐 וכנה. The large letter in 𝔐 וכנה indicates a correction which was made in the copy used as a basis for the 𝔐 recension (OLSHAUSEN).
The words ועל בן אמצתה לך have got here from v. 18.
(17) Point שְׂרֻפָהּ and כְּסֻחוּהָ, for 𝔐 שְׂרֻפָה and כְּסוּחָה.
(18) It may be doubted whether 𝔐 בן־אדם (*man*) or בן (*son*; v. 16) is the correct reading, probably בן־אדם.

81 (6) מֵעַל, for 𝔐 על. There is a *lacuna* before the third line of the verse.
(16) משנאיהם, for 𝔐 משנאי יהוה; למו, for 𝔐 לו.
(17) וְאַאכִילֵךְ, for 𝔐 וַיַּאֲכִילֵהוּ, HOUBIGANT; and מִצּוּף for 𝔐 מצור.

82 (8) תמשל, for 𝔐 תנחל.

83 (11) For the unintelligible 𝔐 בעין דאר GRÄTZ conjectures כְּעֵין חֲרוֹד *as at En Harod*, following Jud. 7,1 [*cf.* HUGO WINCKLER, *Altorientalische Forschungen*, i (Leipzig, 1893) p. 103. WINCKLER suggests that v. 11^a should be read before 10^b].

84 (6) For 𝔐 מסלות, 𝔊 (ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο) correctly either read or understood מעלות.
(7) The text is corrupt, and our translation (*while they pass through the Vale of Baca He maketh it full of fountains for them*) is a makeshift with the alteration of 𝔐 ישיתוהו to יְשִׁיתֵהוּ, which, however, is by no means sufficient. עמק הבכא is a place near Jerusalem. It is probable also that some corrupted local name is hidden in מורה.
For 𝔐 מעין, 𝔊 (εἰς τόπον ὃν ἔθετο) read מעון.
(8) יֵרָאוּ, for 𝔐 יראה.
(9.12) *Cf.* 80,4.8.20.

71 (6) תּוֹחַלְתִּי, for 𝔐 תהלתי.

(13) יכלמו, for 𝔐 יכלו.

(15) 𝔐 ספרות אבוא ב is unintelligible and probably corrupt.

(18) 𝔐 לכל before יבא to be struck out.

(19) וצדקתך belongs to v. 18.

(20) The singular of the first person in the Q^{e}rê is not necessary. *I* is here throughout=*we*, just as in **22**.
ומתחתיות, for 𝔐 ומתהומות, OLSHAUSEN.

(21) 𝔐 גְּדֻלָּתִי, at the end of the first line, is very inappropriate, but גדלתך, following 𝔊 πλεονάσας τὴν δικαιοσύνην σου, is no improvement.

(23) פי, for 𝔐 כי; זמר has lost its original sense, and means simply *praise*.

72 (3) צדקה, for 𝔐 בצדקה.

(5) ויראוהו, for 𝔐 ייראוך.

(6) The meaning *mown herbs* for גז should not be called in question. A verb is concealed in 𝔐 זרזיף.

(7) צֶדֶק, for 𝔐 צדיק.

(9) צָרים, for 𝔐 ציים, OLSHAUSEN. Futures seem to begin here. The verbs appear no longer at the beginning of the sentence.

(16) שפעת, or a word of similar meaning, should be read instead of 𝔐 פסת. For 𝔐 פריו, read פרי as genitive depending upon לבנון; לבנון פרי is an hyperbolical plural of עץ פרי.

(17) 𝔐 ינין, in the third line, is corrupt, and יאשרוה, at the end of the verse, is a gloss to ויתברכו בו.

Book 3.

73 (2) 𝔐 K^{e}thîb נטוי רגלי. The Q^{e}rê is correct, also in שפכו (K^{e}thîb שפכה).

(4) לָמוֹ תָּם, instead of 𝔐 למותם, MÖRL (*Scholia philolog. et crit. ad selecta Sacri Codicis loca*, Norimb. 1737) *ad loc.*

(7) עֲוֹנָמוֹ, instead of 𝔐 עינמו, following 𝔊 ἡ ἀδικία αὐτῶν, 𝔖 ܥܘܠܗܘܢ.

(9) מתהלך, for 𝔐 תהלך, LAGARDE.

(10) ישבעו מלחם, for 𝔐 ישיב עמו הלם.

(15) 𝔐 אמרתי to be struck out; הֵנָּה, instead of 𝔐 הִנֵּה.

(16) ואחשבה, for 𝔐 וָאֲחַשְּׁבָה, following 𝔊𝔖𝔗𝔍A and several Heb. MSS.

(20) 𝔐 אדני to be struck out.

(22) בהמה, for 𝔐 בהמות.

(24) אחריך בְּיָד, for 𝔐 אחר כבוד. The traditional reading cannot be defended by Zech. **2**,12.

74 (5.6) The text is corrupt, though some sound words can be recognized, *e. g.* קרדמות, פתוחיה, and בכשיל וכילפות יהלמון.
At the beginning of v. 6 we might, perhaps, read וְאַת instead of 𝔐 וְעַתְּ.

(14) לעם, for 𝔐 לעם. The verse contains heterogeneous mythology, and destroys the connection of v. 13 with v. 15. HITZIG rightly strikes it out.

(18) 𝔐 זכר זאת is unintelligible; LAGARDE suggested בכל זאת.

(19) לְחַיּוֹת, for 𝔐 לחית.

(20) 𝔐 נאות seems corrupt.

75 (2) וקראי בשמך, following 𝔊 καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά σου, for 𝔐 וקרוב שמך, DYSERINCK.

65 (6) אִיִּם רחקים for 𝔐 ים ר׳.
(10) The verse is overloaded. The last words of 𝔐 כי כן תכינה are very doubtful.

66 (2) 𝔐 כְּבוֹד תהלתו, but a *status constructus* is necessary as in כְּבוֹד שמו.
(11) במצודה and מועקה are hardly correct, *cf.* 69,24.
(12) לְרְוָחָה, for 𝔐 לרויה, following 𝔊 εἰς ἀναψυχήν.
(17) ורוֹמַמְתִּי מִתַּחַת לְשׂוֹנְאַי, for 𝔐 ורומם תחת לשוני.
(20) תפלתי וחסדו, a rather incredible case of *zeugma*.

68 (3) 𝔐 תנדף is impossible. We should expect something corresponding to the מפני אש at the end of the following line. 𝔐 הִנְדֹּף (for הִנָּדֵף) is anomalous.
(5) סלּוּ must mean something similar to the other three imperatives, as, perhaps, *make music*. It appears to be connected with the familiar סלה.
(11) חיה; *cf.* 74,19.
(12) אֹמֶר=*promise*; usually אמרה, especially in 119.
(13) The meaning of נְוַת בית (*cf.* 113,9) is quite uncertain.
(14) אם תשכבון בין השפתים is unintelligible here. It may have been derived from Jud. 5,16.
(15) בְּהַכְשְׁלָם בְּצַלְמוּת, for 𝔐 בה תשלג בצלמון, Dys. It may at least serve as a *pis aller*.
(18) שנין=שנאן. — In the next line we must read בָּא מִסִּינַי for 𝔐 בָּם סיני (Pott).
(19) אך, for 𝔐 ואף, and לא שכנו, for 𝔐 לשכן, according to v. 7 (Dyserinck).
(21) מושעות, for 𝔐 למ׳.
(24) תרחץ, for 𝔐 תמחץ, following 𝔊𝔖𝔗𝔍 (βαφῇ, ܡܫܠ ܪ̈ܓܠܝ ܒܕܡܐ, יטמשון רגליהון בדם קטילין, *ut calcet pes tuus in sanguine*), and in the following line מְנָתוֹ, for 𝔐 מנהו.
(25) רָאוּ הליכות אלהים should be read for 𝔐 רָאוּ הליכותיך אלהים.
(27) 𝔐 ארני is hardly possible.
(28) רדם and רגמתם of 𝔐 are unintelligible and probably corrupt.
(29) צַוֵּה אלהים, for 𝔐 צוה אלהיך, following 𝔊𝔖𝔗𝔍Σ (ἔντειλαι, ὁ θεός, ܦܩܘܕ ܐܠܗܐ, פקד אלהא עושנך, *præcipe, deus, de fortitudine tua,* πρόσταξον, ὁ θεὸς, περὶ ἰσχύος σου).
(30) The beginning of the first line is mutilated.
(31) התרפס ברֹצֵי כזב, instead of 𝔐 מתרפס ברצי כסף, Pott (*Animadversiones in nonnullos Psalmorum locos*, spec. ii, Götting. 1828, p. 19). [Nestle, *Journal of Biblical Literature*, x, 2 (1891), p. 151, proposes to read מְפַתְּרִם instead of 𝔐 מתרפס]. In the following line read בַּזֵּר (פזר?), imperative, for 𝔐 בִּזַּר.
(32) תרים, for 𝔐 תריץ.
(34) Dys., following the analogy of v. 5, correctly makes from סלה at the end of v. 33 a סלּוּ for the beginning of v. 34; he reads, also, בְּמֵי שמי קדם, for 𝔐 בִּשְׁמֵי שמי קדם

69 (4) מִיַּחֵל, for 𝔐 מְיַחֵל, following 𝔊 ἀπὸ τοῦ ἐγγίζειν.
(5) אֹיְבַי of 𝔐 should be struck out (Lag.). We must not make מֵעַצְמוֹתַי from 𝔐 מצמיתי, because *bones* are not a proper figure to denote a great number.
(11) ואענה, for 𝔐 ואבכה, Olshausen.
(14) אַתָּ רְצֵנִי, for 𝔐 עת רצון.
(17) כְּטוּב, for 𝔐 כִּי טוֹב; *cf.* 109,21.
(20) נגד, for 𝔐 נגדך, because of the division of the verse.
(21) ואנושה, 1 sing. imperf. of אנש.
(27) יֹסִפוּ, for 𝔐 יספרו, following 𝔊 καὶ ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.
(33) לבבם, for 𝔐 לבבכם.

70 (1) The meaning of להזכיר is not clear; *cf.* 38,1.

71 (3) לבית מצודתי הושיעני, for 𝔐 לבוא תמיד צוית להושיעני, following 𝔊 εἰς τόπον ὀχυρὸν τοῦ σῶσαί με.

59 German emperors could not kill all the Jews, lest the memory of them should die out! [*Cf.* WELLHAUSEN, *Sketch of the History of Israel and Judah*, third edition, 1891, p. 200 below]. The request is absurd, and is in striking contradiction with v. 14: *destroy them until not one be left.* Read אל תַּהֲרֹג פן תִּשְׁכַּח עַמֶּךָ, where פן should be considered equivalent to אל.
הכניעמו, for 𝔐 הניעמו.

(13) ילכדו בגאונמו מאלה, for 𝔐 וילכדו בגאונם ומאלה.

(15) Cancel ו in 𝔐 וישבו.

(17) The verse should be divided, then each stanza (vv. 2-10 and 11-18) has nine verses.

(18) אשמרה, for 𝔐 אזמרה, following v. 10.

60 (6) The usual translation depends upon the doubtful suppositions that *banner* means a *Hasenpanier*, that 𝔐 להתנוסס is the same as לנוס, and that 𝔐 קשט is the same as קשת.

(10) עֲלֵי פלשת אתרועע (*cf.* 108, 10) is better than 𝔐 עָלַי פ׳ התרועעי.

(11) [HUGO WINCKLER, *Altorientalische Forschungen*, ii (Leipzig, 1894) p. 195, proposes to read: מי יבלני עד מצר מי נחני עד אדום *who hath brought me* (perf. Qal!!) *to Muçur* (in Northern Arabia), *who hath led me to Edom?*]. עַד, for 𝔐 עיר, is probably correct.

61 (6) For 𝔐 ירשת, HUPFELD reads ארשת *wish*; perhaps correctly, but certainly unnecessarily. For the wish is simply that the pious may possess the land, *i. e.* that the kingdom of David, in its former independence and extent, may be restored.

62 (2) Five verses begin with אך, which always stands at the beginning of the sentence, without, however, referring in every case to the word immediately following.
דומי, following v. 6, for 𝔐 דומיה.
In the same way תקותי, following v. 6, instead of 𝔐 ישועתי, which would be repeated immediately in v. 3.

(3) The meaningless 𝔐 רבה at the end should be struck out, following v. 7. Its origin is difficult to explain.

(4) For 𝔐 תרצחו, read תְּרָצְּהוּ, or still better, תְּרוֹצְצוּהוּ=תרצצהו.
At the end of the verse read גְּדֵרָה דְחוּיָה for 𝔐 גָּדֵר הַדְּחוּיָה.

(13) V. 13 should begin with the divine utterance.

63 (2) The verse is overloaded and badly divided. Nor is ועיף, in the third line, connected with the preceding בארץ ציה.

(3) Verses 3 and 5 correspond; v. 4 stands parenthetically between; in the translation it may be introduced after v. 5.

(7) 𝔐 אם is unintelligible; both sentences are assertive.

(11) 𝔐 יגירוהו. We expect a *passive*, of הגיר or הסגיר.

64 (6) לנו, for 𝔐 למו at the end.

(7) עולתמו, for 𝔐 עולת תמנו.
The following line is borrowed from Jer. 17,9; אֱנֹשׁ is certainly preferable to 𝔐 איש.

(9[a]) The first sentence is corrupt. Our translation (*they cause them to fall, they against whom their tongue spake*) is only a makeshift.

65 (2) 𝔊 σοὶ πρέπει ὕμνος. The sense requires this, but it is questionable, whether דְּמִיָּה, which has been proposed for 𝔐 דֻּמִיָּה, does mean πρέπει.

55 אהמיה, for 𝔐 אהימה, according to v. 18; *cf.* 77,4 (OLSHAUSEN).
(4) צעקת, for 𝔐 עקת, OLSHAUSEN.
(10) ראִיתָ, for 𝔐 ראיתי.
(11) 𝔐 יסוֹבְבֻהָ על חומתיהָ is appropriate in 59,7.15, but not here. We should expect: *day and night do murder and slaughter dwell therein.*
(13) אויבי for 𝔐 אויב, because of 𝔐 משנאי.
(16) 𝔐 ישימות, doubtful. There is no advantage in dividing it into two words. בקרבם, at the end of the verse, is an explanatory gloss on במגורם.
(19) יפדה, for 𝔐 פדה.
עֹמְדַי (=קָמַי), for 𝔐 עִמָּדִי.
(20) ויענמו ישב, for 𝔐 ויענם וישב. למו, according to the following sentence, and because it is plural, can refer only to the enemy.
חליפות, in the next line, is corrupt. We should expect some such word as *faithfulness.*
(21) A commonplace gloss.
(22) חָלַק מַחֲמָאָה, instead of 𝔐 חלקו מחמאת, OLSHAUSEN.
(23) 𝔐 יאב=יהב, 119,131.

56 (1) אִיִּים, for 𝔐 אלם. *Dove of distant lands* is an indication of the melody.
(5) 𝔐 דברו is as unintelligible as 𝔐 דבר, v. 11.
(8) פלס, for 𝔐 פלט, EWALD.
(9) Instead of 𝔐 נדי, some word of similar meaning to דמעתי must have stood here. הלא בספרתך is a gloss to בנאדך.
(11) It is hardly correct to have the same sentence twice repeated; *cf.* v. 5, according to which vv. 11.12 form one verse.

57 (1) *Destroy not* is an indication of the melody; *cf.* Is. 65,8.
(4) 𝔐 חרף שאפי cannot possibly be in place where it now stands.
(5) נפשי cannot be connected with אשכבה; the soul cannot lie down. It might be connected with 𝔐 חרף שאפי, v. 4, if the reading חָנֵף שאף were adopted.
𝔐 להטים is impossible as an epithet to לבאם.
The last two lines of v. 5 had better be taken as a separate verse, as the two stanzas indicated by the refrain (vv. 6.12) have then an equal number of verses.
(7) כפף does not mean in Hebrew *to be bowed down*; nor is one bowed down before a net. The translation *my soul is bowed down* is only a makeshift.

58 (2) For 𝔐 אֵלֶם read אֵלִים, HOUBIGANT.
(3) בִּלְבּוּל, for 𝔐 בלב עולת; חָמָס, for 𝔐 חֲמַס, and תפלסָן for תפלסון of 𝔐, following 𝔊 ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συνπλέκουσιν, 𝔖 ܘܥܘܠܐ ܡܬܩܢܢ ܐܝܕܝܟܘܢ, 𝔗 חטוף אידיכון יתקנון, Θ ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν διασταθμίζουσιν.
(8) כמו, for 𝔐 למו; a metaphor lies under the following 𝔐 ידרך.
כמו חציר, for 𝔐 חצו כמו.
(9) 𝔐 תמס יהלך, is corrupt.
חָזוּי, for 𝔐 חֵזוּ.
(10) The text is unintelligible.
(12) LAGARDE suggested פֶּרֶק for 𝔐 פרי; not necessary.

59 (5) עוני, for 𝔐 עון.
(8) 𝔐 יביעון would require an object; perhaps we should read יַבחון, or יפצון.
חרפות, for 𝔐 חרבות.
(10) Read עֻזִּי for 𝔐 עזו, following 𝔊 τὸ κράτος μου. Following v. 18, 𝔐 אלהי חסדי (so with the Qᵉrê instead of the Kᵉthîb חסדו 'א) belongs to v. 10.
(12) *Slay them not, that my people forget not.* We might just as well say that the

47 (10) מגני is unintelligible and, perhaps, corrupt. Our translation (*the world belongeth to God, ‹our› shield*) is a makeshift.

48 (3) נוף is suspicious. It has no appropriate meaning which can be established. 𝔐 ירכתי צפון overloads the verse, and is consequently canceled by OLSHAUSEN.
(8) Some verb is wanting at the beginning with the meaning *they were snatched away* (OLSHAUSEN).
(14) פסגנו is as yet unexplained.
(15) 𝔐 על מות is a corruption of עַל עֲלָמוֹת, and belongs to the heading of the following psalm; *cf.* 46.

49 (8) אַךְ, for 𝔐 אח; and יִפְדֶּה, for 𝔐 יִפְדֶּה; for the point is whether the rich man can ransom *himself*; not at all whether he can ransom his brother.
(9) נפשו, for 𝔐 נפשם.
(10) This verse is not in place here, but belongs to v. 8, and there only as a gloss.
(11) Instead of the unintelligible יראה of 𝔐, we should expect a word with which חכמים could be coordinated.
(12) קְבָרִים, for 𝔐 קִרְבָּם, following 𝔊 οἱ τάφοι αὐτῶν, 𝔖 ܩܒܪܝܗܘܢ, 𝔗 בבית קבורתהון ישרון לעלם; [*cf.* GEIGER, *Urschrift*, 176].
(14) אחריתם, for 𝔐 אחריהם.
וירדו בם ישרים, is an interpolation which is extremely inappropriate in this passage. It shows, however, most characteristically the longing of the Jews for Messianic rule.
In the third line read מִזְּבֻל לָמוֹ, for 𝔐 מִזְּבֻל לוֹ.
(20) אבותיך, for 𝔐 אבותיו.
(21) בִיקָרוֹ לא ילין, for 𝔐 בִיקָר ולא יבין.

50 (1) ותירא, instead of 𝔐 ויקרא; מבֹאָהּ, instead of 𝔐 מְבֹאוֹ.
(3) יבא אלהינו ואל יחרש is the sigh of some ancient reader. It does not suit the context, and ought to be struck out. Verses 2 and 3 form only one verse.
(4) ממעל, for 𝔐 מעל, LAGARDE.
(10) הררי אֵל, for 𝔐 הררי אלף.
(11) זיז, *cf.* 80, 14; at all events, living creatures.
(19) 𝔐 תצמיד, 𝔊 περιέπλεκεν.
(20) 𝔐 דפי=דחי(?).
(23) According to 50, 14.15, שַׁלֵּם נְדָרָיו should undoubtedly be read for 𝔐 שם דרך.

52 (3) For 𝔐 חסד אל, read על־ח'=אל־חָסִיד.
(11) אחוה, for 𝔐 אקוה, HITZIG.

53 (5) 𝔐 אָכְלוּ; read אכול.
(6) The utterance here, taken as a whole, suits the context as a continuation of the narrative better than the corresponding passage, 14, 5.6. In certain details, however, suspicion is awakened. Thus, against מאסם at the end of the verse, for the Jews are not alluded to, but the heathen; also against חֹנָךְ, which can hardly have the meaning attributed to it, *thy besieger*, and, probably, is to be corrected to חָנֵף, according to 𝔊 ἀνθρωπαρέσκων (*cf.* Job 34, 30; 36, 13); finally, against פזר עצמות (*cf.* 141, 7), for the enemy would certainly have to be dead first. פזר is hebraized from בדר=𝔐 בְּדֹר, 14, 5.

54 (5) Instead of 𝔐 זָרִים, we find זֵדִים in 86, 14. But Is. 25, 5 has זָרִים beside עריצים.

55 (3) 𝔐 אריד is unintelligible and doubtful.

Book 2.

42 (1) אַיֶּלֶת, for 𝔐 איל; על=אל; *cf.* 23,2.
(3) וְאֶרְאֶה, for 𝔐 וְאֵרָאֶה, OLSHAUSEN; [*cf.* BUDDE *ad* 1 Sam. 1,22].
(5) 𝔐 בַּסָּךְ אֶדַּדֵּם is corrupt. It is translated *leading them in a multitude*, but סך is not *multitude*, and דאדא (or whatever the stem may be, from which the desperate form *eddaddem* is derived) does not mean *lead*.
(6) 𝔐 עלי is a *dativus ethicus incommodi*. At the end, the first word of v. 7 should be taken over, following 𝔊𝔖, as in v. 12; *cf.* 43,5.
(7) הר, for 𝔐 מֵהַר. The expression 𝔐 הר מִצְעָר *little mountain*, for הר צעיר, is very strange.
(9) This verse completely breaks the connection, and seems to have got here by pure chance. If it be omitted, the second stanza then has its normal compass of six verses (OLSHAUSEN).
(10) כְּרָקָב is OLSHAUSEN's reading for the meaningless בְּרֶצַח of 𝔐, which cannot be defended by 62,3; *cf.* Prov. 12,4.

44 (3) תָּרֹעַ, for 𝔐 תָּרַע.
(5) מְצַוֶּה, for 𝔐 צַוֵּה, following 74,12 and 𝔊 ὁ ἐντελλόμενος.
(20) 𝔐 בִּמְקוֹם תַּנִּים. As the mention of the place of defeat would not be expected here, במקום may be taken as equivalent to *instar*, and תנים, which is possibly corrupt, may represent the name of some creature which is easily crushed.

45 (1) 𝔐 עַל־שֹׁשַׁנִּים, probably the catch-word of an older song, to the tune of which our psalm was to be sung.
(3) יפית, for 𝔐 יָפְיָפִיתָ; [*cf.*, however, CORNILL *ad* Jer. 46,20, p. 67; CORNILL would, of course, point יְפֵיפִיתָ; *cf.* EWALD[8], 131[g]].
(5) והדרך should be canceled. 𝔐 וְעַנְוָה־צדק is a mixture of *status constructus* and *absolutus*. The combination עַנְוַת צדק is hardly possible, and we have no right to coordinate (piety *and* righteousness); it would produce, besides, an inappropriate redundancy. It seems as though under ענוה lay some expression analogous to the preceding דבר.
(6) עמים תחתיך יפלו must be brought into prominence, and should be placed, probably, at the end of the verse.
(7) יִהְיֶה, instead of 𝔐 יהוה=אלהים, BRÜSTON, *Du texte primitif des Psaumes* (Paris, 1873).
(9) מִנִּים, instead of 𝔐 מִנִּי.
(13) 𝔐 בת צר does not mean a *Tyrian maiden*, but the *City of Tyre*. Some preceding sentence is lacking: *Damascus bringeth thee gifts, and the City of Tyre* &c. (OLSHAUSEN).
(14) 𝔐 פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת; read, with KROCHMAL, GRÄTZ, CHEYNE, פְּנִינִים מְשֻׁבָּצוֹת.
(15) מְבִיאוֹת לָהּ, for 𝔐 מוּבָאוֹת לָךְ.
(16) 𝔐 תּוּבַלְנָה and 𝔐 תְּבֹאֶנָה, plural for singular (EWALD[8], 191[c]), referring to the queen.

46 (3) בהמיר, here necessarily intransitive.
(4) This verse is a conditional sentence. The apodosis is the refrain in vv. 8.12, which has dropped out here. If it be replaced, the first stanza then has four verses, like the two following stanzas.
(5) עליון קִדֵּשׁ משכנו, for 𝔐 קְדֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן.
(9) 𝔐 שַׁמּוֹת, 𝔊 (ἃ ἔθετο) τέρατα (ἐπὶ τῆς γῆς). The context requires some such word as τέρατα. Perhaps שמה may mean *something astonishing*.

47 (4) יַדְבֵּר, for 𝔐 ידבר.

37 (36) ואעבר, for 𝔐 ויעבר, following 𝔊𝔖𝔍 (καὶ παρῆλθον, ܘܥܒܪܬ, *et transivi*).
(37) For 𝔐 שְׁמָר־תָּם וּרְאֵה יָשָׁר, read שמר תֹּם ורעֵה ישׁר (*cf.* 25,21); רצה=רעה.
(39) The ו in 𝔐 ותשועת must be canceled.

38 (1) For להזכיר, *cf.* 70,1. 𝔊 εἰς ἀνάμνησιν; 𝔗 *a handfuld of incense as a good 'memorial' for Israel* (צריר לבונתא דכרנא טבא על ישראל; in ψ 70: למדכר על צריר לבונתא), הזכיר being taken as a denominative Hif'il derived from אזכרה.
(6) The second line is very short, but appears to be complete.
(7) Read נעניתי for 𝔐 נעויתי.
(8) נקלה must denote something diseased, but is probably corrupt.
(9) לביא, for 𝔐 לבי, HITZIG.
(15) This verse is an extremely feeble repetition of v. 14.
(20) חִנָּם, for 𝔐 חיים, HOUBIGANT, *Biblia Hebraica cum Notis Criticis*, Paris 1753-54, *ad locum*.
(27) 𝔐 K^e^thîb רדופי instead of the usual form of the infinitive; *cf. ad* 26,2.

39 (1) Jeduthun was the name of a post-exilic guild of temple musicians (Neh. 11,17; 1 Chron. 16,42; 25,3; 2 Chron. 35,15). 𝔐 לידותון would thus be analogous to לאסף and לבני קרח, and we should have to regard the combination לידותון לדוד in the same way as the combinations in ψψ 88.89. In ψψ 62.77, however, we do not find the preposition ל, but על before ידותון, and, in consequence, EWALD, and others, consider that Jeduthun was also the name of an instrument. That, however, is hardly credible. The most we can say is that the writer of the על in 62.77 was under the impression that ידותון was an instrument.
(2) אשימה, for 𝔐 אשמרה, OLSHAUSEN.
(3) מטוב is an abbreviation of the formula מטוב עד רע (HITZIG); *cf. ad* 15,4.
(6) 𝔐 אך כל הבל כל אדם נִצָּב. The close of the verse is either simply to be restored after the model of v. 12, or 𝔐 נצב represents a sort of *copula* between the subject and predicate (=*comparabilis*, נמשל, 49,13.21). In the latter case, אך להבל should be read, instead of 𝔐 אך כל הבל.
(10) The tenor of vv. 11 ff. shows no difference in time and tone from that of vv. 5-9; v. 11 is a simple continuation of v. 9, and stands in the closest connection with it. V. 10, on the other hand, breaks the connection badly. Its origin cannot be ascertained.
(11) 𝔐 תגרת; תיגרא means in Targumic *strife*, but this meaning does not suit well here; 𝔊 ἀπὸ τῆς ἰσχύος [hence SCHWALLY (ZAT xi, 258) suggests מִגְּבוּרת].
(12) חמודו=חסדו, *cf.* Is. 40,6.

40 (4) ראו, instead of 𝔐 יראו. The imperfects that follow should be read with ו *consec.*, for the narrative is of past time.
(5) 𝔐 רהבים ושטי כזב is doubtful. It is not necessary to understand *idols*, it may be *heathen powers*; *cf.* רצי כזב, 68,31 and סטים, 101,3.
(6) 𝔐 אלהי נפלאתיך ומחשבתיך makes the verse too long, and is probably a gloss.
(7) 𝔐 אזנים כרית לי does not belong to this verse.
(8) In 𝔐 the first half of the verse reads: אז אמרתי הנה באתי, which is meaningless. במגלת וגו׳ could very appropriately be joined to אזנים כרית לי of v. 7, and these words show a certain similarity in writing with 𝔐 אז אמרתי.

41 (2) משכיל אל דל is odd, and the possible meaning does not suit the context at all.
(10) 𝔐 הגדיל never means *lift up*, but always intransitively *act proudly*.
𝔐 עקב, adverbially, as in 119,33.112; *cf.* فى العواقب, Hudh. 2,13.

35 (15) 𝔐 ובצלעי שמחו ונאספו נאספו עלי נכים ולא ידעתי קרעו ולא דמו׃. The first two words contain the expected antithesis to vv. 13ff., and are undoubtedly correct, but the continuation of שמחו by 𝔐 ונאספו is irregular, and the following sentence is absolutely unintelligible. For 𝔐 נכים, OLSH. read נכרים, connecting it with ולא ידעתי, *strangers whom I know not.* But the preceding verses refer to co-religionists, whose joy at the psalmist's overthrow is so shameful because he had felt and expressed deep sympathy with them when they were in misfortune. Thus OLSHAUSEN's suggestion introduces a change of subject, and is all the more improbable because the former subject re-appears immediately, and because there is no allusion whatever in the entire psalm to strangers (heathen), although it seems that misfortune had come upon the faithful, without the assistance of those who rejoiced at it, and thus, perhaps, by means of foreign heathen. Nor is OLSHAUSEN's interpretation of 𝔐 ולא ידעתי probable, although he is right in his view that the meaning *unawares* is not suitable here. That the slanderers gather together *unexpectedly* does not make the matter worse.

(16) קרעו ולא דמו, v. 15, should be incorporated in v. 16, and connected with בחנפי. In the latter word, some derivative from חרף may be concealed, *e. g.* מְחָרְפַי. For 𝔐 לעגי מעוג, read with 𝔊 (ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισμόν, ἔβρυξαν κτλ.) לָעֲגוּ לָעוֹג, and חרקו for 𝔐 חרוק.

(17) מְשׁוֹאֲנִים, for 𝔐 משאיהם, OLSHAUSEN.

(19) The force of אל seems to extend to יקרצו.

(20) 𝔐 ועל רִגְעֵי ארץ. The translation *Those who are quiet in the land* (𝔗 ועל צדיקי ארעא דנייחין בעלמא ההוא; 𝔖 ܘܥܠ ܡܟܝܟܐ ܕܐܪܥܐ) would be quite suitable as an antithesis to the characteristics of the enemies, but the interpretation is exceedingly disputable.

36 (2) לבו, instead of 𝔐 לִבִּי, following 𝔊𝔖𝔍 (ἐν ἑαυτῷ, ܒܠܒܗ, *in medio cordis ejus*).

(3) 𝔐 כִּי הֶחֱלִיק אֵלָיו בְּעֵינָיו לִמְצֹא עֲוֹנוֹ לִשְׂנֹא׃, absolutely corrupt; perhaps to be emended as in our text.

(6) עד השמים, for 𝔐 בהשמים.

(7) כתהום, for 𝔐 תהום.

(9) עדנים is very doubtful; perhaps connected with עטין, Job 21,24.

37 (7) Although most of the acrostic letters in this alphabetical psalm serve for two verses, ד is used only for one verse. This is also the case with כ, v. 20, and ק, v. 34. The apparent irregularity, however, is probably not the fault of the poet.

(16) רב, for 𝔐 רבים.

(18) We should expect דרך for 𝔐 ימי.

(20) כִּיקֹד כָּרִים, for 𝔐 כִּיקַר כָּרִים.

(22) HITZIG places this verse after v. 19, and puts v. 26 in its place; this improves the connection.

(28) The close of the ס-verse is combined here with the beginning of the ע-verse. Instead of 𝔐 לעולם נשמרו we must read עַוָּלִים נשמדו, following 𝔊[A] (also *Psalt. Græco-Lat. Veron.* and *Psalt. Turic.* &c.) ἄνομοι δὲ ἐκδιωχθήσονται, (𝔊[V] ἄμωμοι ἐκδικηθήσονται).

(33) 𝔐 בידו does not go well with the parallel בהשפטו; perhaps we should read בְּאֵידוֹ.

(35) 𝔐 עריץ is not appropriate, for it is not the moral conduct but rather the physical condition of the ungodly which is to be described.

𝔐 וּמִתְעָרֶה, in the following line, is entirely unintelligible.

For 𝔐 כאזרח רענן, 𝔊 has ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου; ארז, for 𝔐 אזרח, is certainly correct. *Cf. Theses quas in academia Georgia Augusta 9. Julii 1870 defendet* JULIUS WELLHAUSEN, (5): *Lectio* ἐγχωρίου 3 Esdr. 6,24 *ab erronea proficiscitur lectione* אזרח *pro* ארזים; *vid.* Ps. 37,35 *Sept.*

30 (13) כבודי, for 𝔐 כבוד, following 𝔊 ἡ δόξα μου.

31 (7) השמרים with this meaning occurs elsewhere only in Jon. 2,9.

(8) ידע can hardly be construed here with בְּ. We may point בַּצָּרוֹת, instead of 𝔐 בְּצָרוֹת, as one word, plur. to בַּצָּרָה, ψψ9,10; 10,1. *Cf.* Jer. 14,1, plur. to בַּצֹּרֶת, Jer. 17,8.

(12) The words מכל צוררי belong to v. 11. They have only been incorporated in v. 12, to which they do not fit in the least, because the illness was regarded as a real illness, and was not understood as being caused by men (6,8).
The ו in 𝔐 ולשכני must be struck out.

(16) Read מְרַדְּפָי for 𝔐 מֵרֹדְפָי.

(21) 𝔐 רכסי is an unintelligible ἅπαξ λεγόμενον. OLSH. remarks that we should have here a derivative from רכל, *slander*.

(22) 𝔐 בְּעִיר מָצוֹר. מצור may mean *siege*, עיר מצור, however, never means a *besieged*, but always a *fortified city*. Thus, a most important and unsuspected element in the situation would be supplied. The psalm might then date from the time of Nehemiah, when the Jews, in spite of all kinds of open and secret enmity on the part of the Persians and of the neighboring peoples, succeeded in fortifying Jerusalem and holding their ground. Furthermore, it would be possible to see in the strange שמרים of v. 7 an allusion to the Samaritans, who were not at that time strict monotheists, as they became later. The points of proof, however, for attributing the psalm in this way to a definite historical period are far too isolated and ambiguous; the general impression which we get here (different from that given by 22) is one of keen party strife *within the ranks of the Jewish people* at a later date. Probably בְּעֵת מָצוֹר, or בְּעֵת מַצָּר, should be read.

32 (1) 𝔐 משכיל, *cf.* 47,8. Perhaps our psalm is thus named, because of 𝔐 אשכילך, v. 8.

(4) The text of the second line is suspicious.

(6) לעת מצר קל שטף, LAGARDE, for 𝔐 לעת מצא רק לשטף.

(7) 𝔐 רני פלט is corrupt. רני, according to HITZIG, is repeated from תצרני.

(8) We miss the intimation that JHVH is now speaking.
𝔐 אִיעֲצָה עליך עיני, corrupt. Our translation *I will direct mine eyes upon thee* follows 𝔊 ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

(9) 𝔐 עדיו. 𝔊 σιαγόνες αὐτῶν, confirmed by 103,5. The last line, 𝔐 בַּל קְרוֹב אֵלֶיךָ, is so corrupt that it is not even possible to guess at the general meaning.

34 (6) The lack of a subject for 𝔐 הִבִּיטוּ is not to be remedied by transposing the verse, which stands in its proper place according to the alphabet. Read rather with 𝔖𝔗𝔄𝔊 (προσέλθατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε) וְנַהֲרוּ (*in pausa* וּנְהָרוּ) הַבִּיטוּ as imperatives (hypothetical protasis and apodosis), and on the same ground, פניכם (𝔊 τὰ πρόσωπα ὑμῶν) for 𝔐 פניהם. This is the only way to explain the negative אל.

(18) The missing subject is supplied by 𝔊 (ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι). צדיקים, however, should not be inserted, but v. 16 should be placed after v. 17, so that v. 18 may stand in immediate connection with v. 16. In this way, it is true, the פ (v. 17) will precede the ע (v. 16), but that is the arrangement in Lam. 2-4. The present position of the verses is due to a correction, the object of which was to restore the usual alphabetical order (HUPFELD).

35 (3) סגר must be the name of some offensive weapon; perhaps really the σάγαρις.

(5) Read דֹּחָם instead of 𝔐 דֹּחֶה, following 𝔊 ἐκθλίβων αὐτούς.

(7) 𝔐 שחת belongs to the second line as the object of חפרו.

(8) Read בשחתה, following v. 7, instead of 𝔐 בשואה.

(13) 𝔐 ותפלתי על חיקי תשוב, unintelligible.

22 and 𝔐 ונפשו לא חיה. These words are probably due to an ancient but incorrect reading, כל ישני, (*all that sleep=all the dead*) for כל דשני.

(31.32) The division of the verses in 𝔐 is bad: לדור יבאו go together; 𝔊 γενεὰ ἡ ἐρχομένη. For 𝔐 יעבדנו, read עבדיו; for 𝔐 יְסֻפַּר, point יְסַפֵּר.

23 (2) על=אל, as often; *cf.* 42,2.
(6) וישבתי, for 𝔐 ושבתי.

24 (4) The Q^e^rê takes נפשי (*myself*) in the sense of שמי (Exod. 20,7) = *whosoever sweareth not falsely*. This has undoubtedly been done for the sake of the following sentence, which itself appears suspiciously like an incorrect explanatory gloss (BICKELL).
(6) אלהי יעקב, for 𝔐 יעקב, following 𝔊 τοῦ θεοῦ Ιακωβ; 𝔖 ܐܠܗܗ ܕܝܥܩܘܒ.

25 (2) 𝔐 אלהי is either to be canceled, or to be joined to v. 1. The verse must begin with ב.
(5) [𝔐 אותך, read ואותך following 𝔊 (καὶ σὲ ὑπέμεινα) and some Heb. MSS].
(8) We should expect חוטאים, because 𝔐 חַטָּאִים is equivalent to רשעים.
(17) הַרְחֵב וממצוקותי, for 𝔐 הרחיבו ממ'.
(18) The verse ought to begin with ק.
(22) This verse is characterized as a later addition by אלהים (instead of יהוה), and by the fact that the alphabet is exhausted in v. 21. An exactly similar case is found in 34,23.

26 (2) 𝔐 K^e^thîb צְרוּפָה, Q^e^rê צָרְפָה (GESENIUS-KAUTZSCH § 48,5).
(3) The words חסד ואמת, which are generally combined so as to form a standing formula, mean *kindness and faithfulness*, and not *grace and truth*.

27 (4) בקר should perhaps be taken as a denominative Piel, derived from בֹּקֶר,=השכים.
(5) בְּסֻכֹּה, 𝔐 Q^e^rê, בסכו; *cf.* 31,21.
(9) The words עזרתי היית of 𝔐 are out of place here.
(13) The incompleteness of the verse is a beauty, and points by no means to a mutilation of the text. לולא is indicated by the *puncta extraordinaria* as a *delendum*, but without reason (OLSHAUSEN).

28 (8) It is not clear to what למו of 𝔐 refers; we must read לְעַמּוֹ, following 𝔊 (τοῦ λαοῦ αὐτοῦ) and 29,11.

29 (1) אלים is used by the Phœnicians with a singular sense in the same way as אלהים by the Hebrews.
(6) If the text is right, the plural suffix of the verb must refer to the following *mountains*, instead of the preceding *trees*. Perhaps, however, it would be better to read וירקיד for 𝔐 וירקידם, placing the verse-divider after לבנון.
(7) As the verse reads at present, it is incomplete and unintelligible. What the reader would naturally expect has been supplied in our translation (*JHVH's voice splitteth rocks, JHVH's voice sendeth forth flames of fire*).
(9) Point וְיחשף instead of 𝔐 וַיֶּחֱשֹׂף.

30 (4) The Q^e^rê מִיָּרְדִי takes the form יורדי as infinitive,=מֵרִדְתִּי; but the construct state of the plural of the participle, מִיּוֹרְדֵי, will do.
(8) The vocalization הַרְרִי of 𝔐 is impossible. The uncontracted form occurs only in the plural; therefore הֲרָרֵי עז. Before this, probably, העמדתַּנִי על for 𝔐 העמדתה להררי.

17 (15) The Ancient Versions rightly regard תמונתך as the subject of 𝔐 הקיץ. 𝔊Θ, ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου; ἈΣ, ἐν τῷ ἐξυπνισθῆναι ὁμοιώσεως σου.

18 (2) OLSHAUSEN suggested ארוממך, for 𝔐 ארחמך; not necessary.
(12) עָבַי, or עֳבִי, for 𝔐 עָבֵי.
(14) 𝔐 ברד וגחלי אש, to be canceled here, following 𝔊 and 2 Sam. **22**.
(30) אָרֹץ, for 𝔐 אָרֻץ, LAGARDE.
(36) עֶזְרָתְךָ, for 𝔐 ענותך, OLSHAUSEN.
(43) For 𝔐 אריקם, read either ארקעם, or אדיקם, both following 2 Sam. **22**.
(44) עַמִּי, for 𝔐 עם, following 2 Sam. **22**.
(46) יִבְּלוּ, or יִכְלוּ, would be more intelligible than 𝔐 יִבֹּלוּ.

19 (4) Verse 4 is a gloss (OLSHAUSEN).
(5) קולם for 𝔐 קַוָּם. Between מליהם and לשמש is a *lacuna*.

20 (6) נגדיל, or נְגַדֵּל, following 𝔊 μεγαλυνθησόμεθα, for 𝔐 נדגל. The last line drags. It is, perhaps, an explanatory gloss to v. 5^b.
(7) 𝔐 עתה has no point of connection in what precedes; we fail to see what new event can have happened between v. 6 and v. 7.
(8) 𝔐 הזכיר cannot be construed with ב, and excites suspicion.
(10) Read ועננו (𝔊 καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν) for 𝔐 יעננו.

21 (10) The suffix in לעת פניך cannot refer to JHVH, but only to the king, as is the case everywhere else in vv. 9-13. The expression, however, is strange. It arose, perhaps, from את פניך, v. 7.

22 (1) על אַיֶּלֶת השחר is probably the catch-word of an old song, to the tune of which the Psalm was to be sung. In English: *Hind of the Dawn*. OLSH. supposed that the dawn was represented as a deer chased by the sun. The fact, however, that שחר is masc. and אַיֶּלֶת fem. militates against this.
(2) מִשַּׁוְעָתִי, for 𝔐 מִישׁוּעָתִי, HITZIG (*Psalmen*, Leipzig, 1863, p. 130).
(9) יָגֹל, for 𝔐 גֹּל. Neither the imperative nor the perfect is appropriate, for גל does not mean *he trusted*.
(10) גֹּזִי, for 𝔐 גֹחִי; and מִבְטָחִי for 𝔐 מבטיחי, following 𝔊 (ὁ ἐκσπάσας με and ἡ ἐλπίς μου), and **71**,5.6. The explanation *thou didst fill me with confidence at my mother's breast*, (following the *Schülerscene* in Gœthe's *Faust*: *so nimmt ein Kind der Mutter Brust*, &c.), may be highly subtle, but is incorrect. It would only be suitable here if the poet were speaking of a real child.
(14) The *enemies* (**35**,21) must be the subject of פצו; not the *bulls*.
(16) חִכִּי, for 𝔐 כחי, EWALD.
(17) According to OLSH.'s conjecture, כארי is a (correct) correction for אריה, v. 14, and ידי ורגלי is a (correct) explanatory gloss to עצמותי, v. 15. We could, however, explain more readily how these words crept into v. 17 from the margin, if we assume that v. 17 originally preceded v. 14 [*cf.* LAGARDE, *Orientalia*, part. ii (Göttingen, 1880), p. 64]. By the transposition of v. 17, no *lacuna* arises, but, on the contrary, a better connection between v. 16 and v. 18. To understand the המה of v. 18, *i. e.* the people looking on with malicious joy, as referring to the *dogs* and *evil-doers* of v. 17 is not good, but, if the verses be transposed, we obtain a suitable subject for פצו of v. 14, and we have no longer the idea of the bulls gaping with their mouths instead of attacking with their horns as in v. 22.
(22) עֲנִיָּתִי, for 𝔐 עניתני, J. F. THRUPP (*Introduction to the Study and Use of the Psalms*, Cambridge, 1860) following **25**,16; it corresponds to יחידתי in the preceding verse.
(30) אַךְ לוֹ ישתחוו, for 𝔐 אכלו וישתחוו. In the following clause, strike out 𝔐 כל יורדי

12 (5) הגביר, as in Dan. 9,27; 𝔐 נגביר.
(6) יפיח לי, for 𝔐 לו.
(7) בעליל לארץ is unintelligible to us, because we do not know the process which was used in melting metals, nor the technical terms referring to it. בעליל ארץ is no improvement. Our translation (*melted in an earthen melting pot*) is a make-shift.
(8) תשמרֵנו, for 𝔐 תשמרם, following 𝔊 (φυλάξεις ἡμᾶς).
(9) OLSH. rightly questions the position of v. 9; BICKELL (*Carmina Veteris Testamenti metrice*, Oeniponte, 1882) tries to help the matter by transposing 8 and 9. The text of the second hemistich (v. 9^b^) is very suspicious.

13 (3) יום יום, for 𝔐 יומם, LAGARDE.

14 (4) יֵדְעוּ, instead of 𝔐 יָדְעוּ, following 𝔊 οὐχὶ γνώσονται; and אֱכוֹל, instead of 𝔐 אכלו; 𝔊 βρώσει ἄρτου.
(5) For 𝔐 שָׁם *cf.* 36,13.

15 (4) 𝔐 נמאס is hardly correct; 𝔊 πονηρευόμενος.
𝔐 נשבע להרע is generally understood as an abbreviation for נשבע להרע או להיטיב, Lev. 5,4, = *he swears to do anything.* Such an abbreviation seems to us very strange; a similar case appears, however, in 39,3. 𝔊 ὁ ὀμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ; but whether 𝔊 really read לרעהו is doubtful.

16 (1) מִכְתָּם (ψψ 56-60), 𝔊 στηλογραφία; ἈΣ, τοῦ ταπεινοφρονοῦ καὶ ἁπλοῦ (or ἀμώμου = מך + תם *humilis et simplex*); 𝔗 in ψψ 56-60 just as ἈΣ, but here גליפא תריצא.
(2) אמרתִי, for 𝔐 אמרת following 𝔊 εἶπα, 𝔖 ܐܡܪܬ.
(2.3) בליעל כל קרושים, for 𝔐 בל־עליך לקדושים. Also בחרו, for 𝔐 בארץ; ואדירים כלם, for 𝔐 ואדירי כל; and חפצו, for 𝔐 חפצי.
(4) ירצו, for 𝔐 ירבו; and אחרים for 𝔐 (מָהָרוּ) אַחֵר; הרו is perhaps אני.
(5) תמיד, for 𝔐 תומיך, HITZIG, DYSERINCK.
(6) נחלתי, for 𝔐 נחלת.

17 (3) The last sentence is not well adapted to the form of the verse, which is itself not very symmetrical. Moreover, the tenor of the sentence is suspicious, for God certainly does try not merely deeds and words, but also thoughts. לפעלות, v. 4, must be joined to v. 3, but merely as a gloss, for otherwise we should require לבי for פי (73,6): *my thoughts pass not from my h e a r t to deeds.*
(4) The first line of 𝔐 reads אדם בדבר שפתיך [לפְעֻלּוֹת], but, here, both subject and predicate are lacking, *i. e.* we need a verb, to be sought in 𝔐 אדם, with some such sense as *I cling to, I conform.* The second line, as it occurs in 𝔐, can only be understood as: *I walk steadfastly in the paths of the violent.* As such an interpretation is just the opposite of what was intended, we must read נשמרתי, for 𝔐 אני שמרתי, and מֵארחות, for 𝔐 ארחות.
(5) תמכו, for 𝔐 תמך, although the inf. abs. is certainly sometimes used for the finite verb, *e. g.* in Eccl. 8,9; 9,11 &c.
(7) The form of the verse is questionable.
(8) בָּבַת עין, for 𝔐 בת עין, OLSHAUSEN.
(10) חלב לבמו, for 𝔐 חלבמו, DYSERINCK.
(11) אשרנו is unintelligible. There is no object at the end for לנטות.
(14) The verse begins with מרשע חרבך, which is coordinate with ממתים ידך. Each of the two divisions of the verse is sufficient in itself to form an independent verse. The first was combined with the second, only because it was unintelligible and probably mutilated.

9 (7) JHVH is addressed in נתשת, as in the corresponding verbs of the preceding verse. I read הערים instead וערים, but this is only the minimum of change necessary for a possible translation; the genuine text is not thus restored. The lines of the verse are out of proportion. The connection of האויב with תמו, and that of המה with זכרם, is hardly possible. Perhaps המה is the beginning of a following sentence, המה אבדו ויהוה לעולם ישב.

(17) Read נוקש as perf. Nifʿal instead of 𝔐 נוֹקֵשׁ, following 𝔊𝔖𝔗Α (συνελήμφθη, ܐܬܬܚܕ, מתקל רשעא, σκωλωθήσεται ὁ ἀσεβής).

(21) 𝔐 מורה; 𝔊 νομοθέτης; Θ, φόβος=מורא, like the Qᵉrê. Reading and sense are doubtful. *Put them in fear* is impossible, *cf.* Joel **2**,23.

10 (2) בְּגַאֲוָתוֹ, OLSHAUSEN (*Psalmen*, Leipzig, 1853, p. 62); 𝔐 בגאות.

(3) 𝔐 הִלֵּל with על looks very suspicious; perhaps הולל (?).

(5) יצליח, for 𝔐 יחילו. *Cf.* GRÄTZ, *Emendationes in plerosque Vet. Text. libros, ad loc.*

(6) אָשֵׁב, for 𝔐 אשר, OLSHAUSEN, *loc. cit.*

(8) 𝔐 חצרים (𝔊 μετὰ πλουσίων=בַּעֲשִׁרִים) is suspicious, as *villages* or *farms* would hardly suit the situation.

חלכה, vv. 8.10.14, is a strange and, as yet, unexplained word.

(9) Instead of 𝔐 בסכה (Qᵉrê בסכו) we must read, with LAGARDE, בִּסְבָכָה, and for 𝔐 יחטף, in the third line, we should read לחטף. 𝔐 ברשתו, at the end of the verse, may be a correction or interpretation of the preceding במשכו. This explanation of במשכו by ברשתו, however, is scarcely a correct one, as a net does not suit the figure of the lion, which is still retained in the following verse.

(10) The verse is too short and is unsymmetrical. 𝔐 עצומיו, in the second line, cannot mean *the two hands* or *arms*; in such a case the feminine of the dual would be used, as in Eccl. **10**,18 (עֲצַלְתַּיִם). The meaning is not clear.

(14) 𝔐 לתת בידך disturbs the form of the verse; it does not go with the preceding תביט, but with the following יעזב, and is, perhaps, an explanatory gloss.

At the end, עוזרו is necessary, with the 3 p. masc. sing. suffix as complement to the preceding nominative absolute יתום.

(15) 𝔐 ורע תדרוש רשעו בל תמצא, which is supposed to mean: *if thou seekest the wickedness of the evil man, thou wilt not find it.* This continuation of the words addressed to JHVH, *break thou the arm of the wicked*, is quite impossible. Besides, it is *a priori* improbable that דרש has a different meaning here from that in **9**,13; **10**,4.

(17) לִבָּךְ, instead of 𝔐 לִבָּם.

[*Cf.* T. K. ABBOTT, *On the alphabetical arrangement of the ninth and tenth psalms* in his *Essays chiefly on the original texts of the Old and New Testaments* (London, 1891) pp. 200-207 (reprinted from *Hermathena*, 1889, pp. 21-28); T. K. CHEYNE, *Origin of the Psalter*, 1891, p. 228].

11 (1) The plural imperative נודו can be explained, if this be a proverb. צפור is a collective.

(3) יִפְעַל, for 𝔐 פעל, OLSHAUSEN.

(5) יבחר, or יחן, for 𝔐 יבחן; *cf.* יבחנו, v. 4.

(6) פֶּחָם, for 𝔐 פחים, OLSHAUSEN.

(7) ישרים, for 𝔐 ישר; and פניו, for 𝔐 פנימו.

12 (2) As אמונים is an abstract, we must also read the abstract חסד in the parallel, instead of the concrete חסיד of 𝔐; the favorite combination חסד ואמת is dissolved here by the parallelism.

For 𝔐 פסו, LAGARDE, *loc. cit.* has rightly suggested אָפְסוּ.

4 𝔐 בנגינות (only after למנצח) means *with string-music.*

(3) כבדי לב למה, as read by 𝔊 (ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα), is to be preferred to 𝔐 כבודי לכלמה, as it is far more characteristic and better suited to the situation.

(4) חסדו לי, DYSERINCK (*Kritische Scholiën,* Leyden, 1878), for 𝔐 חסיד לו.

(9) Perhaps לבדךְ, instead of 𝔐 לבדד.

5 (1) 𝔐 נחילות is explained by the moderns as *flutes*, but this meaning cannot be established. 𝔗 על חינגין *for dances* (מְחֹלֹת); 𝔊, on the other hand, has ὑπὲρ τῆς κληρονομούσης (=אֶל־הַנְחָלֹת), and similarly the other Ancient Versions.

(10) בפימו, for 𝔐 בפיהו, LAGARDE, *loc. cit.*

(11) יַפִּילוּם מעצותיהם, for 𝔐 יִפְּלוּ מִמֹּעֲצוֹתֵיהֶם, DYSERINCK, *loc. cit.*

(12) תסך, for 𝔐 ותסך.

(13) כצניף, or כצִנֶּפָה, for 𝔐 כצִּנָּה.

6 (1) על־השמינית, 𝔊 ὑπὲρ τῆς ὀγδόης, 𝔗 *on the* κινύρα *of eight strings* (על כנרא דתמניא נימיא). Probably the number of the *mode* (or key) is here indicated: *in the eighth mode.*

7 (1) שגיון; 𝔊 ψαλμός; Θ, ὑπὲρ ἀγνοίας (𝔍 *pro ignoratione*); Ἀ, ἀγνόημα; 𝔗 *praise* (תירגמא דאודיתא). — Instead of 𝔐 כוש, 𝔊 reads Χουσει=כושי.

(3) 𝔐 פרק ואין מציל, which is usually translated *rending it in pieces, while there is none to deliver.* פרק, however, means *tear out, redeem*; we should read, with 𝔊 (μὴ ὄντος λυτρουμένου), אין פרק, and before this יטרפו, in the plural.

(4) 𝔐 אם עשיתי זאת, and 𝔊 εἰ ἐποίησα τοῦτο, *if I have done this.* But זאת is hardly correct. It would have to refer to false accusations against the person who prays, but there is no allusion to such a thing; the enemies' weapon here is not slander.

(5) EWALD (*Poet. Bücher*[3], p. 15) supposes that the original text ran somewhat as follows:

(a) אם גמלתי שלמי רע (c) וְשִׂנְאָה אֲשַׁלֵּם אֹהֲבִי
(b) אִם לֹא פְּעֻלָּתָיו טוֹב תַּחַת רָע (d) ואחלצה צוררי ריקם

(6) 𝔐 יְרַדֵּף.

(8) From ועורה (v. 7) on, the text is not everywhere trustworthy. שֵׁבָה for 𝔐 שׁוּבָה (?).

(10) At the end of v. 10 the text is not in order. Transposition of the last two lines may serve as a makeshift.

8 (1) We do not know whether גתית means here *belonging to the city of Gath,* which had probably been destroyed before the Babylonian exile, or *belonging to a wine-press*, or whether it denotes a mode or key, or a musical instrument. 𝔊 ὑπὲρ τῶν ληνῶν=𝔍 *pro torcularibus* (*i. e.* על־הַגִּתֹּת), ΘἈ, ὑπὲρ τῆς γεθθίτιδος, 𝔗 *on the* κινύρα *which David brought with him from Gath* (על כינורא דאייתי מגת).

(2) Not only תנה, but also אשר is false. The connection with the preceding phrase by *thou who* would be flat in English, and absolutely impossible here in Hebrew; just as על השמים corresponds to בכל הארץ, so the whole second sentence must be formed in correspondence with the first. It is hardly possible to determine how the original text read.

(9) עִבְרֵי, for 𝔐 עבר.

9 (1) על מות לבן, 𝔊 ὑπὲρ τῶν κρυφίων (=עֲלָמוֹת); Θ, ἀκμῆς (=עֲלָמוֹת); Ἀ, νεανιότητος; Σ, θανάτου τοῦ υἱοῦ, 𝔗 *on the death of Goliath* (על מיתותא דגברא די נפק מביני משירייתא; — בן=אִישׁ הַבֵּנַיִם, 1 Sam. 17,4). This is, perhaps, the catch-word of some song, to the melody of which the Psalm was to be rendered.

Critical Notes on the Psalms

Book 1.

1 (4) לא כן is repeated after הרשעים by 𝔊 (οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως).

2 (2) יתיעצו, for 𝔐 יתיצבו, following LAGARDE, *Prophetæ Chaldaice* (Lipsiæ, 1872) p. xlvi.

(6) 𝔊 read נִסַּכְתִּי מלך and הר קדשו *but I have been set up as king on Zion, his holy mountain* (ἐγὼ δὲ κατεστάθην ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σειων ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ) thus avoiding any ambiguity as to the person speaking in vv. 6 and 7, the doubtful Qal נסך *set up*, and finally, the awkward beginning of JHVH's utterance with ו. On the other hand, הר קדשו would be very harsh. Besides, if v. 6 were not joined to v. 5, but to v. 7, the strophic arrangement, three verses to each stanza, would be disturbed. A certain decision is hardly possible.

(7) 𝔐 אל; read את.

(11) 𝔐 וגילו, is very suspicious; probably, לו (*to him*) should be repeated, following 𝔊 αὐτῷ.

(12) 𝔐 נשקו־בר is corrupt. It is not possible to translate *kiss the son*, because *son* in Hebrew is not בר, but בן (v. 6), and because in vv. 11.12 only JHVH is mentioned. It is useless to alter בר to בו; this simply produces fantastic Hebrew, from which it is not possible to get the desired meaning *submit yourselves to him.* 𝔊 δράξασθε παιδείας, 𝔗 (קבילו אולפנא) has also followed this translation. What text this presupposes cannot be determined with certainty, perhaps קחו מוסר.

3 (3) באלהיו (=𝔊 ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ) for 𝔐 באלהים is probably correct.
סלה is one of the musical notices in the liturgical redaction of the Psalter, but the meaning of the term has not been transmitted to us. It is always found *within* the hymns, usually at the close of a paragraph. Hence in 𝔊 διάψαλμα *interlude.*

4 (1) 𝔐 למנצח is not translatable; even the Ancient Versions did not understand it. Thus, 𝔊 εἰς τὸ τέλος, Θ and ψψ Sol. 8: εἰς τὸ νῖκος, 𝔗 לְשַׁבָּחָא *for praise.* Against the usual interpretation *For the Chief Musician* the objection has rightly been raised that it is unnecessary to state that this official had to be notified of what he was to perform.

148,א הללויה
הללו את יהוה מן השמים
הללוהו במרומים:
2 הללוהו כל מלאכיו
הללוהו כל צבאו:
3 הללוהו שמש וירֵח
הללוהו כל כוכבי אור:
4 הללוהו שמי השמים
והמים אשר מעל השמים:
ה יהַללו את שם יהוה
כי הוא צוה ונבראו:
6 ויעמידם לעד לעולם
חק נתן ולא יעבֹרו[12]:

7 הללו את יהוה מן הארץ
תנינים וכל תהמות:
8 אש וברד שלג וקיטור
רוח סערה עשׂה דברו:
9 ההרים וכל גבעות
עץ פרי וכל ארזים:
י החיה וכל בהֵמה
רמש וצפור כנף:
11 מלכי ארץ וכל לאֻמים
שרים וכל שפטי ארץ:
12 בחורים וגם בתולות
זקֵנים עם נערים:
13 יהַללו את שם יהוה
כי נשגב שמו לבַדו
הודו על ארץ ושמים:
14 ויָרֶם קרן לעמו
תהלה לכל חסידיו
לבני ישראל עם קרֹבו
הללויה:

149,א הללויה
שירו ליהוה שיר חדש
תהלתו בקהל חסידים:
2 ישמח ישראל בעשיו
בני ציון יגילו במלכם:
3 יהַללו שמו במחול
בתֹף וכנור יזמרו לו:
4 כי רוצה יהוה בעמו
יפאר ענָוים בישועה:
ה יעלזו חסידים בכבוד
ירַננו על משכבותם:
6 רוממות אל בגרונם
וחרב פיפיות בידם:
7 לעשות נקָמה בגוים
תוכֵחות בלאֻמים:
8 לֶאסר מלכיהם בזִקים
ונכבדיהם בכבלי ברזל:
9 לעשות בהם משפט כתוב
הדר הוא לכל חסידיו
הללו יה:

150,א הללויה
הללו אל בקדשו
הללוהו ברקיע עזו:
2 הללוהו בגבורתיו
הללוהו כרב גֻדלו:
3 הללוהו בתֵקע שופר
הללוהו בנֵבל וכנור:
4 הללוהו בתֹף ומחול
הללוהו במנים ועֻגב:
ה הללוהו בצלצלי שמע
הללוהו בצלצלי תרועה:
6 כל הנשָׁמה תהלל יה
הללויה:

145,17 צדיק יהוה בכל דרכיו
וחסיד בכל מעשיו׃
18 קרוב יהוה לכל קראיו
לכל אשר יקראהו באמת׃
19 רצון יראיו יעשה
ואת שועתם ישמע ויושיעם׃
כ שומר יהוה את כל אהביו
ואת כל הרשעים ישמיד׃
21 תהלת יהוה ידבר פי
ויברך כל בשר
שם קדשו לעולם ועד׃

146,א הללויה
הללי נפשי את יהוה׃
2 אהללה יהוה בחיי
אזמרה לאלהי בעודי׃
3 אל תבטחו בנדיבים
בבן אדם שאין לו תשועה׃
4 תצא רוחו ישב לאדמתו
ביום ההוא אבדו עשתנתיו׃
ה אשרי שאל יעקב בעזרו
שברו על יהוה אלהיו׃

6 עשה שמים וארץ
את הים ואת כל אשר בם
השמר אמת לעולם׃
7 עשה משפט לעשוקים
נתן לחם לרעבים
יהוה מתיר אסורים׃
8 יהוה פקח עורים
יהוה זקף כפופים
יהוה אהב צדיקים׃
9 יהוה שמר את גרים
יתום ואלמנה יעודד
ודרך רשעים יעות׃
י ימלך יהוה לעולם
אלהיך ציון לדר ודר
הללויה׃

147,א הללויה כי טוב
זמרה אלהינו כי נעים
נאוה תהלה׃

147,2 בונה ירושלם יהוה
נדחי ישראל יכנס׃
3 הרופא לשבורי לב
ומחבש לעצבותם׃
4 מונה מספר לכוכבים
לכלם שמות יקרא׃
ה גדול אדנינו ורב כח
לתבונתו אין מספר׃
6 מעודד ענוים יהוה
משפיל רשעים עדי ארץ׃

7 ענו ליהוה בתודה
זמרו לאלהינו בכנור׃
8 המכסה שמים בעבים
המכין לארץ מטר
המצמיח הרים חציר׃
9 נותן לבהמה לחמה
לבני ערב אשר יקראו׃
י לא בגבורת הסוס יחפץ
לא בשוקי האיש ירצה׃
11 רוצה יהוה את יראיו
את המיחלים לחסדו׃

12 שבחי ירושלם את יהוה
הללי אלהיך ציון׃
13 כי חזק בריחי שעריך
ברך בניך בקרבך׃
14 השם גבולך שלום
חלב חטים ישביעך׃
טו השלח אמרתו ארץ
עד מהרה ירוץ דברו׃
16 הנתן שלג כצמר
כפור כאפר יפזר׃
17 משליך קרחו כפתים
לפני קרתו מי יעמד׃
18 ישלח דברו וימסם
ישב רוחו יזלו מים׃
19 מגיד דברו ליעקב
חקיו ומשפטיו לישראל׃
כ לא עשה כן לכל גוי
ומשפטים בל ידעום
הללויה׃

143 כי אליך נשאתי נפשי:
9 הצילני מאיבי יהוה
אליך ‹ח›סיתי:
י למדני לעשות רצונך
כי אתה אלוהי
רוחך טובה תַּנחני
בארץ מישור:
11 למען שמך יהוה תחיני
בצדקתך תוציא מצרה נפשי:
12 ובחסדך תצמית איבי
והאבדת כל צררי נפשי
כי אני עבדך:

144,א לדוד
ברוך יהוה צורי
המלמד ידי לקרב
אצבעותי למלחמה:
2 חסדי ומצודתי
משגבי ומפַלטי לי
מגני ובו חסיתי
הרודד עמי‹ם› תחתי:
3 יהוה מה אדם ותדעהו
בן אנוש ותחשבהו:
4 אדם להבל דמה
ימיו כצל עובר:
ה יהוה הַט שמיך ותרד
גע בהרים ויעשנו:
6 ברוק ברק ותפיצם
שלח חציך ותהֻמם:
7 שלח ידיך ממרום
פצֵני והצילני ממים רבים
מיד בני נֵכָר:
8 אשר פיהם דבר שָׁוְא
וימינם ימין שקר:

9 אלהים שיר חדש אשירה לך
בנֵבל עשור אזמרה לך:
י הנותן תשועה למלכים
הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה:
11 פצני והצילני מיד בני נכר
אשר פיהם דבר שָׁוְא
וימינם ימין שקר:
12 אשר בנינו כנטִעים מגֻדלים בנעוריהם
144 בנותינו כזוית מחֻטבות תבנית היכל:
13 מזו‹נ›ינו מלֵאים מפיקים מזַן אל זן
צאוננו מאליפות מרֻבבות בחוצותינו:
14 אלופינו מסֻבלים אין פרץ
ואין יוצאת ואין צוָחה ברחבתינו:
טו אשרי העם שככה לו
אשרי העם שיהוה אלהיו:

145,א תהלה לדוד
ארומִמך אלוהי המלך
ואברכה שמך לעולם ועד:
2 בכל יום אברכך
ואהַללה שמך לעולם ועד:
3 גדול יהוה ומהֻלל מאד
ולגדֻלתו אין חֵקר:
4 דור לדור ישַבח מעשיך
וגבורתיך יגידו:
ה הדר כבוד הודך ‹י›דבר‹ו› [1 4 3 2 5]
נפלאתיך אשיחה:
6 ועֱזוז נוראתיך יאמרו
וגדֻלותיך אסַפרנה:
7 זכר רב טובך יביעו
וצדקתך ירננו:
8 חנון ורַחום יהוה
ארך אפים וגדול חסד:
9 טוב יהוה לכל
ורחמיו על כל מעשיו:
י יודוך יהוה כל מעשיך
וחסידיך יבָרכוכה:
11 כבוד מלכותך יאמרו
וגבורתך ידַברו:
12 להודיע לבני האדם גבורתיו
וכבוד הדר מלכותו:
13 מלכותך מלכות כל עלמים
וממשלתך בכל דור ודר:
‹נ› * * * * *
* * * * * *:
14 סומך יהוה לכל הנפלים
וזוקף לכל הכפופים:
טו עיני כל אליך ישַׂברו
ואתה נותן להם את אכלם בעתו:
16 פותח את ידך
ומשביע לכל חי רצון:

140,12 איש לשון בל יכון בארץ
איש חמס רע יצודנו למדחפת:
13 ידעת כי יעשה יהוה
דין עני משפט אבינים:
14 אך צדיקים יודו לשמך
ישבו ישרים את פניך:

141,א מזמור לדוד
יהוה קראתיך חושה לי
האזינה קולי בקראי לך:
2 תכון תפלתי קטרת לפניך
משאת כפי מנחת ערב:
3 שיתה יהוה שמרה לפי
נצרה על דל שפתי:
4 אל תט לבי לדבר רע
להתעולל עללות ברשע
את אישים פעלי און
ובל אלחם במנעמיהם:
ה יהלמני צדיק חסד
ויוכיחני שמן ראש
אל יני ראשי . . . . .
ותפלתי ברעותיהם:
6 נשמטו בידי סלע שפטיהם
ושמעו אמרי כי נעמו:
7 כמו פלח ובקע בארץ
נפזרו עצמינו לפי שאול:
8 * * * כי אליך יהוה אדני עיני
בכה חסיתי אל ‹תער› נפשי:
9 שמרני מידי פח יקשו לי
ומקשות פעלי און:
י יפלו במכמרי‹הם› רשעים
יחד אנכי עד אעבור:

142,א משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה:
2 קולי אל יהוה אזעק
קולי אל יהוה אתחנן:
3 אשפך לפניו שיחי
צרתי לפניו אגיד |
בהתעטף עלי רוחי‹:›
4 ואתה ידעת נתיבתי
בארח זו אהלך
טמנו פח לי:
142,ה הביט ימין וראה ‹שמאל› []
אבד מנוס ממני
אין דורש לנפשי[α]:

6 זעקתי אליך יהוה
אמרתי אתה מחסי
חלקי בארץ החיים:
7 הקשיבה אל רנתי
כי דלותי מאד
הצילני מרדפי
כי אמצו ממני:
8 הוציאה ממסגר נפשי
להודות את שמך
בי יכתרו צדיקים
כי תגמל עלי:

143,א מזמור לדוד
יהוה שמע תפלתי
האזינה אל תחנוני
באמנתך ענני בצדקתך:
2 ואל תבוא במשפט את עבדך
כי לא יצדק לפניך כל חי:
3 כי רדף אויב נפשי
דכא לארץ חיתי
הושיבני במחשכים
כמתי עולם:
4 ותתעטף עלי רוחי
בתוכי ישתומם לבי:
ה זכרתי ימים מקדם
הגיתי בכל פעלך
במעשה ידיך אשוחח:
6 פרשתי ידי אליך
נפשי כארץ עיפה לך סלה:

7 מהר ענני יהוה
כלתה רוחי
אל תסתר פניך ממני
ונמשלתי עם ירדי בור:
8 השמיעני בבקר חסדך
כי בך בטחתי
הודיעני דרך זו אלך

(α) 142,ה[b] ואין לי מכיר

138 ותושיעני ימינך׃
8 יהוה יגמר בעדי
יהוה חסדך לעולם
מעשי ידיך אל תֶּרֶף׃

139,א למנצח לדוד מזמור
יהוה חקרתני ותדע׃
2 אתה ידעת שבתי וקומי
בנתה לְרֵעי מרחוק׃
3 ארחי ורבעי זֵרית
וכל דרכי הסכנתה׃
4 כי אין מלה בלשוני
הן יהוה ידעת כלה׃
ה אחור וקדם צרתני
ותָשֶׁת עלי כפכה׃
6 פלאיה דעת ממני
נשגבה לא אוכל לה׃

7 אנה אלך מרוחך
ואנה מפניך אברח׃
8 אם אסק שמים שם אתה
ואציעה שאול הנך׃
9 אשא כנפי שחר
אשכנה באחרית ים׃
י גם שם ידך תַנחני
ותאחזני ימינך׃
11 ואמר אך חשך ישופני
ולילה אור בעדֵני׃
12 גם חשך לא יחשיך ממך
ולילה כיום יאיר
כחשיכה כאורה׃

14 אודך על כי נוראות נפליתה
נפלאים מעשיך
ונפשי ידעת מאד׃
13 כי אתה קנית כליתי
תסכני בבטן אמי׃
טו לא נכחד עצמי ממך
אשר עֻשֵׂיתי בסֵתר
רֻקמתי בתחתיות ארץ ׀
16 גלמי ראו עיניך׃
* * * * *
ועל ספרך כֻּלם יכתבו

139 טרם יצר ולא אחד בהם׃
17 ולי מה יקרו רעיך אל
מה עצמו ראשיהם׃
18 אספרם מחול ירבון
הקיצתי ועודי עמך׃

19 אם תקטל אלוה רשע
ואנשי דמים סורו מני׃
כ אשר ימרוך למזמה
נשוא לשוא שמך׃
21 הלוא משנאיך יהוה אשנא
ובמתקוממיך אתקומם׃
22 תכלית שנאה שנאתים
לאויבים היו לי׃
23 חקרני אל ודע לבבי
בחנני ודע שרעפי׃
24 וראה אם דרך עצב בי
ונחני בדרך עולם׃

140,א למנצח מזמור לדוד׃
2 חלצני יהוה מאדם רע
מאיש חמסים תנצרני׃
3 אשר חשבו רעות בלב
כל יום יגורו מלחמות׃
4 שננו לשונם כמו נחש
חמת עכשוב תחת שפתימו סלה׃
ה שמרני יהוה מידי רשע
מאיש חמסים תנצרני
אשר חשבו לדחות פעמי׃
6 טמנו גֵאים פח לי וחבלים
פרשו רשת ליד מעגל
מקשים שתו לי סלה׃
7 אמרתי ליהוה אלי אתה
האזינה יהוה קול תחנוני׃
8 יהוה אדני עז ישועתי
סכותה לראשי ביום נשק׃
9 אל תתן יהוה מאויי רשע
זממו אל תָּפֵק סלה׃
י ירומו ׀ ראש מסבי
עמל שפתימו יכסמו׃
11 ימיטו עליהם גחלים
בָאֵש יפִּלם
במהמרות בל יקומו׃

136 כי לעולם חסדו׃
8 את השמש לממשלת ביום
כי לעולם חסדו׃
9 את הירח וכוכבים לממשלות בלילה
כי לעולם חסדו׃
י למכה מצרים בבכוריהם
כי לעולם חסדו׃
11 ויוצא ישראל מתוכם
כי לעולם חסדו׃
12 ביד חזקה ובזרוע נטויה
כי לעולם חסדו׃
13 לגזר ים סוף לגזרים
כי לעולם חסדו׃
14 והעביר ישראל בתוכו
כי לעולם חסדו׃
טו ונער פרעה וחילו בים סוף
כי לעולם חסדו׃
16 למוליך עמו במדבר
כי לעולם חסדו׃
17 למכה מלכים גדלים
כי לעולם חסדו׃
18 ויהרג מלכים אדירים
כי לעולם חסדו׃
19 לסיחון מלך האמרי
כי לעולם חסדו׃
כ ולעוג מלך הבשן
כי לעולם חסדו׃
21 ונתן ארצם לנחלה
כי לעולם חסדו׃
22 נחלה לישראל עבדו
כי לעולם חסדו׃
23 שבשפלנו זכר לנו
כי לעולם חסדו׃
24 ויפרקנו מצרינו
כי לעולם חסדו׃
כה נתן לחם לכל בשר
כי לעולם חסדו׃
26 הודו לאל השמים
כי לעולם חסדו׃

137,א על נהרות בבל
שם ישבנו גם בכינו
בזכרנו את ציון׃

137,2 על ערבים בתוכה
תלינו כנרותינו׃
3 כי שם שאלונו
שובינו דברי שיר
ותוללינו שמחה
שירו לנו משיר ציון׃
4 איך נשיר את שיר יהוה
על אדמת נכר׃
ה אם אשכחך ירושלם
תשכח ימיני׃
6 תדבק לשוני לחכי
אם לא אזכרכי
אם לא אעלה את ירושלם
על ראש שמחתי׃

7 זכר יהוה לבני אדום
את יום ירושלם
האמרים ערו ערו
עד היסוד בה׃
8 בת בבל השודדה[12]
אשרי שישלם לך
את גמולך שגמלת לנו׃
9 אשרי שיאחז ונפץ
את עלליך אל הסלע׃

138,א לדוד
אודך בכל לבי
נגד אלהים אזמרך׃
2 אשתחוה אל היכל קדשך
ואודה את שמך על חסדך ועל אמתך
כי הגדלת על כל שמך אמרתך׃
3 ביום קראתי ותענני
תרהבני בנפשי עז׃

4 יודוך יהוה כל מלכי ארץ
כי שמעו אמרי פיך׃
ה וישירו בדרכי יהוה
כי גדול כבוד יהוה׃
6 כי רם יהוה ושפל יראה
וגבה ממרחק יידע׃

7 אם אלך בקרב צרה תחיני
על אף איבי תשלח ידך

132,17 שם אצמיח קרן לדוד
ערכתי נר למשיחי:
18 אויביו אלביש בשת
ועליו יציץ נזרו:

133,א שיר המעלות לדוד
הנה מה טוב ומה נעים
שבת אחים גם יחד:
2 כשמן הטוב על הראש
ירד על הזקן זקן אהרן
שירד על פי מִדּוֹתיו:
3 כטל חרמון שירד על הררי ציון
כי שם צוה יהוה את הברָכה
חיים עד העולם:

134,א שיר המעלות
הנה ברכו את יהוה כל עבדי יהוה
העמדים בבית יהוה בלילות:
2 שאו ידכם קדש
וברכו את יהוה:
3 יברכך יהוה מציון
עשה שמים וארץ:

135,א הללויה
הללו את שם יהוה
הללו עבדי יהוה:
2 שעמדים בבית יהוה
בחצרות בית אלהינו:
3 הללו יה כי טוב יהוה
זמרו לשמו כי נעים:
4 כי יעקב בחר לו יה
ישראל לסגֻלתו:
ה כי אני ידעתי כי גדול יהוה
ואדנינו מכל אלהים:
6 כל אשר חפֵץ יהוה עשה
בשמים ובארץ בימים וכל תהמות:
7 מעלה נשִׂאים מקצה הארץ
ברקים למטר עשה
מוצא רוח מאוצרותיו:
8 שהכה בכורי מצרים
135 מאדם עד בהמה:
9 שלח אותת ומֹפתים בתוככי מצרים
בפרעה ובכל עבדיו:
י שהכה גוים רבים
והרג מלכים עצומים:
11 לסיחון מלך האמרי
ולעוג מלך הבשן
ולכל ממלכות כנען:
12 ונתן ארצם נחלה
נחלה לישראל עמו:
13 יהוה שמך לעולם
יהוה זכרך לדר ודר:
14 כי ידין יהוה עמו
ועל עבדיו יתנֶחָם:
טו עצבי הגוים כסף וזהב
מעשה ידי אדם:
16 פה להם ולא ידַברו
עינַים להם ולא יראו:
17 אזנַים להם ולא יאזינו
אף אין יש רוח בפיהם:
18 כמוהם יהיו עשיהם
כל אשר בטח בהם:
19 בית ישראל ברכו את יהוה
בית אהרן ברכו את יהוה:
כ בית הלוי ברכו את יהוה
יראי יהוה ברכו את יהוה:
21 ברוך יהוה מציון
שכן ירושלם
הללויה:

136,א הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו:
2 הודו לאלהי האלהים
כי לעולם חסדו:
3 הודו לאדני האדנים
כי לעולם חסדו:
4 לעשה נפלאות גדלות לבַדו
כי לעולם חסדו:
ה לעשה השמים בתבונה
כי לעולם חסדו:
6 לרוקע הארץ על המים
כי לעולם חסדו:
7 לעשה אורים גדלים

129,3 על גבי חרשו חרשים
האריכו למענותם׃
4 יהוה צדיק
קצץ עבות רשעים׃
ה יבשו ויסגו אחור
כל שנאי ציון׃
6 יהיו כחציר גגות
שקדמת חלף יבש׃
7 שלא מלא כפו קוצר
וחצנו מעמר׃
8 ולא אמרו העברים
ברכת יהוה אליכם
ברכנו אתכם בשם יהוה׃

130,א שיר המעלות
ממעמקים קראתיך יהוה׃
2 אדני שמעה בקולי
תהיינה אזניך קשבות
לקול תחנוני׃
3 אם עונות תשמר יה
אדני מי יעמד׃
4 כי עמך הסליחה
למען תורא׃

ה קויתי ליהוה קותה נפשי
ולדברו הוחלתי׃
6 נפשי לאדני
משמרים לבקר שמרים לבקר׃
7 יחל ישראל אל יהוה
כי עם יהוה החסד
והרבה עמו פדות׃
8 והוא יפדה את ישראל
מכל עונותיו׃

131,א שיר המעלות לדוד
יהוה לא גבה לבי
ולא רמו עיני
ולא הלכתי בגדלות
ובנפלאות ממני׃
2 אם לא שויתי ודוממתי נפשי
כגמל עלי אמו
131 כגמל עלי נפשי׃
3 יחל ישראל אל יהוה
מעתה ועד עולם׃

132,א שיר המעלות
זכור יהוה לדוד
את כל ענותו׃
2 אשר נשבע ליהוה
נדר לאביר יעקב׃
3 אם אבא באהל ביתי
אם אעלה על ערש יצועי׃
4 אם אתן שנת לעיני
לעפעפי תנומה׃
ה עד אמצא מקום ליהוה
משכנות לאביר יעקב׃
6 הנה שמענוה באפרתה
מצאנוה בשדי יער׃
7 נבואה למשכנותיו
נשתחוה להדם רגליו׃
8 קומה יהוה למנוחתך
אתה וארון עזך׃
9 כהניך ילבשו צדק
וחסידיך ירננו׃

י בעבור דוד עבדך
אל תשב פני משיחך׃
11 נשבע יהוה לדוד
אמת לא ישוב ממנה
מפרי בטנך
אשית לכסא לך׃
12 אם ישמרו בניך בריתי
ועדתי זו אלמדם
גם בניהם עדי עד
ישבו לכסא לך׃
13 כי בחר יהוה בציון
אוה למושב לו׃
14 זאת מנוחתי עדי עד
פה אשב כי אויתיה׃
טו צידה ברך אברך
אביוניה אשביע לחם׃
16 וכהניה אלביש ישע
וחסידיה רנן ירננו׃

ה,124 אזי עבר על נפשנו
המים הזידונים:

6 ברוך יהוה שלא נתננו
טרף לשניהם:
7 נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים
- הפח נשבר ואנחנו נמלטנו:
8 עזרנו בשם יהוה
עשה שמים וארץ:

א,125 שיר המעלות
הבטחים ביהוה כהר ציון
לא ימוט לעולם ישב:
2 ירושלם הרים סביב לה
ויהוה סביב לעמו
מעתה ועד עולם:
3 כי לא ‹ינ›‹ו›ח שֵׁבט הרשע
על גורל הצדיקים
למען לא ישלחו הצדיקים
בעולתה ידיהם:

4 היטיבה יהוה לטובים
ולישרים בלבותם:
ה והמטים עקלקלותם
יוליכם יהוה את פעלי האון
שלום על ישראל:

א,126 שיר המעלות
בשוב יהוה את ש‹ב›‹י›ת[12] ציון
היינו כחלמים:
2 אז ימלא שחוק פינו
ולשוננו רנה
אז יאמרו בגוים
הגדיל יהוה לעשות עם אלה:
3 הגדיל יהוה לעשות עמנו
היינו שמחים:

4 שובה יהוה את שבותנו
* * * * כאפיקים בנגב:
ה הזרעים בדמעה
ברנה יקצרו:
6 הלוך ילך ובכה ‹› ‹מ›שך הזרע

126 בא יבא ברנה נשא אלמתיו:

א,127 שיר המעלות לשלמה
אם יהוה לא יבנה בית
שוא עמלו בוניו בו
אם יהוה לא ישמר עיר
שוא שקד שומר:
2 שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת
אכלי לחם העצבים
כן יתן לידידו ‹שנא›:

3 הנה נחלת יהוה בנים
שכר פרי הבטן:
4 כחצים ביד גבור
כן בני הנעורים: [מהם
ה אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו
לא יבשו כי ידברו את אויבים בשער:

א,128 שיר המעלות
אשרי כל ירא יהוה
ההלך בדרכיו:
2 יגיע כפיך כי תאכל
אשריך וטוב לך:

3 אשתך כגפן פריה
בירכתי ביתך
בניך כשתלי זיתים
סביב לשלחנך:
4 הנה כי כן יברך
גבר ירא יהוה:
ה יברכך יהוה מציון
וראה בטוב ירושלם
כל ימי חייך:
6 וראה בנים לבניך
שלום על ישראל:

א,129 שיר המעלות
רבת צררוני מנעורי
יאמר נא ישראל:
2 רבת צררוני מנעורי
גם לא יכלו לי:

120 קראתי ויענני:

2 יהוה הצילה נפשי
משפת שקר מלשון רמיה:
3 מה יתן לך ומה יסיף לך
לשון רמיה:
4 חצי גבור שנונים
עם גחלי רתמים:

ה אויה לי כי גרתי משך
שכנתי עם אהלי קֵדָר:
6 רבת שכנה לה נפשי
עם שונא שלום:
7 אני שלום וכי אדבר
המה למלחמה:

121,א שיר למעלות
אשא עיני אל ההרים
מאין יבא עזרי:
2 עזרי מעם יהוה
עשה שמים וארץ:

3 אל יתן למוט רגלך
אל ינום שמרך:
4 הנה לא ינום ולא יישן
שומר ישראל:

ה יהוה שמרך יהוה צלך
על יד ימינך:
6 יומם השמש לא יַכֶּכָּה
וירח בלילה:

7 יהוה ישמרך מכל רע
ישמר את נפשך:
8 יהוה ישמר צאתך ובואך
מעתה ועד עולם:

122,א שיר המעלות לדוד
שמחתי באמרים לי
בית יהוה נלך:

2 עמדות היו רגלינו
122 בשעריך ירושלם:
3 ירושלם הבנויה כעיר
שחֻברה לה יחדו:

4 ששם עלו שבטים
שבטי יה עדות לישראל
להדות לשם יהוה:
ה כי שמה ישבו כסאות למשפט
כסאות לבית דוד:

6 שאלו שלום ירושלם
ישליו אהביך:
7 יהי שלום בחילך
שלוה בארמנותיך:

8 למען אחי ורעי
אדברה נא שלום בך:
9 למען בית יהוה אלהינו
אבקשה טוב לך:

123,א שיר המעלות
אליך נשאתי את עיני
הישבי בשמים:
2 הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם
כעיני שפחה אל יד גברתה
כן עינינו אל יהוה אלהינו
עד שיחננו:

3 חננו יהוה חננו
כי רב שבענו בוז:
4 רבת שבעה לה נפשנו
הלעג ‹ל›שאננים הבוז לַגַּאֵ‹י›ונים:

124,א שיר המעלות לדוד
לולי יהוה שהיה לנו
יאמר נא ישראל:
2 לולי יהוה שהיה לנו
בקום עלינו אדם:
3 אזי חיים בלעונו
בחרות אפם בנו:
4 אזי המים שטפונו
נחלה עבר על נפשנו:

119 וישרים משפטיך | צוית:
138 צדק עֲדתיך
ואמונה מאד:
139 צמתתני קנאתי
כי שכחו דבריך צרי:
קמ צרופה אמרתך מאד
ועבדך אהֵבהּ:
141 צעיר אנכי ונבזה
פקֻדיך לא שכחתי:
142 צדקתך צדק לעולם
ותורתך אמת:
143 צר ומצוק מצאוני
מצְותיך שעשֻׁעי:
144 צדק עדְותיך לעולם
הבינני ואחיה:

קמה קראתי בכל לב ענֵני יהוה
חקיך אצֹּרה:
146 קראתיך הושיעני
ואשמרה עֲדתיך:
147 קדמתי בנשף ואשַׁועה
לדבריך יִחלתי:
148 קדמו עיני אשמֻרות
לשיח באמרתך:
149 קולי שמעה כחסדך
יהוה כמשפטך חיני:
קנ קרבו רדפי זִמה
מתורתך רחקו:
151 קרוב אתה יהוה
וכל מצְותיך אמת:
152 קדם ידעתי מעֵדתיך
כי לעולם יסדתם:

153 ראה עניי וחלצני
כי תורתך לא שכחתי:
154 ריבה ריבי וגאלני
לאמרתך חיני:
קנה רחוק מרשעים ישועה
כי חקיך לא דרשו:
156 רחמיך רבים יהוה
כמשפטיך חיני:
157 רבים רדפי וצרי
מעדְותיך לא נטיתי:
158 ראיתי בגדים ואתקוטטה
119 אשר אמרתך לא שמרו:
159 ראה כי פקודיך אהבתי
יהוה כחסדך חיני:
קס ראש דבריך אמת
ולעולם כל משפטי צדקך:

161 שרים רדפוני חנם
ומדבריך פחד לבי:
162 שש אנכי על אמרתך
כמוצא שלל רב:
163 שקר שנֵאתי ואתַעבה
תורתך אהבתי:
164 שבע ביום הִלַּלתיך
על משפטי צדקך:
קסה שלום רב לאהבי תורתך
ואין למו מכשול:
166 שִׂבַּרתי לישועתך יהוה
ומצְותיך עשיתי:
167 שמרה נפשי עֲדתיך
ואֹהֲבֵם מאד:
168 שמרתי פקודיך ועֲדתיך
כי כל דרכי נגדך:

169 תקרב רנתי לפניך יהוה
כדברך הבינני:
קע תבוא תחנתי לפניך
כאמרתך הצילני:
171 תַּבַּעְנה שפתי תהלה
כי תלמְּדני חקיך:
172 תַּעַן לשוני אמרתך
כי כל מצְותיך צדק:
173 תהי ידך לעזרני
כי פקודיך בחרתי:
174 תאבתי לישועתך יהוה
ותורתך שעשֻׁעי:
קעה תחי נפשי ותהַללך
ומשפטך יעזְרני:
176 תעיתי כשה אבד
בקש עבדך
כי מצְותיך לא שכחתי:

120,א שיר המעלות
אל יהוה בצרתה לי

119 רחבה מצותך מאד׃

97 מה אהבתי תורתך
כל היום היא שיחתי׃
98 מאיבי תחכמני מצותיך
כי לעולם היא לי׃
99 מכל מלמדי השכלתי
כי עדותיך שיחה לי׃
ק מזקנים אתבונן
כי פקודיך נצרתי׃
101 מכל ארח רע כלאתי רגלי
למען אשמר דברך׃
102 ממשפטיך לא סרתי
כי אתה הורתני׃
103 מה נמלצו לחכי אמר‹ו›ת‹י›ך
מדבש לפי׃
104 מפקודיך אתבונן
על כן שנאתי כל ארח שקר׃

קה נר לרגלי דברך
ואור לנתיבתי׃
106 נשבעתי ואקימה
לשמר משפטי צדקך׃
107 נעניתי עד מאד
יהוה חיני כדברך׃
108 נדבות פי רצה נא יהוה
ומשפטיך למדני׃
109 נפשי בכפי תמיד
ותורתך לא שכחתי׃
קי נתנו רשעים פח לי
ומפקודיך לא תעיתי׃
111 נחלתי עדותיך לעולם
כי ששון לבי המה׃
112 נטיתי לבי לעשות חקיך
לעולם עקב׃

113 סעפים שנאתי
ותורתך אהבתי׃
114 סתרי ומגני אתה
לדברך יחלתי׃
קטו סורו ממני מרעים
ואצרה מצות אלהי׃
116 סמכני כאמרתך ואחיה
ואל תבישני משברי׃

119,117 סעדני ואושעה
ואשעה בחקיך תמיד׃
118 סלית כל שוגים מחקיך
כי שקר תרמיתם׃
119 סגים השבת כל רשעי ארץ
לכן אהבתי עדתיך׃
קכ סמר מפחדך בשרי
וממשפטיך יראתי׃

121 עשיתי משפט וצדק
בל תניחני לעשקי׃
122 ערב עבדך לטוב
אל יעשקני זדים׃
123 עיני כלו לישועתך
ולאמרת צדקך׃
124 עשה עם עבדך כחסדך
וחקיך למדני׃
קכה עבדך אני הבינני
ואדעה עדתיך׃
126 עת לעשות ליהוה
הפרו תורתך׃
127 על כן אהבתי מצותיך
מזהב ומפז׃
128 על כן כל פקו‹די›ך ◦ ישרתי
כל ארח שקר שנאתי׃

129 פלאות עדותיך
על כן נצרתם נפשי׃
קל פתח דבריך יאיר
מבין פתיים׃
131 פי פערתי ואשאפה
כי למצותיך יאבתי׃
132 פנה אלי וחנני
כמשפט לאהבי שמך׃
133 פעמי הכן באמרתך
ואל תשלט בי כל און׃
134 פדני מעשק אדם
ואשמרה פקודיך׃
קלה פניך האר בעבדך
ולמדני את חקיך׃
136 פלגי מים ירדו עיני
על לא שמרו תורתך׃

137 צדיק אתה יהוה

119,56 זאת היתה לי
כי פקֻדיך נצרתי׃

57 חלקי יהוה אמרתי
לשמר דבריך׃
58 חליתי פניך בכל לב
חנני כאמרתך׃
59 חשבתי דרכי
ואשיבה רגלי אל עֵדתיך׃
ס חשתי ולא התמהמהתי
לשמר מִצְותיך׃
61 חבלי רשעים עִוְּדֻני
תורתך לא שכחתי׃
62 חצות לילה אקום להודות לך
על משפטי צדקך׃
63 חבֵר אני לכל אשר יְרֵאוך
ולשמרי פקודיך׃
64 חסדך יהוה מלאה הארץ
חקיך למדני׃

סה טוב עשית עם עבדך
יהוה כדברך׃
66 [α]טעם ודעת למדני
כי במִצְותיך האמנתי׃
67 טרם אענה אני שֹׁגג
ועתה אמרתך שמרתי׃
68 טוב אתה ומֵטיב
למדני חקיך׃
69 טפלו עלי שקר זֵדים
אני בכל לב אצֹּר פקודיך׃
ע טפש כחלב לבם
אני תורתך שעשעתי׃
71 טוב לי כי עֻניתי
למען אלמד חקיך׃
72 טוב לי תורת פיך
מאלפי זהב וכסף׃

73 ידיך עשוני ויכוננוני
הבינני ואלמדה מִצְותיך׃
74 יְרֵאיך יראוני וישמחו
כי לדברך יִחלתי׃
עה ידעתי יהוה כי צדק משפטיך
119 ואמונה עִניתני׃
76 יהי נא חסדך לנַחמני
כאמרתך לעבדך׃
77 יבאוני רחמיך ואחיה
כי תורתך שעשֻעי׃
78 יֵבשו זֵדים כי שקר עִוְּתוני
אני אשיח בפקֻדיך׃
79 ישובו לי יְרֵאיך
וידעו עֵדתיך׃
פ יהי לבי תמים בחקיך
למען לא אֵבוש׃

81 כלתה לתשועתך נפשי
לדברך יִחלתי׃
82 כלו עיני לאמרתך
לאמר מתי תנַחמני׃
83 כי הייתי כנאד בקיטור
חקיך לא שכחתי׃
84 כמה ימי עבדך
מתי תעשה ברדפי משפט׃
פה כרו לי זֵדים שיחות
אשר לא כתורתך׃
86 כל מִצְותיך אמונה
שקר רדפוני עזרני׃
87 כמעט כלוני בארץ
ואני לא עזבתי פקֻדיך׃
88 כחסדך חיני
ואשמרה עֵדות פיך׃

89 לעולם יהוה דברך
נצב בשמים׃
צ לדר ודר אמונתך
כוננת ארץ ותעמד׃
91 למשפטיך עמדו היום
כי הכל עבדיך׃
92 לולי תורתך שעשֻעי
אז אבדתי בעניי׃
93 לעולם לא אשכח פקֻדיך
כי בם חייתני׃
94 לך אני הושיעני
כי פקודיך דרשתי׃
צה לי קִוו רשעים לאַבדני
עֵדתיך אתבונן׃
96 לכל תכלה ראיתי קץ

(α) 119,66 טוב

119 ואביטה ארחתיך׃
16 בחקתיך אשתעשע
לא אשכח דברך׃

17 גמל על עבדך אחיה
ואשמרה דברך׃
18 גל עיני ואביטה
נפלאות מתורתך׃
19 גר אנכי בארץ
אל תַּסתר ממני מִצְוֹתיך׃
כ גרסה נפשי לתאֲבה
אל משפטיך בכל עת׃
21 גערת זֵדים ארורים
השֹׁגים ממִצְוֹתיך׃
22 גל מעלי חרפה ובוז
כי עֵדתיך נצרתי׃
23 גם ישבו שרים בי נדברו
עבדך ישיח בחקיך׃
24 גם עדתיך שעשֻׁעי
אנשי עצתי׃

כה דבקה לֶעפר נפשי
חיני כדברך׃
26 דרכי ספרתי ותענני
למדני חקיך׃
27 דרך פקודיך הבינני
ואשיחה בנפלאותיך׃
28 דלפה נפשי מתוגה
קימני כדברך׃
29 דרך שקר הסֵר ממני
ותורתך חנני׃
ל דרך אמונה בחרתי
משפטיך שִׁוִּיתי ·לנגדי·׃
31 דבקתי בעדְוֹתיך
יהוה אל תבישני׃
32 דרך מצְוֹתיך ארצה
כי תרחיב לבי׃

33 הורני יהוה דרך חקיך
ואצֳרנה עקב׃
34 הבינני ואצרה תורתך
ואשמרנה בכל לב׃
לה הדריכני בנתיב מצְוֹתיך
כי בו חפצתי׃

119,36 הט לבי אל עדְוֹתיך
ואל אל בצע׃
37 העבר עיני מראות שָׁוְא
בדרכך חיני׃
38 הקם לעבדך אמרתך
אשר ליראתך׃
39 העבר חרפתי אשר יגֹרתי
כי משפטיך טובים׃
מ הנה תאבתי לפקודיך
בצדקתך חיני׃

41 ויבאֻני חסָדך יהוה
תשועתך כאמרתך׃
42 ואענה חרפי דבר
כי בטחתי בדברך׃
43 ואל תצל מפי דבר אמת עד מאד
כי למשפטך יִחלתי׃
44 ואשמרה תורתך תמיד
לעולם ועד׃
מה ואתהלכה ברחָבה
כי פקֻדיך דרשתי׃
46 ואדַברה בעֵדתיך נגד מלכים
ולא אֵבוש׃
47 ואשתעשע במִצְוֹתיך
אשר אהבתי׃
48 ואשא כפי אל מִצְוֹתיך[a]
ואשיחה בחקיך׃

49 זכר דבר לעבדך
על אשר יִחלתני׃
נ זאת נֶחָמתי בעניי
כי אמרתך חיתני׃
51 זֵדים הליצֻני עד מאד
מתורתך לא נטיתי׃
52 זכרתי משפטיך מעולם
יהוה ואתנֶחָם׃
53 זלעפה אחזתני
מרשעים עזבי תורתך׃
54 זמִרות היו לי חקיך
בבית מגורי׃
נה זכרתי בלילה שמך יהוה
ואשמרה תורתך׃

(a) 119,48 אשר אהבתי

118 כי לעולם חסדו׃

ה מן המֵצר קראתי יה
ענני במרחבי יה׃
6 יהוה לי לא אירא
מה יעשה לי אדם׃
7 יהוה לי בעזרי
ואני אראה בשנאי׃
8 טוב לחסות ביהוה
מבטח באדם׃
9 טוב לחסות ביהוה
מבטח בנדיבים׃
י כל גוים סבבוני
בשם יהוה כי אמילם׃
11 סבוני גם סבבוני
בשם יהוה כי אמילם׃
12 סבוני כדברים
דעכו כאש קוצים
בשם יהוה כי אמילם׃
13 דחה דחיתני לנפל
ויהוה עזרני׃
14 עָזִי וזִמְרָת יה
ויהי לי לישועה׃
טו קול רנה וישועה באהלי צדיקים
ימין יהוה עשה חיל׃
16 ימין יהוה רומֵמה
ימין יהוה עשה חיל׃
17 לא אמות כי אחיה
ואספר מעשי יה׃
18 יַסֹר יסרני יה
ולמות לא נתנני׃

19 פתחו לי שערי צדק
אבא בם אודה יה׃
כ זה השער ליהוה
צדיקים יבאו בו׃
21 אודך כי עניתני
ותהי לי לישועה׃
22 אבן מאסו הבונים
היתה לראש פנה׃
23 מאת יהוה היתה זאת
היא נפלאת בעינינו׃
24 זה היום עשה יהוה
נגילה ונשמחה בו׃

118,כה אנא יהוה הושיעה נא
אנא יהוה הצליחה נא׃
26 ברוך הבא בשם יהוה
ברכנוכם מבית יהוה׃
27 אל יהוה ויָאֶר לנו
אסרו חג בעבֹתים
עד קרנות המזבח׃
28 אלי אתה ואודך
אלהי ארוממך׃

29 הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו׃

119,א אשרי תמימי דרך
ההלכים בתורת יהוה׃
2 אשרי נצרי עדתיו
בכל לב ידרשוהו׃
3 אף לא פעלו עולה
בדרכיו הלכו׃
4 אתה צויתה פקדיך
לשמר מאד׃
ה אחלי יכנו דרכי
לשמר חקיך׃
6 אז לא אבוש
בהביטי אל כל מצותיך׃
7 אודך בישר לבב
בלמדי משפטי צדקך׃
8 את חקיך אשמר
אל תעזבני עד מאד׃

9 במה יזכה נער את ארחו
לשמר כדברך׃
י בכל לבי דרשתיך
אל תשגני ממצותיך׃
11 בלבי צפנתי אמרתך
למען לא אחטא לך׃
12 ברוך אתה יהוה
למדני חקיך׃
13 בשפתי ספרתי
כל משפטי פיך׃
14 בדרך עדותיך ששתי
מֵעל כל הון׃
טו בפקודיך אשיחה

115 לא יהגו בגרונם׃
8 כמוהם יהיו עשיהם
כל אשר בטח בהם׃

9 ישראל בטח ביהוה
עזרם ומגנם הוא׃
י בית אהרן בטחו ביהוה
עזרם ומגנם הוא׃
11 יראי יהוה בטחו ביהוה
עזרם ומגנם הוא׃
12 יהוה זכרנו יבָרך
יברך את בית ישראל
יברך את בית אהרן׃
13 יברך יראי יהוה
הקטנים עם הגדלים׃
14 יסף יהוה עליכם
עליכם ועל בניכם׃
טו ברוכים אתם ליהוה
עשה שמים וארץ׃
16 השמים שמים ליהוה
והארץ נתן לבני אדם׃
17 לא המֵתים יהַללו יה
ולא כל ירדי דומה׃
18 ואנחנו נברך יה
מעתה ועד עולם הללויה׃

116,א אהבתי כי ישמע יהוה
את קולי תחנוני׃
2 כי הטה אזנו לי
ובימי אקרא׃
3 אפפוני חבלי מות
ומצָרי שאול מצאוני
צרה ויגון אמצא׃
4 ובשם יהוה אקרא
אנה יהוה מלטה נפשי׃
ה חנון יהוה וצדיק
ואלהינו מרַחם׃
6 שמר פתאים יהוה
דלֹתי ולי יהושיע׃
7 שובי נפשי למנוחָיְכי
כי יהוה גמל עלָיְכי׃
8 כי חלצת נפשי ממות
את עיני מן דמעה

116 את רגלי מדחי׃
9 אתהלך לפני יהוה
בארצות החיים׃
י האמנתי כי אדַבר
אני עניתי מאד׃
11 אני אמרתי בחָפְזִי
כל האדם כֹזב׃

12 מה אשיב ליהוה
כל תגמולוהי עלי׃
13 ׳כוס׳ ישועות אשׂא
ובשם יהוה אקרא׃
14 נדרי ליהוה אשלֵם
נגדה נא לכל עמו׃
טו יקר בעיני יהוה * * * *
* * * * המָותה לחסידיו׃
16 * * * * אנה יהוה
* * * * כי אני עבדך
אני עבדך בן אמתך׃
* * * * * *
פתחת למוסרי׃
17 לך אזבח זבח תודה
ובשם יהוה אקרא׃
18 נדרי ליהוה אשלֵם
נגדה נא לכל עמו׃
19 בחצרות בית יהוה
בתוככי ירושלם
הללויה׃

117,א הללו את יהוה כל גוים
שבחוהו כל ׳ל׳אמים׃
2 כי גבר עלינו חסדו
ואמת יהוה לעולם
הללויה׃

118,א הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו׃
2 יאמר נא ישראל
כי לעולם חסדו׃
3 יאמרו נא בית אהרן
כי לעולם חסדו׃
4 יאמרו נא יראי יהוה

111 קדוש ונורא שמו׃
י ראשית חכמה יראת יהוה
שכל טוב לכל עשיהם
תהלתו עמדת לעד׃

112,א הללויה
אשרי איש ירא את יהוה
במצותיו חפץ מאד׃
2 גבור בארץ יהיה זרעו
דור ישרים יברך׃
3 הון ועשר בביתו
וצדקתו עמדת לעד׃
4 זרח בחשך אור לישרים
חנון ורחום וצדיק׃
ה טוב איש חונן ומלוה
יכלכל דבריו במשפט׃
6 כי לעולם לא ימוט
לזכר עולם יהיה צדיק׃
7 משמועה רעה לא יירא
נכון לבו בטח ביהוה׃
8 סמוך לבו לא יירא
עד אשר יראה בצריו׃
9 פזר נתן לאביונים
צדקתו עמדת לעד
קרנו תרום בכבוד׃
י רשע יראה וכעס
שניו יחרק ונמס
תאות רשעים תאבד׃

113,א הללויה
הללו עבדי יהוה
הללו את שם יהוה׃
2 יהי שם יהוה מברך
מעתה ועד עולם׃
3 ממזרח שמש עד מבואו
מהלל שם יהוה׃

4 רם על כל גוים יהוה
על השמים כבודו׃
ה מי כיהוה אלהינו
המגביהי לשבת׃
6 המשפילי לראות
113 בשמים ובארץ׃
7 מקימי מעפר דל
מאשפת ירים אביון׃
8 להושיבי עם נדיבים
עם נדיבי עמו׃
9 מושיבי עקרת הבית
אם הבנים שמחה
הללויה׃

114,א בצאת ישראל ממצרים
בית יעקב מעם לעז׃
2 היתה יהודה לקדשו
ישראל ממשלותיו׃
3 הים ראה וינס
הירדן יסב לאחור׃
4 ההרים רקדו כאילים
גבעות כבני צאן׃
ה מה לך הים כי תנוס
הירדן תסב לאחור׃
6 ההרים תרקדו כאילים
גבעות כבני צאן׃
7 מלפני אדון חולי ארץ
מלפני אלוה יעקב׃
8 ההפכי הצור אגם מים
חלמיש למעינו מים׃

115,א לא לנו יהוה לא לנו
כי לשמך תן כבוד
על חסדך על אמתך׃
2 למה יאמרו הגוים
איה נא אלהיהם׃
3 ואלהינו בשמים
כל אשר חפץ עשה׃
4 עצביהם כסף וזהב
מעשה ידי אדם׃
ה פה להם ולא ידברו
עינים להם ולא יראו׃
6 אזנים להם ולא ישמעו
אף להם ולא יריחון׃
7 ידיהם ולא ימישון
רגליהם ולא יהלכו

109,11 ינקש נושה לכל אשר לו
ויבזו זרים יגיעו׃
12 אל יהי לו משך חסד
ואל יהי חונן ליתומיו׃
13 יהי אחריתו להכרית
בדור אחר ימח שמם ׀
טו^b ‹[ו‹י›כ‹ר›ת מארץ זכרם׃]›
14 יזכר עֲון אבתיו אל יהוה
וחטאת אמו אל תִּמַּח׃
טו^a יהיו נגד יהוה תמיד []
16 יען אשר לא זכר עשות חסד
וירדף איש עני ואבְיון
ונכאֵה לבב למותת׃
17 ויאֱהב קְלָלה ותבואֵהו
ולא חפֵץ בברָכה ותרחק ממנו׃
18 וילבש קְלָלה כמַדּו
ותבא כמים בקרבו
וכשמן בעצמותיו׃
19 תהי לו כבגד יַעטה
ולְמֵזח תמיד יתגרֶהָ׃
כ זאת פעֻלת שטני מאת יהוה
והדברים רע על נפשי׃

21 ואתה יהוה אדני
עשה אתי למען שמך
‹כְּי›טוּב› חסדך הצילני׃
22 כי עָני ואבְיון אנכי
ולבי חלל בקרבי׃
23 כצל כנטותו נהלכתי
ננערתי כארבה׃
24 ברכי כשלו מצום
ובשרי כחש משמן׃
כה ואני הייתי חרפה להם
יראוני יניעון ראשם׃

26 עזרני יהוה אלהי
הושיעני כחסדך׃
27 ויֵדעו כי ידך זאת
אתה יהוה עשיתה׃
28 יקַללו המה ואתה תבָרך
ק‹מַ›ו› ‹יֵבשו ועבדך ישמח׃
29 ילבשו שוטני כלמה
ויעטו כמעיל בשתם׃
ל אודה יהוה מאד בפי

109 ובתוך רבים אהַללנו׃
31 כי יעמד לימין אביון
להושיע ‹מ›משפטי‹ו› נפשו׃

110,א לדוד מזמור
נאם יהוה לאדני שב לימיני
עד אשית איביך הדם לרגליך׃
2 מטה עזך ישלח יהוה מציון
רדה בקרב איביך׃
3 עמך נדבת ביום חילך
‹בה‹ר›רי קדש מרחם ‹שחר
לך טל ילדְתך׃
4 נשבע יהוה ולא ינחם
אתה כהן לעולם
על דברתי מלכי צדק׃
ה אדני על ימינך
מחץ ביום אפו מלכים׃
6 ידין בגוים
‹מל›א גויות ‹[ארץ רבה]›
מחץ ראש . . []׃
7 מנחל בדרך ישתה
על כן ירים ראש׃

111,א הללויה
אודה יהוה בכל לבב
בסוד ישרים ועדה׃
2 גדלים מעשי יהוה
דרושים לכל חפציהם׃
3 הוד והדר פעלו
וצדקתו עמדת לעד׃
4 זכר עשה לנפלאותיו
חנון ורַחום יהוה׃
ה טרף נתן ליראָיו
יזכר לעולם בריתו׃
6 כח מעשיו הגיד לעמו
לתת להם נחלת גוים׃
7 מעשי ידיו אמת ומשפט
נאמנים כל פקודיו׃
8 סמוכים לעד לעולם
עשוים באמת וישר׃
9 פדות שלח לעמו
צוה לעולם בריתו

107,29 יקַם סְעָרה לדְמָמה
ויחֱשו גליהם׃
ל וישמחו כי ישתקו
ויַּנחם אל מחוז חפצם׃
31 יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם׃
32 וירוממוהו בקהל עם
ובמושב זקֵנים יהַללוהו׃

33 ישֵׂם נהרות למדבר
ומצאי מים לצִמָּאון׃
34 ארץ פרי למלֵחה
מרָעת יושבי בהּ׃
לה ישֵׂם מדבר לאגם מים
וארץ ציה למֹצָאי מים׃
36 ויושב שם רעֵבים
ויכוננו עיר מושב׃
37 ויזרעו שדות ויטעו כרמים
ויעשו פרי תבואה׃
38 ויבָרכם וירבו מאד
ובהמתם לא ימעיט׃
39 וימעטו וישֹחו
מעֹצר רעה ויגון׃
מ שֹפך בוז על נדיבים
ויַּתעם בתהו לא דרך׃
41 וישַׂגב אבְיון מעוני
וישם כצאן משפחות׃
42 יראו ישרים וישמחו
וכל עוְלה קפצה פיהָ׃

43 מי חכם וישמר אלה
ויתבוננו חסדי יהוה׃

108,א שיר מזמור לדוד׃
2 נכון לבי אלהים
אשירה ואזמרה אף כבודי׃
3 עורה הנבל וכנור
אעירה שחר׃
4 אודך בעמים יהוה
ואזמרך בלאמים׃
ה כי גדול מעל שמים חסדך
ועד שחקים אמִתך׃
6 רומה על שמים אלהים

108 ועל כל הארץ כבודך׃

7 למען יֵחלצון ידידיך
הושיעה ימינך ועננִי׃
8 אלהים דבֵּר בקדשו
אעלזה אחלְקה שכם
ועמק סֻכּות אמַדד׃
9 לי גלעד לי מנשה
ואפרַים מעוז ראשי
יהודה מחֹקקי׃
י מואב סיר רחצי
על אדום אשליך נעלי
עלי פלשת אתרועע׃
11 מי יבִלני עיר מבצר
מי נחני עד אדום׃
12 הלא אלהים זנחתנו
ולא תצא אלהים בצבאתינו׃
13 הבה לנו עֶזְרָת מצר
ושוְא תשועת אדם׃
14 באלהים נעשה חיל
והוא יבוס צרינו׃

109,א למנצח לדוד מזמור
אלהי תהלתי אל תחֱרש׃
2 כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו
דברו אתי לשון שקר׃
3 ודברי שנאה סבבוני
וילחמוני חנם׃
4 תחת אהבתי ישטנוני
. . . . ׃
ה וישִׂימו עלי רעה תחת טובה
ושנאה תחת אהבתי׃

6 הפקֵד עליו רשע
ושטן יעמד על ימינו׃
7 בהִשפטו יצא רשע
ותפלתו תהיה לחטָאה׃
8 יהיו ימיו מעטים
פקֻדתו יקח אחר׃
9 יהיו בניו יתומים
ואשתו אלמנה׃
י ונוע ינועו בניו ושִאלו
ודרשו מחרבותיהם׃

ספר חמישי

107,א הדו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו:
2 יאמרו גאולי יהוה
אשר גְאלם מיד צר:
3 ומארצות קבצם
ממזרח וממערב מצפון ומים:

4 תָעֻאי במדבר בישימון דרך
עיר מושב לא מצאו:
ה רְעֵבים גם צמֵאים
נפשם בהם תתעטף:
6 ויצעקו אל יהוה בצר להם
ממצוקותיהם יצילם:
7 וידריכם בדרך ישרה
ללכת אל עיר מושב:
8 יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם:
9 כי השביע נפש שקקה
ונפש רעֵבה מלא טוב:

י ישבי חשך וצלמות
אסירי עֳני וברזל:
11 כי המרו אמרי אל
ועצת עליון נאצו:
12 ויַכנע בעמל לבם
כשלו ואין עזר:
13 ויזעקו אל יהוה בצר להם
ממצֻקותיהם יושיעם:
14 יוציאם מחשך וצלמות
ומוסרותיהם ינַתק:
107,טו יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם:
16 כי שבר דלתות נחשת
ובריחי ברזל גדע:

17 א·מל·לים מדרך פשעם
ומעֲונתיהם יתענו:
18 כל אכל תתַעב נפשם
ויגיעו עד שערי מות:
19 ויזעקו אל יהוה בצר להם
ממצֻקותיהם יושיעם:
כ ישלח דברו וירפאם
וימלט משחיתותם:
21 יודו ליהוה חסדו
ונפלאותיו לבני אדם:
22 ויזבחו זבחי תודה
ויסַפרו מעשיו ברנה:

23 יורדי הים באניות
עשי מלאכה במים רבים:
24 המה ראו מעשי יהוה
ונפלאותיו במצולה:
כה ויאמר ויעמד רוח סעָרה
ותרומם גליו:
26 יעלו שמים ירְדו תהומות
נפשם ברעה תתמוגג:
27 יחוגו וינועו כשכור
וכל חכמתם תתבלע:
28 ויצעקו אל יהוה בצר להם
וממצוקתיהם יוציאם:

106,44 וירא בצר להם
בשמעו את רנתם:
מה ויזכר להם בריתו
וינחם כרב חסדו:
46 ויתן אותם לרחמים

106 לפני כל שוביהם:
47 הושיענו יהוה אלהינו
וקבצנו מן הגוים
להדות לשם קדשך
להשתבח בתהלתך:

48 ברוך יהוה אלהי
ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללו יה:

106,4 זכרני יהוה ברצון עמך
פקדני בישועתך׃
ה לראות בטובת בחיריך
לשמח בשמחת גויך
להתהלל עם נחלתך׃
6 חטאנו עם אבותינו
העֱוינו הרשענו׃
7 אבותינו במצרים לא השכילו נפלאותיך
לא זכרו את רב חסדיך
ויַּמרו[a] בים סוף׃
8 ויושיעֵם למען שמו
להודיע את גבורתו׃
9 ויגער בים סוף ויחֱרב
ויוליכֵם בתהמות כמדבר׃
י ויושיעם מיד שונא
ויגאלם מיד אויב׃
11 ויכסו מים צריהם
אחד מהם לא נותר׃
12 ויאמינו בדבריו
ישירו תהלתו׃
13 מהרו שכחו מעשיו
לא חכו לעצתו׃
14 ויתאַוו תאֲוה במדבר
וינסו אל בישימון׃
טו ויתן להם שאלתם
וישלח רזון בנפשם׃
16 ויקַנאו למשה במחנה
לאהרן קדוש יהוה׃
17 תפתח ארץ ותבלע דתן
ותכַס על עדת אבירם׃
18 ותבער אש בעדתם
לֶהבה תלַהט רשעים׃
19 יעשו עגל בחרב
וישתחוו למסכה׃
כ וימירו את כבודם
בתבנית שור אכל עשב׃
21 שכחו אל מושיעם
עשה גדלות במצרים׃
22 נפלאות בארץ חם
נוראות על ים סוף׃
23 ויאמר להשמידם
לולי משה בחירו עמד בפרץ לפניו
106 להשיב חמתו מהשחית׃
24 וימאסו בארץ חֶמדה
לא האמינו לדברו׃
כה ויֵרגנו באהליהם
לא שמעו בקול יהוה׃
26 וישא ידו להם
להפיל אותם במדבר׃
27 ולהפיל זרעם בגוים
ולזָרותם בארצות׃
28 ויצמדו לבעל פעור
ויאכלו זבחי מתים׃
29 ויכעיסו במעלליהם
ותפרץ בם מגֵפה׃
ל ויעמד פינחס ויפלל
ותֵעצר המגֵפה׃
31 ותֵחשב לו לצדקה
לדר ודר עד עולם׃
32 ויקציפו על מי מריבה
ויֵרע למשה בעבורם׃
33 כי המרו את רוחו
ויבטא בשפתיו׃
34 לא השמידו את העמים
אשר אמר יהוה להם׃
לה ויתערבו בגוים
וילמדו מעשיהם׃
36 ויעבדו את עצַביהם
ויהיו להם למוקש׃
37 ויזבחו את בניהם
ואת בנותיהם לשֵדים׃
38 וישפכו דם נקי
דם בניהם ובנותיהם
אשר זבחו לעצַבי כנען
ותחֱנף הארץ בדמים׃
39 ויטמאו במעשיהם
ויזנו במעלליהם׃
מ ויִחר אף יהוה בעמו
ויתָעב את נחלתו׃
41 ויתנם ביד גוים
וימשלו בהם שנאיהם׃
42 וילחצום אויביהם
ויכנעו תחת ידם׃
43 פעמים רבות יצילם
והמה ימרו בעצתם
וימכו בעֲונם׃

(a) 106,7 על ים

105,7 הוא יהוה אלהינו
בכל הארץ משפטיו:
8 זכר לעולם בריתו
דבר צוה לאלף דור:
9 אשר כרת את אברהם
ושבועתו לישחק:
י ויעמידה ליעקב לחק
לישראל ברית עולם:
11 לאמר לכם אתן את ארץ כנען
חבל נחלתכם:
12 בהיותם מתי מספר
כמעט וגרים בה:
13 ויתהלכו מגוי אל גוי
מממלכה אל עם אחר:
14 לא הניח אדם לעשקם
ויוכח עליהם מלכים:
טו אל תגעו במשיחי
ולנביאי אל תרעו:
16 ויקרא רעב על הארץ
כל מטה לחם שבר:
17 שלח לפניהם איש
לעבד נמכר יוסף:
18 ענו בכבל רגליו
ברזל באה נפשו:
19 עד עת בא דברו
אמרת יהוה צרפתהו:
כ שלח מלך ויתירהו
משל עמים ויפתחהו:
21 שמו אדון לביתו
ומשל בכל קנינו:
22 לאסר שריו בנפשו
וזקניו יחכם:
23 ויבא ישראל מצרים
ויעקב גר בארץ חם:
24 ויפר את עמו מאד
ויעצמהו מצריו:
כה הפך לבם לשנא עמו
להתנכל בעבדיו:
26 שלח משה עבדו
אהרן אשר בחר בו:
27 שם בם דברי אתותיו
ומפתים בארץ חם:[α]

105,29 הפך את מימיהם לדם
וימת את דגתם:
ל שרץ ארצם צפרדעים
בחדרי מלכיהם:
31 אמר ויבא ערב
כנים בכל גבולם:
32 נתן גשמיהם ברד
אש להבות בארצם:
33 ויך גפנם ותאנתם
וישבר עץ גבולם:
34 אמר ויבא ארבה
וילק ואין מספר:
לה ויאכל כל עשב בארצם
ויאכל פרי אדמתם:
36 ויך כל בכור בארצם
ראשית לכל אונם:
37 ויוציאם בכסף וזהב
ואין בשבטיו כושל:
38 שמח מצרים בצאתם
כי נפל פחדם עליהם:
39 פרש ענן למסך
ואש להאיר לילה:
מ שאל ויבא שלו
ולחם שמים ישביעם:
41 פתח צור ויזובו מים
הלכו בציות נהר:
42 כי זכר את דבר קדשו
את אברהם עבדו:
43 ויוצא עמו בששון
ברנה את בחיריו:
44 ויתן להם ארצות גוים
ועמל לאמים יירשו:
מה בעבור ישמרו חקיו
ותורתיו ינצרו
הללויה:

106,א הללויה
הודו ליהוה כי טוב
כי לעולם חסדו:
2 מי ימלל גבורות יהוה
ישמיע כל תהלתו:
3 אשרי שמרי משפט
עשי צדקה בכל עת:

(α) 105,28 שלח חשך ויחשך ולא מרו את דבריו:

104,4 עשה מלאכיו רוחות
משרתיו אש להט:
ה יסד ארץ על מכוניה
בל תמוט עולם ועד:
6 תהום כלבוש כסיתו
על הרים יעמדו מים:
7 מן גערתך ינוסון
מן קול רעמך יחפזון ׀
8 [a]אל מקום זה יסדת להם:
9 גבול שמת בל יעברון
בל ישבון לכסות הארץ:
י המשלח מעינים בנחלים
בין הרים יהלכון:
11 ישקו כל חיתו שדי
ישברו פראים צמאם:
12 עליהם עוף השמים ישכון
מבין עפאים יתנו קול:
13 משקה הרים מעליותיו
מפרי מעשיך תשבע הארץ:
14 מצמיח חציר לבהמה
ועשב לעבדת האדם
להוציא לחם מן הארץ:
טו ויין ישמח לבב אנוש
להצהיל פנים משמן
ולחם לבב אנוש יסעד:
16 ישבעו עצי יהוה
ארזי לבנון אשר נטע:
17 אשר שם צפרים יקננו
חסידה ברושים ביתה:
18 הרים הגבהים ליעלים
סלעים מחסה לשפנים:
19 עשה ירח למועדים
שמש ידע מבואו:
כ תשת חשך ויהי לילה
בו תרמש כל חיתו יער:
21 הכפירים שאגים לטרף
ולבקש מאל אכלם:
22 תזרח השמש יאספון
ואל מעונתם ירבצון:
23 יצא אדם לפעלו
ולעבדתו עדי ערב:

104,24 מה רבו מעשיך יהוה
כלם בחכמה עשית
מלאה הארץ קנינך:
כה זה הים גדול ורחב ידים
שם רמש ואין מספר
חיות קטנות עם גדלות:
26 שם אניות יהלכון
לויתן זה יצרת לשחק בו:
27 כלם אליך ישברון
לתת אכלם בעתו:
28 תתן להם ילקטון
תפתח ידך ישבעון טוב:
29 תסתיר פניך יבהלון
תסף רוחם יגועון
ואל עפרם ישובון:
ל תשלח רוחך יבראון
ותחדש פני אדמה:

31 יהי כבוד יהוה לעולם
ישמח יהוה במעשיו:
32 המביט לארץ ותרעד
יגע בהרים ויעשנו:
33 אשירה ליהוה בחיי
אזמרה לאלהי בעודי:
34 יערב עליו שיחי
אנכי אשמח ביהוה:
לה יתמו חטאים מן הארץ
ורשעים עוד אינם
ברכי נפשי את יהוה

104,לה[d] הללויה
105,א הודו ליהוה קראו בשמו
הודיעו בעמים עלילותיו:
2 שירו לו זמרו לו
שיחו בכל נפלאותיו:
3 התהללו בשם קדשו
ישמח לב מבקשי יהוה:
4 דרשו יהוה ועזו
בקשו פניו תמיד:
ה זכרו נפלאותיו אשר עשה
מפתיו ומשפטי פיו:
6 זרע אברהם עבדו
בני יעקב בחיריו:

(a) 104,8 יעלו הרים ירדו בקעות

102 ולא בזה את תפלתם׃
19 תכּתב זאת לדר אחרון
ועם נברא יהלל יה׃

כ כי השקיף ממרום קדשו
יהוה משמים אל ארץ הבּיט׃
21 לשמע אֶנְקת אסיר
לפַתח בני תמותה׃
22 לסַפר בציון שם יהוה
ותהלתו בירושלם׃
23 בהִקָבץ עמים יחדו
וממלכות לעבד את יהוה׃

24 עִנה . . . . כח[α]
קצר ימי׃
כה אֹמַר אלי אל תעלֵני בחצי ימי
בדור דורים שנותיך׃
26 לפנים הארץ יסדת
ומעשה ידיך שמים׃
27 המה יאבדו ואתה תעמד
וכלם כבגד יבלו
כלבוש תחליפֵם ויחלפו׃
28 ואתה הוא
ושנותיך לא יתּמו׃
29 בני עבדיך ישכונו
וזרעם לפניך יכּון׃

103,א לדוד
בָּרכי נפשי את יהוה
וכל קרָבי את שם קדשו׃
2 ברכי נפשי את יהוה
ואל תשכחי כל גמוליו׃
3 הסּלח לכל עֲונכי
הרפא לכל תחלואָיְכי׃
4 הגואל משחת חיָיְכי
המעטרכי חסד ורחמים׃
ה המשביע בטוב עדיֵךְ
תתחַדש כנשר נעורָיְכי׃

6 עשֵׂה צדקות יהוה
ומשפטים לכל עשוקים׃
7 יודיע דרכיו למשה
לבני ישראל עלילותיו׃

103,8 רַחום וחנּון יהוה
ארך אפַּים ורב חסד׃
9 לא לנצח יריב
ולא לעולם יטור׃
י לא כחטאינו עשה לנו
ולא כעֲונתינו גמל עלינו׃
11 כי כגבֹהַּ שמים על הארץ
גבר חסדו על ירֵאיו׃
12 כרחק מזרח ממערב
הרחיק ממנו את פשעינו׃
13 כרַחם אב על בנים
רִחם יהוה על ירֵאיו׃
14 כי הוא ידע יִצְרנו
זכור כי עפר אנחנו׃
טו אנוש כחציר ימיו
כציץ השדה כן יציץ׃
16 כי רוח עברה בו ואיננּו
ולא יכּירנּו עוד מקומו׃
17 וחסד יהוה מעולם ועד עולם על ירֵאיו
וצדקתו לבני בנים׃
18 לשמרי בריתו
ולזכרי פקֻדיו לעשותם׃

19 יהוה בשמים הכין כסאו
ומלכותו בכל משלה׃
כ ברכו יהוה מלאכיו
גבּרי כח עשי דברו[α]׃
21 ברכו יהוה כל צבאיו
משָׁרתיו עשי רצונו׃
22 ברכו יהוה כל מעשיו
בכל מקמות ממשלתו
ברכי נפשי את יהוה׃

104,א ברכי נפשי את יהוה
יהוה אלהי גדלת מאד
הוד והָדָר לבשת׃
2 עֹטה אור כשלמה
נוטה שמים כיריעה׃
3 המקָרה במים עליּותיו
השם עבים רכובו
המהלֵך על כנפי רוח׃

(α) 103,כ. לשמע בקול דברו

99 קראים אל יהוה והוא יענם׃
7 בעמוד ענן ידבר אליהם
שמרו עדתיו וחק נתן למו׃
8 יהוה אלהינו אתה עניתם
אל נשא היית להם
ונקם על עלילותם׃
9 רוממו יהוה אלהינו
והשתחוו להר קדשו
כי קדוש יהוה אלהינו׃

100,א מזמור לתודה

הריעו ליהוה כל הארץ׃
2 עבדו את יהוה בשמחה
באו לפניו ברננה׃
3 דעו כי יהוה הוא אלהים
הוא עשנו ול‹ו› אנחנו
עמו וצאן מרעיתו׃
4 באו שעריו בתודה
חצרתיו בתהלה
הודו לו ברכו שמו׃
ה כי טוב יהוה לעולם חסדו
ועד דר ודר אמונתו׃

101,א לדוד מזמור

חסד ומשפט אשירה
לך יהוה אזמרה׃
2 אשכילה בדרך תמים[α]
אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי׃
3 לא אשית לנגד עיני דבר בליעל
עשה סטים שנאתי
לא ידבק בי׃
4 לבב עקש יסור ממני
רע לא אדע׃
ה מלושני בסתר רעהו
אותו אצמית
גבה עינים ורחב לבב
אתו לא אוכל׃
6 עיני בנאמני ארץ
לשבת עמדי
הלך בדרך תמים
101 הוא ישרתני׃
7 לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה
דבר שקרים לא יכון לנגד עיני׃
8 לבקרים אצמית כל רשעי ארץ
להכרית מעיר יהוה כל פעלי און׃

102,א תפלה לעני כי יעטף ולפני יהוה ישפך שיחו׃

2 יהוה שמעה תפלתי
ושועתי אליך תבוא׃
3 אל תסתר פניך ממני ביום צר לי
הטה אלי אזנך
ביום אקרא מהר ענני׃
4 כי כלו ‹כ›עשן ימי
ועצמותי כמוקד נחרו׃
ה הוכה כעשב ויבש לבי
כי שכחתי מאכל לחמי׃
6 מקול אנחתי
דבקה עצמי לבשרי׃
7 דמיתי לקאת מדבר
הייתי ככוס חרבות׃
8 שקדתי ואה‹מ›ה
כצפור בודד על גג׃
9 כל היום חרפוני אויבי
מהוללי בי נשבעו׃
י כי אפר כלחם אכלתי
ושקוי‹י› בבכי מסכתי׃
11 מפני זעמך וקצפך
כי נשאתני ותשליכני׃
12 ימי כצל נטוי
ואני כעשב איבש׃

13 ואתה יהוה לעולם תשב
וזכרך לדר ודר׃
14 אתה תקום תרחם ציון
כי עת לחננה כי בא מועד׃
טו כי רצו עבדיך את אבניה
ואת עפרה יחננו׃
16 וייראו גוים את שם יהוה
וכל מלכי הארץ את כבודך׃
17 כי בנה יהוה ציון
נראה בכבודו׃
18 פנה אל תפלת הערער

(α) 101,2 מתי תבוא אלי

96,י אמרו בגוים יהוה מָלָךְ
אף תכון תבל בל תמוט
ידין עמים במישרים:

11 ישמחו השמים ותָגֵל הארץ
ירעם הים ומלאו:
12 יעלז שדי וכל אשר בו
אז ירננו כל עצי יער:
13 לפני יהוה כי בא
כי בא לשפט הארץ
ישפט תבל בצדק
ועמים באמונתו:

97,א יהוה מָלָךְ תָּגֵל הארץ
ישמחו איים רבים:
2 ענן וערָפל סביביו
צדק ומשפט מכון כסאו:
3 אש לפניו תלך
ותלַהט סביב צ‹עד›יו:

4 האירו ברקיו תבל
ראתה ותָחֵל הארץ:
ה הרים כדונג נמסו מלפני יהוה
מלפני אדון כל הארץ:
6 הגידו השמים צדקו
וראו כל העמים כבודו:

7 יֵבשו כל עבדי פסל
המתהללים באלילים
השתחוו לו כל אלהים:
8 שמעה ותשמח ציון
ותגֵלנה בנות יהודה
למען משפטיך יהוה:
9 כי אתה יהוה עליון על כל הארץ
מאד נעלית על כל אלהים:

י אהב‹ו› יהוה שנא‹ו› רע
שמר נפשות חסידיו
מיד רשעים יצילם:
11 אור זר‹ח› לצדיק
ולישרי לב שמחה:
12 שמחו צדיקים ביהוה
והודו לזכר קדשו:

98,א מזמור
שירו ליהוה שיר חדש
כי נפלאות עשה
הושיעה לו ימינו
וזרוע קדשו:
2 הודיע יהוה ישועתו
לעיני הגוים גלה צדקתו:
3 זכר חסדו ואמונתו
לבית ישראל
ראו כל אפסי ארץ
את ישועת אלהינו:

4 הריעו ליהוה כל הארץ
פצחו ורַננו וזמרו:
ה זמרו ליהוה בכנור
בכנור וקול זמרה:
6 בחצֹצרות וקול שופר
הריעו לפני המלך יהוה:

7 ירעם הים ומלאו
תבל וישבי בה:
8 נהרות ימחאו כף
יחד הרים ירננו:
9 לפני יהוה כי בא לשפט הארץ
ישפט תבל בצדק
ועמים במישרים:

99,א יהוה מָלָךְ ירגזו עמים
ישֵׁב כרובים ת‹מ›ו‹ג› הארץ:
2 יהוה בציון גדול
ורם הוא על כל העמים:
3 יודו שמ‹ו› גדול ונורא
קדוש הוא:
4 ‹אתה› מלך [2]אהב [1]משפט
אתה כוננת מישרים
משפט וצדקה ביעקב
אתה עשית:
ה רוממו יהוה אלהינו
והשתחוו להדם רגליו
קדוש הוא:

6 משה ואהרן בכהניו
ושמואל בקראי שמו

94 ויתומים ירצחו:
7 ויאמרו לא יראה יה
ולא יבין אלהי יעקב:
8 בינו בערים בעם
וכסילים מתי תשכילו:
9 הֲנֹטע אזן הלא ישמע
אם יצר עין הלא יביט:
י היסר גוים הלא יוכיח
הלא ילמד אדם דעת:
11 יהוה ידע מחשבות אדם
כי המה הבל:

12 אשרי הגבר אשר תיסרנו יה
ומתורתך תלמדנו:
13 להשקיט לו מימי רע
עד יכרה לרשע שחת:
14 כי לא יטש יהוה עמו
ונחלתו לא יעזב:
טו כי עד צדק ישוב משפט
ואחרית לישרי לב:

16 מי יקום לי עם מרֵעים
מי יתיצב לי עם פעלי און:
17 לולי יהוה עזרתה לי
כמעט שכנה דומה נפשי:
18 אם אמרתי מטה רגלי
חסדך יהוה יסעדני:
19 ברב שַׂרְעַפַּי בקרבי
תנחומיך ישַעשְעו נפשי:
כ היחָבְרך כסא הוות
יצר עמל עלי חק:
21 יגודו על נפש צדיק
ודם נקי ירשיעו:
22 ויהי יהוה לי למשגב
ואלהי לצור מחסי:
23 ויָשֶׁב עליהם את אונם
וברעתם יצמיתם
יצמיתם יהוה אלהינו:

95,א לכו נרננה ליהוה
נריעה לצור ישענו:
2 נקַדמה פניו בתודה
בזמִרות נריע לו:

95,3 כי אל גדול יהוה
ומלך גדול על כל אלהים:
4 אשר בידו מֶחְקרי ארץ
ותועפות הרים לו:
ה אשר לו הים והוא עשהו
ויבשת ידיו יצרו:
6 באו נשתחוה ונכרעה
נברכה לפני יהוה עשנו:
7 כי הוא אלהינו
ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו:

* * * * * * *

היום אם בקלו תשמעו:
8 אל תַקשו לבבכם כמריבה
כיום מַסה במדבר:
9 אשר נסוני אבותיכם
בחנוני גם ראו פעלי:
י ארבעים שנה אקוט בדור
ואמר עם תעי לבב הם
והם לא ידעו דרכי:
11 אשר נשבעתי באפי
אם יבאון אל מנוחתי:

96,א שירו ליהוה שיר חדש
שירו ליהוה כל הארץ:
2 שירו ליהוה ברכו שמו
בשרו מיום ליום ישועתו:
3 ספרו בגוים כבודו
בכל העמים נפלאותיו:

4 כי גדול יהוה ומהֻלל מאד
נורא הוא על כל אלהים:
ה כי כל אלהי העמים אלילים
ויהוה שמים עשה:
6 הוד והדר לפניו
עז ותפארת במקדשו:

7 הבו ליהוה משפחות עמים
הבו ליהוה כבוד ועז:
8 הבו ליהוה כבוד שמו
שאו מנחה ובאו לחצרותיו:
9 השתחוו ליהוה בהדרת קדש
חילו מפניו כל הארץ:

91 ורבבה מימינך
אליך לא יגש:
8 רק בעיניך תביט
ושלמת רשעים תראה:
9 כי אתה יהוה מחסי·
עליון שמת מעונך:
י לא תאנה אליך רעה
ונגע לא יקרב באהלך:
11 כי מלאכיו יצוה לך
לשמרך בכל דרכיך:
12 על כפים ישאונך
פן תגף באבן רגלך:
13 על שחל ופתן תדרך
תרמס כפיר ותנין:

14 כי בי חשק ואפלטהו
אשגבהו כי ידע שמי:
טו יקראני ואענהו
עמו אנכי בצרה
אחלצהו ואכבדהו:
16 ארך ימים אשביעהו
ואראהו בישועתי:

92,א מזמור שיר ליום השבת:
2 טוב להדות ליהוה
ולזמר לשמך עליון:
3 להגיד בבקר חסדך
ואמונתך בלילות:
4 עלי עשור ועלי נבל
עלי הגיון בכנור:
ה כי שמחתני יהוה בפעלך
במעשי ידיך ארנן:
6 מה גדלו מעשיך יהוה
מאד עמקו מחשבתיך:
7 איש בער לא ידע
וכסיל לא יבין את זאת:
8 בפרח רשעים כמו עשב
ויציצו כל פעלי און
להשמדם עדי עד:

9 ואתה ....
*** לעלם יהוה:
י כי הנה איביך יהוה
92 כי הנה איביך יאבדו
יתפרדו כל פעלי און:
11 ותרם כראים קרני
בלתי בשמן רענן:
12 ותבט עיני בשו·ר·רי
בקמים עלי[a] תשמענה אזני:
13 צדיק כתמר יפרח
כארז בלבנון ישגה:
14 שתולים בבית יהוה
בחצרות אלהינו יפריחו:
טו עוד ינובון בשיבה
דשנים ורעננים יהיו:
16 להגיד כי ישר יהוה
צורי ולא ·ע·לתה בו:

93,א יהוה מלך גאות לבש
לבש יהוה עז התאזר
אף תכון תבל בל תמוט:
2 נכון כסאך מאז
מעולם אתה:
3 נשאו נהרות יהוה
נשאו נהרות קולם
ישאו נהרות דכים:
4 מקלות מים רבים אדיר·
מ·משברי ים אדיר במרום יהוה:
ה עדתיך נאמנו מאד
לביתך נאוה קדש
יהוה לארך ימים:

94,א אל נקמות יהוה
אל נקמות הופיע·ה·:
2 הנשא שפט הארץ
השב גמול על גאים:
3 עד מתי רשעים יהוה
עד מתי רשעים יעלזו:
4 יביעו ידברו עתק
יתאמרו כל פעלי און:
ה עמך יהוה ידכאו
ונחלתך יענו:
6 אלמנה וגר יהרגו

(a) 92,12 מרעים

ספר רביעי

90,א תפלה למשה איש האלהים
אדני מעון אתה היית לנו
בדר ודר:
2 בטרם הרים יֻלדו
ותחולל ארץ ותבל
ומעולם עד עולם אתה אל:
3 תָּשב אנוש עד דכא
ותאמר שובו בני אדם:
4 כי אלף שנים בעיניך
כיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה:
ה יזרעו מתם שנה
יהיו[α] כחציר יחלף:
6 בבקר יציץ וחלף
לערב ימולל ויבש:
7 כי כלינו באפך
ובחמתך נבהלנו:
8 שַׁתָּ עֲונתינו לנגדך
עלמנו למאור פניך:
9 כי כל ימינו פנו בעברתך
כלינו שנינו כמו הגה:
י ימי שנותינו בהם שבעים שנה
ואם בגבורת שמונים שנה
ורהבם עמל ואון
כי גז החיש ונעפה:
11 מי יודע עז אפך
ומי ירא .. עברתך:
12 למנות ימינו כן הודע
90 ויבא לבב חכמה:

13 שובה יהוה עד מתי
והנָּחם על עבדיך:
14 שבענו בבקר חסדך
ונרננה ונשמחה בכל ימינו:
טו שמחנו כימות עניתנו
שנות ראינו רעה:
16 יֵראה אל עבדיך פעלך
והדרך על בניהם:
17 ויהי נעם יהוה אלהינו עלינו
ומעשה ידינו כוננה[α]:

91,א ישב בסתר עליון
בצל שדי יתלונן:
2 אמר ליהוה מחסי ומצודתי
אלהי אבטח בו:
3 כי הוא יצילך מפח יקוש
מדבר הוות:
4 באברתו יָסֶךְ לך
ותחת כנפיו תחסה
צנה וסחרה אמתו:
ה לא תירא מפחד לילה
מחץ יעוף יומם:
6 מדבר באפל יהלך
מקטב ישוד צהרים:
7 יפל מצדך אלף

(α) 90,ה בבקר

(α) 90,17 עלינו ומעשה ידינו כוננהו

89 נשבעת לדוד באמונתך:
51 זכר אדני חרפת עבדיך
שאתי בחיקי כל רבים עמים:

89,52 אשר חרפו אויביך יהוה
אשר חרפו עקבות משיחך:

53 ברוך יהוה לעולם אמן ואמן:

89,9 יהוה אלהי צבאות
מי כמוך חסין יה
ואמונתך סביבותיך:
י אתה מושל בגאות הים
בשוא גליו אתה תשבחם:
11 אתה דכאת כחלל רהב
בזרוע עזך פזרת אויביך:
12 לך שמים אף לך ארץ
תבל ומלאה אתה יסדתם:
13 צפון וימין אתה בראתם
תבור וחרמון בשמך ירננו:
14 לך זרוע עם גבורה
תעז ידך תרום ימינך:
טו צדק ומשפט מכון כסאך
חסד ואמת יקדמו פניך:
16 אשרי העם ידעי תרועה
יהוה באור פניך יהלכון:
17 בשמך יגילון כל היום
ובצדקתך ירומו:
18 כי תפארת עזמו אתה
וברצונך תרים קרנינו:
19 כי ליהוה מגננו
ולקדוש ישראל מלכנו:

כ אז דברת בחזון לחסידיך
ותאמר שויתי עזר על גבור
הרימותי בחור מעם:
21 מצאתי דוד עבדי
בשמן קדשי משחתיו:
22 אשר ידי תכון עמו
אף זרועי תאמצנו:
23 לא ישיא אויב בו
ובן עולה לא יעננו:
24 וכתותי מפניו צריו
ומשנאיו אגוף:
כה ואמונתי וחסדי עמו
ובשמי תרום קרנו:
26 ושמתי בים ידו
ובנהרות ימינו:
27 הוא יקראני אבי אתה
אלי וצור ישועתי:
28 אף אני בכור אתנהו
עליון למלכי ארץ:
29 לעולם אשמור לו חסדי

89 ובריתי נאמנת לו:
ל ושמתי לעד זרעו
וכסאו כימי שמים:
31 אם יעזבו בניו תורתי
ובמשפטי לא ילכון:
32 אם חקתי יחללו
ומצותי לא ישמרו:
33 ופקדתי בשבט פשעם
ובנגעים עונם:
34 וחסדי לא אסיר מעמו
ולא אשקר באמונתי:
לה לא אחלל בריתי
ומוצא שפתי לא אשנה:
36 אחת נשבעתי בקדשי
אם לדוד אכזב:
37 זרעו לעולם יהיה
וכסאו כשמש נגדי:
38 כירח יכון עולם ועד
כשחק * * * * * נאמן סלה:

39 ואתה זנחת ותמאס
התעברת עם משיחך:
מ נארתה ברית עבדך
חללת לארץ נזרו:
41 פרצת כל גדרתיו
שמת מבצריו מחתה:
42 שסהו כל עברי דרך
היה חרפה לשכניו:
43 הרימות ימין צריו
השמחת כל אויביו:
44 אף תשיב צור חרבו
ולא הקמתו במלחמה:
מה השבת מטהרו
וכסאו לארץ מגרתה:
46 הקצרת ימי עלומיו
העטית עליו בושה סלה:

47 עד מה יהוה תסתר לנצח
תבער כמו אש חמתך:
48 זכר אני מה חלד
על מה שוא בראת כל בני אדם:
49 מי גבר יחיה ולא יראה מות
ימלט נפשו מיד שאול סלה:
נ איה חסדיך הראשנים אדני

86 תנה עזך לעבדך
והושיעה לבן אמתך:
17 עשֵׂה עמי אות לטובה
ויראו שנאי ויֵבשו
כי אתה יהוה עזרתני ונִחמתני:

א,87 לבני קרח מזמור שיר
* * * * * * * * *
יסודתו בהררי קדש:
2 אֹהב יהוה שערי ציון
מכל משכנות יעקב:
3 ‹נכבדות מדֻבר בך›
עיר האלהים סלה:
4 אזכיר רַהב ובבל לידעי
הנה פלשת וצֹר עם כוש
זה יֻלד שם:
ה ולציון ‹אֵם› אמר איש
ואיש יֻלד בה
והוא יכוננהָ עליון:
6 יהוה יספר בכתוב עמים
זה יֻלד שם סלה:
7 ‹ושרים כחֹללים›
כֻּלָּ‹ם› מְעַ‹וֹ›נָ‹ם› בך:

א,88 שיר מזמור לבני קרח
למנצח על מחלת לענות
משכיל להימן האזרחי:
2 יהוה אלהי ישועתי
‹יום› יום צעקתי בלילה נגדך:
3 תבוא לפניך תפלתי
הטֵּה אזנך לרנתי:
4 כי שבעה ברעות נפשי
וחיי לשאול הגיעו:
ה נחשבתי עם יורדי בור
הייתי כגבר אין איל:
6 במתים ‹נ›ח‹›ש‹בת›
כמו חלָלים שכבי קבר
אשר לא זכרתם עוד
והמה מידך נגזרו:
7 שתני בבור תחתיות
במחשכים במצֹלות:
8 עלי סמכה חמתך
88 וכל משבריך ‹צו›ית סלה:
9 הרחקת מיֻדעי ממני
שתני תועֵבות למו
כלֻא ולא אצא:
י עיני דאבה מני עֹני
קראתיך יהוה בכל יום
שטחתי אליך כפי:
11 הֲלמתים תעשה פלא
אם רפאים יקומו יודוך סלה:
12 היסֻפר בקבר חסדך
אמונתך באבַדון:
13 הֲיוָּדע בחשך פלאך
וצדקתך בארץ נשיה:
14 ואני אליך יהוה שִׁועתי
ובבקר תפלתי תקַדמך:
טו למה יהוה תזנח נפשי
תסתיר פניך ממני:
16 עני אני וגֹוֵע . . . .
נשאתי אמיך אפו‹ג›ה:
17 עלי עברו חרוניך
בִּעותיך צמ‹›תוני:
18 סבוני כמים כל היום
הקיפו עלי יחד:
19 הרחקת ממני אֹהב ורֵע
מיֻדעי מחשך | * * * * *:
* * * * * * * * * * *
* * * * * * * * *

א,89 משכיל לאיתן האזרחי:
2 חסדי יהוה עולם אשירה
לדר ודר אודיע אמונתך בפי:
3 כי אמרתי עולם חסד יבנה
שמים תכִן אמונתך בהם:
4 כרת‹› ברית לבחיר‹ך›
נשבעת‹› לדוד עבד‹ך›:
ה עד עולם אכין זרעך
ובניתי לדר ודור כסאך סלה:
6 ויודו שמים פלאך יהוה
אף אמונתך בקהל קדשים:
7 כי מי בשַׁחק יערך ליהוה
ידמה ליהוה בבני אלים:
8 אל נערץ בסוד קדשים רבה
ונורא על כל סביביו:

84 גם ברכות יַעטה מורה:
8 ילכו מחַיל אל חיל
יֵראֶה אל אלהים בציון:
9 יהוה אלהים צבאות שמעה תפלתי
האזינה אלהי יעקב סלה:

י מגננו ראה אלהים
והבֵּט פני משיחך:
11 כי טוב יום בחצריך מֵאלף
בחרתי הסתופף בבית אלהי
מדור באהלי רשע:
12 כי שמש ומגֵן יהוה אלהים
חן וכבוד יתן יהוה
לא ימנע טוב להלכים בתמים:
13 יהוה צבאות
אשרי אדם בֹּטח בך:

85,א למנצח לבני קרח מזמור:
2 רָצית יהוה ארצך
שבת שבות יעקב:
3 נשאת עֲון עמך
כסית כל חטאתם סלה:
4 אספת כל עברתך
השיבות מֵחרון אפך:

ה שובנו אלהי ישענו
והפֵר כעסך עמנו:
6 הלעולם תאנף בנו
תמשך אפך לדר ודר:
7 הלא אתה תשוב תחַיינו
ועמך ישמחו בך:
8 הראנו יהוה חסדך
וְיֶשְׁעך תתן לנו:

9 אשמעה מה ידַבר האל יהוה
כי ידַבר שלום אל עמו ואל חסידיו
ואל ישובו לכִסלה:
י אך קרוב ליראיו ישעו
לשכן כבוד בארצנו:
11 חסד ואמת נפגשו
צדק ושלום נשקו:
12 אמת מארץ תצמח
וצדק משמים נשקף:

85,13 גם יהוה יתן הטוב
וארצנו תתן יבולה:
14 צדק לפניו יהלך
וישלום לדרך פעמיו:

86,א תפלה לדוד
הטֵה יהוה אזנך
ענני כי עני ואביון אני:
2 שמרה נפשי כי חסיד אני
הושע עבדך אתה אלהי
הבוטח אליך:
3 חנני אדני
כי אליך אקרא כל היום:
4 שמח נפש עבדך
כי אליך אדני נפשי אשא:
ה כי אתה אדני טוב וסלח
ורב חסד לכל קראיך:
6 האזינה יהוה תפלתי
והקשיבה בקול תחנונותי:
7 ביום צרתי אקראך
כי תענני:
8 אין כמוך באלהים אדני
ואין כמעשיך:
9 כל גוים אשר עשית
יבואו וישתחֲוו לפניך אדני
ויכַבדו לשמך:
י כי גדול אתה ועשה נפלאות
אתה אלהים לבַדך:

11 הורני יהוה דרכך
אהלך באמִתך
יחד לבבי ליִראה שמך:
12 אודך אדני אלהי בכל לבבי
ואכַבדה שמך לעולם:
13 כי חסדך גדול עלי
והצַלת נפשי משאול תחתיה:

14 אלהים זֵדים קמו עלי
ועדת עריצים בִקשו נפשי
ולא שמוך לנגדם:
טו ואתה אדני אל רַחום וחנון
ארך אפַים ורב חסד ואמת:
16 פנֵה אלי וחנני

81 ילכו במועצותיהם:
14 לו עמי שֹמע לי
ישראל בדרכי יהלכו:
טו כמעט אויביהם אכניע
ועל צריהם אשיב ידי:
16 משַׂנאי‹›הם› יכַחשו ל‹מ›ו
ויהי עתם לעולם:
17 ו‹א›אכיל‹ך› מחֵלב חִטה
ומִצו‹ר› דבש אשביעך:

82,א מזמור לאסף
אלהים נצב בעדת אל
בקרב אלהים ישפט:
2 עד מתי תשפטו עָול
ופני רשעים תשאו סלה:
3 שפטו דל ויתום
עני ורש הצדיקו:
4 פלטו דל ואביון
מיד רשעים הצילו:
ה לא ידעו ולא יבינו
בחשֵכה יתהלכו
ימוטו כל מוסדי ארץ:
6 אני אמרתי אלהים אתם
ובני עליון כלכם:
7 אכן כאדם תמותון
וכאחד השרים תפלו:
8 קומה אלהים שפטה הארץ
כי אתה ת‹מ›שֹ‹ל› בכל הגוים:

83,א שיר מזמור לאסף:
2 אלהים אל דֳמי לך
אל תחרש ואל תשקט אל:
3 כי הנה אויביך יהמיון
ומשַנאיך נשאו ראש:
4 על עמך יערימו סוד
ויתיעצו על צפוניך:
ה אמרו לכו ונכחידם מגוי
ולא יזכר שם ישראל עוד:
6 כי נועצו לב יחדו
עליך ברית יכרתו:
7 אהלי אדום וישמעאלים
מואב והגרים:

83,8 גבל ועמון ועמלק
פלשת עם ישבי צור:
9 גם אשור נלְוה עמם
היו זרוע לבני לוט סלה:

י עשה להם כמדין
כסיסרא כיבין בנחל קישון:
11 נשמדו ....
היו דמן לאדמה:
12 שיתמו נדיבמו כעֹרֵב וכזאב
וכזבח וכצלמֻנע כל נסיכמו:
13 אשר אמרו נירשה לנו
את נאות אלהים:
14 אלהי שיתמו כגלגל
כקַש לפני רוח:
טו כאש תבער יער
וכלֶהבה תלַהט הרים:
16 כן תרדפם בסערך
ובסופתך תבַהלם:
17 מלא פניהם קלון
ויבַקשו שמך יהוה:
18 יֵבשו ויבהלו עדי עד
ויחפרו ויאבדו:
19 וידעו כי אתה שמך יהוה לבַדך
עליון על כל הארץ:

84,א למנצח על הגתית לבני קרח מזמור:
2 מה ידידות משכנותיך
יהוה צבאות:
3 נכספה וגם כלתה נפשי
לחצרות יהוה
לבי ובשרי ירננו
אל אל חי:
4 גם צפור מצאה בית ודרור קן לה
אשר שתה אפרחיה
את מזבחותיך יהוה צבאות
מלכי ואלהי:
ה אשרי יושבי ביתך
עוד יהללוך סלה:

6 אשרי אדם עוז לו בך
מ‹ע›לות בלבבם:
7 עברי בעֵמק הבכא מעין ישית‹ה›ו

79 איה אלהיהם
יִוָּדַע בגוים לעינינו
נִקמת דם עבדיך השפוך:
11 תבוא לפניך אֶנקת אסיר
כגדל זרועך הוֹתר בני תמותה:
12 וְהָשֵׁב לשכֵנינו שבעתַים אל חיקם
חרפתם אשר חֵרפוך אדני:

13 ואנחנו עמך וצאן מרעיתך
נודה לך לעולם
לדור ודור נסַפר תהלתך:

80,א למנצח אל ששנים עֵדות לאסף מזמור:
2 רֹעה ישראל האזינה
נֹהג כצאן יוסף
ישֵׁב הכרובים הופיעה:
3 לפני אפרַים ובנימן ומנַשה
עוררה את גבורתך
ולכה לישֻׁעתה לנו:
4 אלהים השיבנו
וְהָאֵר פניך ונוּשעה:

ה יהוה אלהים צבאות
עד מתי עשנת בתפלת עמך:
6 האכלתם לחם דמעה
ותַשקמו בדמעות שליש:
7 תשימנו מדון לשכֵנינו
ואיבינו ילעגו למו:
8 אלהים צבאות השיבנו
והאֵר פניך ונוּשעה:

9 גפן ממצרַים תסיע
תגָרש גוים ותטעהָ:
י פנית לפניהָ ותַשרש שרשיהָ
ותמלא ארץ:
11 כָּסו הרים צלהּ
וענפיהָ ארזי אל:
12 תשלח קציריהָ עד ים
ואל נהר יונקותיהָ:
13 למה פרצת גדֵריה
וארוהָ כל עברי דרך:
14 יכרסמנה חזיר מיער
וזיז שדי ירענה:

80,טו אלהים צבאות שוב נא
הבֵּט משמים וראה
ופקד גפן זאת | וכ֗ונ֗ה֗:
16 אשר נטעה ימינך[a]:
17 שְׂרֻפָה באש כְּסֻחוּהָ
מגעֲרת פניך יאבדו:
18 תהי ידך על איש ימינך
על בן אדם אמצת לך:
19 ולא נסוג ממךָּ
תחַיינו ובשמך נקרא:
כ יהוה אלהים צבאות השיבנו
האֵר פניך ונוּשעה:

81,א למנצח על הגתית לאסף:
2 הרנינו לאלהים עוזנו
הריעו לאלהי יעקב:
3 שאו זִמרה ותנו תֹף
כנּור נעים עם נבל:
4 תקעו בחדש שופר
בכֶּסה ליום חגנו:
ה כי חֹק לישראל הוא
משפט לאלהי יעקב:
6 עֵדות ביהוסף שמו
בצאתו ׳מ׳על ארץ מצרים
* * * * * * * * * *
שפת לא ידעתי אשמע:
7 הסירותי מסֵּבל שכמו
כפיו מִדּוד תעברנה:
8 בצרה קראת ואחלצך
אֶעֶנְך בסֵתר רעם
אבחנך על מי מריבה סלה:
9 שמע עמי ואעידה בך
ישראל אם תשמע לי:
י לא יהיה בך אל זָר
ולא תשתחֲוה לאל נֵכר:
11 אנכי יהוה אלהיך
המעלך מארץ מצרים
הרחב פיך ואמַלאהו:
12 ולא שמע עמי לקולי
וישראל לא אבה לי:
13 ואשלחהו בשרירות לבם

(a) 80,16 ועל בן אמצתה לך

78 וצפרדע ותשחיתם׃
46 ויתן לחסיל יבולם
ויגיעם לארבה׃
47 יהרג בברד גפנם
ושקמותם בחנמל׃
48 ויַסגר לברד בעירם
ומקניהם לרשפים׃
49 ישלח בם חרון אפו
עברה וזעם וצרה
משלַחת מלאכי רעים׃
נ יפלס נתיב לאפו
לא חשך ממות נפשם
וחיתם לדבר הסגיר׃
51 ויך כל בכור במצרים
ראשית אונים באהלי חם׃
52 ויסע כצאן עמו
וינַהגם כעֵדר במדבר׃
53 ויַנחם לבטח ולא פחדו
ואת אויביהם כסה הים׃
54 ויביאם אל גבול קדשו
הר זה קנתה ימינו׃
נה ויגָרש מפניהם גוים
ויפילם בחבל נחלה
ויַשכן באהליהם שבטי ישראל׃
56 וינסו ויַמרו את אלהים עליון
ועֵדותיו לא שמרו׃
57 ויסֹגו ויבגדו כאבותם
נהפכו כקשת רמיה׃
58 ויכעיסוהו בבמותם
ובפסיליהם יקניאוהו׃
59 שמע אלהים ויתעבר
וימאס מאד בישראל׃
ס ויטש משכן שִׁלו
אהל שכן באדם׃
61 ויתן לשבי עֻזו
ותפארתו ביד צר׃
62 ויַסגר לחרב עמו
ובנחלתו התעבר׃
63 בחוריו אכלה אש
ובתולֹתיו לא הוללו׃
64 כהניו בחרב נפלו
ואלמנֹתיו לא תבכינה׃
סה ויקץ כישֵׁן אדני
כגבור מתרונן מיין׃

78,66 ויך צריו אחור
חרפת עולם נתן למו׃
67 וימאס באהל יוסף
ובשֵׁבט אפרַים לא בחר׃
68 ויבחר את שֵׁבט יהודה
את הר ציון אשר אהֵב׃
69 ויבן ⸢כמו רמים⸣ מקדשו
כארץ יסדהּ לעולם׃
ע ויבחר בדוד עבדו
ויקחהו ממכלאת צאן׃
71 מֵאחר עלות הביאו
לרעות ביעקב עמו
ובישראל נחלתו׃
72 ויַרעם כתֹם לבבו
ובתבונות כפיו יַנחם׃

79,א מזמור לאסף
אלהים באו גוים בנחלתך
טמאו את היכל קדשך
שמו את ירושלם לעיים׃
2 נתנו את נִבלת עבדיך
מאכל לעוף השמים
בשר חסידיך לחיְתו ארץ׃
3 שפכו דמם כמים
סביבות ירושלם ואין קובר׃
4 היינו חרפה לשכֵנינו
לעג וקלס לסביבותינו׃

ה עד מה יהוה תאנף לנצח
תבער כמו אש קנאתך׃
6 שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך
ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו׃
7 כי אכל⸢ו⸣ את יעקב
ואת נוֵהו הֵשַׁמו׃
8 אל תזכר לנו עֲוֹנֹת ראשנים
מַהֵר יקדמונו רחמיך
כי דלונו מאד׃

9 עזרנו אלהי ישענו
על דבר כבוד שמך
והצילנו וכַפר על חטאתינו
למען שמך׃
י למה יאמרו הגוים

78,6 למען ידעו דור אחרון בנים יולדו
יקמו ויספרו לבניהם:
7 וישימו באלהים כסלם
ולא ישכחו מעללי אל
ומצותיו ינצרו:
8 ולא יהיו כאבותם
דור סורר ומרה
דור לא הכין לבו
ולא נאמנה את אל רוחו:
9 בני אפרים נשקי רומי קשת
הפכו ביום קרב:
י לא שמרו ברית אלהים
ובתורתו מאנו ללכת:
11 וישכחו עלילותיו
ונפלאותיו אשר הראם:
12 נגד אבותם עשה פלא
בארץ מצרים שדה צען:
13 בקע ים ויעבירם
ויצב מים כמו נד:
14 וינחם בענן יומם
וכל הלילה באור אש:
טו יבקע צרים במדבר
וישק מתהמות רבה:
16 ויוצא נוזלים מסלע
ויורד כנהרות מים:
17 ויוסיפו עוד לחטא לו
למרות עליון בציה:
18 וינסו אל בלבבם
לשאל אכל לנפשם:
19 וידברו באלהים
אמרו היוכל אל
לערך שלחן במדבר:
כ הן הכה צור ויזובו מים
ונחלים ישטפו
הגם לחם יוכל תת
אם יכין שאר לעמו:
21 לכן שמע יהוה ויתעבר
ואש נשקה ביעקב
וגם אף עלה בישראל:
22 כי לא האמינו באלהים
ולא בטחו בישועתו:
23 ויצו שחקים ממעל
ודלתי שמים פתח:
24 וימטר עליהם מן לאכל

78 ודגן שמים נתן למו:
כה לחם אבירים אכל איש
צידה שלח להם לשבע:
26 יסע קדים בשמים
וינהג בעזו תימן:
27 וימטר עליהם כעפר שאר
וכחול ימים עוף כנף:
28 ויפל בקרב מחנהו
סביב למשכנתיו:
29 ויאכלו וישבעו מאד
ותאותם יבא להם:
ל לא זרו מתאותם
עוד אכלם בפיהם:
31 ואף אלהים עלה בהם
ויהרג במשמניהם
ובחורי ישראל הכריע:
32 בכל זאת חטאו עוד
ולא האמינו בנפלאותיו:
33 ויכל בהבל ימיהם
ושנותם בבהלה:
34 אם הרגם ודרשוהו
ושבו ושחרו אל:
לה ויזכרו כי אלהים צורם
ואל עליון גאלם:
36 ויפתוהו בפיהם
ובלשונם יכזבו לו:
37 ולבם לא נכון עמו
ולא נאמנו בבריתו:
38 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית
והרבה להשיב אפו
ולא יעיר כל חמתו:
39 ויזכר כי בשר המה
רוח הולך ולא ישוב:
מ כמה ימרוהו במדבר
יעציבוהו בישימון:
41 וישובו וינסו אל
וקדוש ישראל התוו:
42 לא זכרו את ידו
יום אשר פדם מני צר:
43 אשר שם במצרים אתותיו
ומופתיו בשדה צען:
44 ויהפך לדם יאריהם
ונזליהם בל ישתיון:
מה ישלח בהם ערב ויאכלם

76 ומעונתו בציון:
4 שמה שבר רשפי קשת
מגן וחרב ומלחמה [] |
טה מהררי טרף ‹[סלה]›:
6 אשתוללו אבירי לב נמו שנתם
ולא מצאו כל אנשי חיל ידיהם:
7 מגערתך אלהי יעקב
נרדמ‹ו› ‹רכב וסוס:

8 אתה נורא אתה[a] ‹אדיר›
ומי יעמד לפניך מ‹ע›ז אפך:
9 משמים השמעת דין
ארץ יראה ושקטה:
י בקום למשפט אלהים
להושיע כל ענוי ארץ סלה:
11 כי חמת אדם תודך
שארית חמת תחג‹ לך›:
12 נדרו ושלמו ליהוה אלהיכם
כל סביביו יבילו שי למורא:
13 יבצר רוח נגידים
נורא למלכי ארץ:

77,א למנצח על יד‹ו›תון לאסף מזמור:
2 קולי אל אלהים ואצעקה
קולי אל אלהים והאזין אלי:
3 ביום צרתי אדני דרשתי
ידי לילה נגרה ולא תפוג
מאנה הנחם נפשי:
4 אזכרה אלהים ואהמיה
אשיחה ותתעטף רוחי סלה:
ה אחזת שמרות עיני
נפעמתי ולא אדבר:
6 חשבתי ימים מקדם
שנות עולמים:
7 אזכרה נגינתי בלילה
עם לבבי אשיחה
ויחפ‹ש› רוחי:
8 הלעולמים יזנח אדני
ולא יסיף לרצות עוד:
9 האפס לנצח חסדו
גמר אמ‹ת› לדר ודר:

77,י השכח חנות אל
אם קפץ באף רחמיו סלה:
11 ואמר חלותי היא
שנות ימין עליון:

12 אזכיר מעללי יה
כי אזכרה מקדם פלאך:
13 והגיתי בכל פעלך
ובעלילותיך אשיחה:
14 אלהים בקדש דרכך
מי אל גדול כאלהים:
טו אתה ‹ה›אל עשה פלא
הודעת בעמים עזך:
16 גאלת בזרוע עמך
בני יעקב ויוסף סלה:
17 ראוך מים אלהים
ראוך מים יחילו
אף ירגזו תהמות:
18 ‹י›זרמו מים עבות
קול נתנו שחקים
אף חצציך יתהלכו:
19 קול רעמך בגלגל
האירו ברקים תבל
רגזה ותרעש הארץ:
כ בים דרכך ושביליך במים רבים
ועקבתיך לא נודעו:
21 נחית כצאן עמך
ביד משה ואהרן:

78,א משכיל לאסף
האזינה עמי תורתי
הטו אזנכם לאמרי פי:
2 אפתחה במשל פי
אביעה חידות מני קדם:
3 אשר שמענו ונדעם
ואבותינו ספרו לנו:
4 לא נכחד מבניהם
לדור אחרון מספרים תהלות יהוה
ועזוזו ונפלאתיו אשר עשה:
ה ויקם עדות ביעקב
ותורה שם בישראל
אשר צוה את אבותינו
להודיעם לבניהם:

(a) 76,ה[a] נאור אתה אדיר

73,28 ואני קרבת אלהים לי טוב
שַׁתִּי באדני יהוה מחסי
לסַפר כל מלאכותיך:

74,א משכיל לאסף
למה אלהים זנחת לנצח
יעשן אפך בצאן מרעיתך:
2 זכר עדתך קנית קדם
גאלת שֵׁבט נחלתך
הר ציון זה שכנת בו:
3 הרימה פעמיך למשֻׁאות נצח
כל הֵרע אויב בקדש:
4 שאגו צֹרריך בקרב מועדך
שמו אותֹתם אֹתות:
ה יוָּדע כמביא למעלה
בסבך עץ קרדֻּמות:
6 ו·א·ת פתוחיה יחד
בכשיל וכילַפות יהלמון:
7 שלחו באש מקדשך
לארץ חללו משכן שמך:
8 אמרו בלבם נינָם יחד
שרפו כל מועדי אל בארץ:
9 אתותינו לא ראינו
אין עוד נביא
ולא אתנו יודע עד מה:
י עד מתי אלהים יחָרף צר
ינָאץ אויב שמך לנצח:
11 למה תשיב ידך וימינך
מקרב ח·י·קך כלֵה:

12 ואלהים מלכי מקדם
פֹּעַל ישועות בקרב הארץ:
13 אתה פוררת בעָזך ים
שברת ראשי תנינים על המים:(α)
טו אתה בקעת מעְין ונחל
אתה הובשת נהרות איתן:
16 לך יום אף לך לילה
אתה הכינות מאור ושמש:
17 אתה הצבת כל גבולות ארץ
קיץ וחֹרף אתה יצרתם:

(α) 74,14 אתה רצצת ראשי לוְיתן
תתננו מאכל לע·ם· לציים:

74,18 . . . . . . אויב חֵרֵף יהוה
ועם נבל נִאצו שמך:
19 אל תתן לח·י·ת נפש תורך
חית ענייך אל תשכח לנצח:
כ הבֵּט לברית
כי מלאו מחשכי ארץ . . . . חמס:
21 אל ישֹב דך נכלם
עני ואביון יהַללו שמך:
22 קומה אלהים ריבה ריבך
זכר חרפתך מני נבל כל היום:
23 אל תשכח קול צֹרריך
שאון קמיך עולה תמיד:

75,א למנצח אל תשחת מזמור לאסף שיר:
2 הודינו לך אלהים הודינו
וקר·אי· ב·שמך סִפרו נפלאותיך:
3 כי אקח מועד
אני מישרים אשפט:
4 נמוגים ארץ וכל ישביה
אנכי תכנתי עמודיה סלה:
ה אמרתי להוללים אל תהֹלו
ולרשעים אל תרימו קרן:
6 אל תרימו למרום קרנכם
תדַברו בצוָּאר עָתָק:

7 כי לא ממוצא וממערב
ולא ממדבר ·ומ·הרים:
8 כי אלהים שֹפט
זה ישפיל וזה ירים:
9 כי כוס ביד יהוה
ויין חמר מלֵא מֶסך
ויגֵּר מזה א·ף· שמריהָ ימצו ישתו
כל רשעי ארץ:
י ואני אגיד לעלם
אזמרה לאלהי יעקב:
11 וכל קרני רשעים אגַדע
תרוממנה קרנות צדיק:

76,א למנצח בנגינֹת מזמור לאסף שיר:
2 נודע ביהודה אלהים
בישראל גדול שמו:
3 ויהי בשלֵם סוכו

ספר שלישי

73,א מזמור לאסף
אך טוב לישראל אלהים
לברי לבב:
2 ואני כמעט נטיו רגלי
כאין שפכו אשרי:
3 כי קנאתי בהוללים
שלום רשעים אראה:
4 כי אין חרצבות למו
תם ובריא אולם:
ה בעמל אנוש אינימו
ועם אדם לא ינגעו:
6 לכן ענקתמו גאוה
יעטף שית חמס למו:
7 יצא מחלב עינמו
עברו משכיות לבב:
8 ימיקו וידברו ברע
עשק ממרום ידברו:
9 שתו בשמים פיהם
ולשונם תהלך בארץ:
י לכן ישבעו מלחם
ומי מלא ימצו למו:
11 ואמרו איכה ידע אל
ויש דעה בעליון:

12 הנה אלה רשעים
ושלוי עולם השגו חיל:
13 אך ריק זכיתי לבבי
וארחץ בנקיון כפי:
14 ואהי נגוע כל היום
ותוכחתי לבקרים:

73,טו אם[α] אספרה כמו הנה
דור בניך בגדתי:
16 ואחשבה לדעת זאת
עמל היא בעיני:
17 עד אבוא אל מקדשי אל
אבינה לאחריתם:
18 אך בחלקות תשית למו
הפלתם למשואות:
19 איך היו לשמה כרגע
ספו תמו מן בלהות:
כ כחלום מהקיץ[β]
בעיר צלמם תבוזה:
21 כי יתחמץ לבבי
וכליותי אשתונן:
22 ואני בער ולא אדע
בהמות הייתי עמך:

23 ואני תמיד עמך
אחזת ביד ימיני:
24 בעצתך תנחני
ואחריך ביד תקחני:
כה מי לי בשמים
ועמך לא חפצתי בארץ:
26 כלה שארי ולבבי
צור לבבי וחלקי אלהים לעולם:
27 כי הנה רחקיך יאבדו
הצמתה כל זונה ממך:

(α) 73,טו אמרתי
(β) כ אדני*

71,14 ואני תמיד אֲיַחל
והֲוספתי על כל תהלתך:
טו פי יסַפר צדקתך
כל היום תשועתך
כי לא ידעתי ......:
16 .... ◌גבֻרות אדני יהוה
אזכיר צדקתך לבַדך:
17 אלהים למדתני מנעורי
ועד הנה אגיד נפלאותיך:
18 וגם עד זִקנה ושיבה אלהים אל תעזבני
עד אגיד זרועך לדור ◌ יבוא
גבורתך | וצדקתך◌

19 אלהים עד מרום אשר עשית גדלות
אלהים מי כמוך:
כ אשר הראיתנו צרות רבות ורעות
תשוב תחיֵנו
ומתחתיות הארץ תשוב תעלני:
21 תֶּרֶב .....
ותסֹב תנַחמני:
22 גם אני אודך בכלי נבל אמִתך אלהי
אזמרה לך בכנור קדוש ישראל:
23 תרננה שפתי
◌פי אזמרה לך ונפשי
אשר פדית:
24 גם לשוני כל היום תהגה צִדקתך
כי בשו כי חפרו מבַקשי רעתי:

72,א לשלמה
אלהים משפטיך למלך תן
וצדקתך לבן מלך:
2 ידין עמך בצדק
ועניך במשפט:
3 ישאו הרים שלום לעם
72 וגבעות ◌צדקה:
4 ישפט עניי עם
יושיע לבני אביון
וידַכא עושק:
ה ייראוהו עם שמש
ולפני ירֵח דור דורים:
6 יֵרד כמטר על גז
כרביבים ..... ארץ:
7 יפרח בימיו צד◌ק
ורֹב שלום עד בלי ירֵח:
8 ויֵרְדְּ מִיָּם עד ים
ומנהר עד אפסי ארץ:
9 לפניו יכרעו צ◌רים
ואיביו עפר ילַחכו:
י מלכי תרשיש ואיים מנחה ישיבו
מלכי שבא וסבא אשכר יקריבו:
11 וישתחֲוו לו כל מלכים
כל גוים יעבדוהו:
12 כי יציל אביון משַׁוע
ועני ואין עֹזר לו:
13 יחֹס על דל ואביון
ונפשות אביונים יושיע:
14 מתוך ומחמס יגאל נפשם
ויֵיקר דמם בעיניו:
טו ויחי ויתן לו מזהב שבא
ויתפלל בעדו תמיד
כל היום יבָרכנהו:
16 יהי ◌פסת בר בארץ
בראש הרים ירעש כלבנון פרי◌
ויציצו מעיר כעֵשב הארץ:
17 יהי שמו לעולם
לפני שמש .... שמו
ויתברכו בו כל גוים[a]:

(a) 72,17 יאשרֻהו

18 ברוך יהוה אלהים אלהי ישראל עֹשה נפלאות לבַדו:
19 וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

כ כָּלו תפלות דוד בן ישי:

69,כ אתה ידעת חרפתי ובשתי
וכלִמתי נגד◦ כל צוררי׃
21 חרפה שברה לבי ואנושה
ואקַוה לנוד ואין
ולמנַחמים ולא מצאתי׃
22 ויתנו בברותי ראש
ולצמָאי ישקוני חֹמץ׃

23 יהי שֻׁלחנם לפניהם לפח
ולשלומים למוקש׃
24 תחשכנה עיניהם מראות
ומתניהם תמיד המעד׃
כה שפך עליהם זעמך
וחרון אפך ישיגם׃
26 תהי טירתם נשמה
באהליהם אל יהי ישב׃
27 כי אתה אשר הכית רדפו
ואל מכאוב חלליך ◦יסִפ◦◦ו׃
28 תנה עָון על עֲונם
ואל יבאו בצדקתך׃
29 ימחו מספר חיים
ועם צדיקים אל יכתבו׃

ל ואני עני וכואב
ישועתך אלהים תשַׂגבני׃
31 אהַללה שם אלהים בשיר
ואגַדלנו בתודה׃
32 ותיטב ליהוה משור
פר מקרִן מפרים׃
33 ראו ענָוים ישמחו
דרשי אלהים ויחי לבב◦◦ם׃
34 כי שֹׁמע אל אביונים יהוה
ואת אסיריו לא בזה׃
לה יהַללוהו שמים וארץ
ימִּים וכל רֹמש בם׃
36 כי אלהים יושיע ציון
ויבנה ערי יהודה
וישבו שם וירֵשוהָ׃
37 וזרע עבדיו ינחלוה
ואהבי שמו ישכנו בה׃

70,א למנצח לדוד להזכיר׃
2 אלהים להצילני
70 יהוה לעזרתי חושה׃
3 יֵבשו ויחפרו מבַקשי נפשי
יסֹגו אחור ויכלמו חפֵצי רעתי׃
4 ישובו על עֵקב בשתם
האמרים האח האח׃
ה ישישו וישמחו בך
כל מבַקשיך
ויאמרו תמיד יגדל אלהים
אהבי ישועתך׃
6 ואני עני ואביון
אלהים חושה לי
עזרי ומפלטי אתה
יהוה אל תאַחר׃

71,א בך יהוה חסיתי
אל אֵבושה לעולם׃
2 בצדקתך תצִילני ותפלטני
הטה אלי אזנך והושיעני׃
6 7 354 2 1
3 היה לי לצור מעון ◦לב◦◦ת מ◦צודתי◦
◦הושיעני כי סלעי ומצודתי אתה׃
4 אלהי פלטני מיד רשע
מכף מעַול וחומץ׃
ה כי אתה תקִותי אדני יהוה
מבטחי מנעורי׃
6 עליך נסמכתי מבטן
ממעי אמי אתה גוזי
בך ת◦ו◦ה◦לתי תמיד׃

7 כמופֵת הייתי לרבים
ואתה מחסי עז׃
8 ימלא פי תהלתך
כל היום תפארתך׃
9 אל תשליכני לעת זִקנה
ככלות כחי אל תעזבני׃
י כי אמרו אויבי לי
ושמרי נפשי נועצו יחדו׃
11 לאמר אלהים עזבו
רדפו ותפשוהו כי אין מציל׃
12 אלהים אל תרחק ממני
אלהי לעזרתי חישה׃

13 יֵבשו יכל◦מ◦ו שטני נפשי
יעטו חרפה וכלמה מבַקשי רעתי׃

68 יעמם לנו האל ישועתנו סלה׃
21 האל לנו אל מושעות
וליהוה אדני למות תוצאות׃
22 אך אלהים ימחץ ראש איביו
קדקד שער מתהלך באשמיו׃
23 אמר אדני מבשן אשיב
אשיב ממצלות ים׃
24 למען תרחץ רגלך בדם
לשון כלביך מאויבים מנתו׃

כה ראו הליכות אלהים
הליכות אלי מלכי בקדש׃
26 קדמו שרים אחר נגנים
בתוך עלמות תופפות׃
27 במקהלות ברכו אלהים
אדני ממקור ישראל׃
28 שם בנימן צעיר רדם
שרי יהודה רגמתם
שרי זבלון שרי נפתלי׃

29 צוה אלהים עזך
עוזת אלהים זו פעלת לנו׃
ל * * * * מהיכלך על ירושלם
לך יובילו מלכים שי׃
31 גער חית קנה
עדת אבירים בעגלי עמים
התרפס ברצי כזב
בזר עמים קרבות יחפצו׃
32 יאתיו חשמנים מני מצרים
כוש תרים ידיה לאלהים׃
33 ממלכות הארץ שירו לאלהים
זמרו אדני׃
34 סלו | לרכב בשמי שמי קדם
הן יתן בקולו קול עז׃
לה תנו עז לאלהים
על ישראל גאותו
ועזו בשחקים׃
36 נורא אלהים ממקדשיך
אל ישראל
הוא נתן עז ותעצמות לעם
ברוך אלהים׃

69,א למנצח על שושנים לדוד׃

69,2 הושיעני אלהים
כי באו מים עד נפש׃
3 טבעתי ביון מצולה ואין מעמד
באתי במעמקי מים ושבלת שטפתני׃
4 יגעתי בקראי נחר גרוני
כלו עיני מיחל לאלהי׃
ה רבו משערות ראשי שנאי חנם
עצמו מצמיתי שקר
אשר לא גזלתי אז אשיב׃
6 אלהים אתה ידעת לאולתי
ואשמותי ממך לא נכחדו׃
7 אל יבשו בי קויך אדני יהוה צבאות
אל יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל׃

8 כי עליך נשאתי חרפה
כסתה כלמה פני׃
9 מוזר הייתי לאחי
ונכרי לבני אמי׃
י כי קנאת ביתך אכלתני
וחרפות חורפיך נפלו עלי׃
11 ואענה בצום נפשי
ותהי לחרפות לי׃
12 ואתנה לבושי שק
ואהי להם למשל׃
13 ישיחו בי ישבי שער
ונגינות שותי שכר׃

14 ואני תפלתי לך יהוה
את רצני אלהים ברב חסדך
ענני באמת ישעך׃
טו הצילני מטיט ואל אטבעה
אנצלה משנאי וממעמקי מים׃
16 אל תשטפני שבלת מים
ואל תבלעני מצולה
ואל תאטר עלי באר פיה׃
17 ענני יהוה כי טוב חסדך
כרב רחמיך פנה אלי׃
18 ואל תסתר פניך מעבדך
כי צר לי מהר ענני׃
19 קרבה אל נפשי גאלה
למען איבי פדני׃

(ס) 69,ה איבי

66 באנו באש ובמים
ותוציאנו לרוָחה:

13 אבוא ביתך בעולות
אשלם לך נדרי:
14 אשר פצו שפתי
ודבר פי בצר לי:
טו עלות מֵיחים אעלה לך עם קטֹרת אילים
אעשה בקר עם עתּודים סלה:

16 לכו שמעו ואסַפרה כל יראי אלהים
אשר עשה לנפשי:
17 אליו פי קראתי
ורוממתי מִתַּחת לְשׁוֹנְאָי:
18 אָון אם ראיתי בלבי
לא ישמע אדני:
19 אכן שמע אלהים
הקשיב בקול תפלתי:
כ ברוך אלהים
אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי:

67,א למנצח בנגינֹת מזמור שיר:
2 אלהים יחננו ויבָרכנו
יאֵר פניו אתנו סלה:
3 לדעת בארץ דרכך
בכל גוים ישועתך:
4 יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם:
ה ישמחו וירַננו לאֻמים
כי תשפט עמים מישר
ולאמים בארץ תַּנחם סלה:
6 יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם:
7 ארץ נתנה יבולה
יבָרכנו אלהים אלהינו:
8 יברכנו אלהים
וייראו אותו כל אפסי ארץ:

68,א למנצח לדוד מזמור שיר:
2 יקום אלהים יפוצו אויביו
וינוסו משַׂנאיו מפניו:
3 כהנדֹף עָשָׁן . . . .

68 כהִמֵּס דונַג מפני אש
יאבדו רשעים מפני אלהים:
4 וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלהים
וישישו בשמחה:
ה שירו לאלהים זמרו שמו
סלו לרֹכב בערבות
ביה שמו ועלזו לפניו:
6 אבי יתומים ודַין אלמנות
אלהים במעון קדשו:
7 אלהים מושיב יחידים ביְתה
מוציא אסירים בכושרות
אך סוררים שכנו צחיחה:

8 אלהים בצאתך לפני עמך
בצעדך בישימון סלה:
9 ארץ רָעָשה אף שמים נטפו מפני אלהים
זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל:
י גשם נדבות תניף אלהים נחלתך
ונלאה אתה כוננתה:
11 חיתך ישבו בה
תכין בטובתך לעני אלהים:
12 אדני יתן אמר
המבשׂרות צבא רב:
13 מלכי צבאות ידֹדון ידֹדון
ונוַת בית תחלק שָׁלָל:[α]
14 כנפי יונה נחפה בכסף
ואברותיה בירקרק חרוץ:
טו בפרֵשׂ שדי מלכים
בְּהַכְּשְׁלָם בצלמות:

16 הר אלהים הר בָּשָׁן
הר גבְנֻנים הר בשן:
17 למה תרצדון הרים גבנֻנים
ההר חמד אלהים לשבתו
אף יהוה ישכן לנצח:
18 רכב אלהים רבֹּתַים אלפי שִׁנְאן
אדני בא מסיני בקדש:
19 עלית למרום שבית שבי
לקחת מתנות באדם
אך סוררים לא שכנו יה אלהים:

כ ברוך אדני יום יום

(α) 68,14 אם תשכבון בֵּין שפתַּיִם

63 כי יסכר פי דוברי שקר׃

64,א למנצח מזמור לדוד׃
2 שמע אלהים קולי בשיחי
מפחד אויב תצר חיי׃
3 תסתירני מסוד מרעים
מרגשת פעלי און׃
4 אשר שננו כחרב לשונם
דרכו חצם דבר מר׃
ה לירות במסתרים תם
פתאם ירהו ולא ייראו׃
6 יחזקו למו דבר רע
יספרו לטמון מוקשים
אמרו מי יראה לנו׃
7 יחפשו עולתמו חפש מחפש
וקרב אנוש ולב עמק׃

8 וירם אלהים חץ
פתאום היו מכתם׃
9 ויכשילהו עלימו לשונם
יתנודדו כל ראה בם׃
י וייראו כל אדם ויגידו פעל אלהים
ומעשהו השכילו׃
11 ישמח צדיק ביהוה וחסה בו
ויתהללו כל ישרי לב׃

65,א למנצח מזמור לדוד שיר׃
2 לך דמיה תהלה אלהים בציון
ולך ישלם נדר׃
3 שמע תפלה
עדיך כל בשר יבאו׃
4 דברי עונת גברו מני
פשעינו אתה תכפרם׃
ה אשרי תבחר ותקרב ישכן חצריך
נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך׃

6 נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו
מבטח כל קצוי ארץ ויאם רחקים׃
7 מכין הרים בכחו
נאזר בגבורה׃
8 משביח שאון ימים
שאון גליהם והמון לאמים׃

65,9 וייראו ישבי קצות מאותתיך
מוצאי בקר וערב תרנין׃

י פקדת הארץ ותשקקה רבת תעשרנה
פלג אלהים מלא מים
תכין דגנם כי כן תכינה׃
11 תלמיה רוה נחת גדודה
ברביבים תמוגגנה צמחה תברך׃
12 עטרת שנת טובתך
ומעגליך ירעפון דשן׃
13 ירעפו נאות מדבר
וגיל גבעות תחגרנה׃
14 לבשו כרים הצאן
ועמקים יעטפו בר
יתרועעו אף ישירו׃

66,א למנצח שיר מזמור
הריעו לאלהים כל הארץ׃
2 זמרו כבוד שמו
שימו כבוד תהלתו׃
3 אמרו לאלהים מה נורא מעשיך
ברב עזך יכחשו לך איביך׃
4 כל הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך
יזמרו שמך סלה׃

ה לכו וראו מפעלות אלהים
נורא עלילה על בני אדם׃
6 הפך ים ליבשה
בנהר יעברו ברגל
שם נשמחה בו׃
7 משל בגבורתו עולם
עיניו בגוים תצפינה
הסוררים אל ירימו למו סלה׃

8 ברכו עמים אלהינו
והשמיעו קול תהלתו׃
9 השם נפשנו בחיים
ולא נתן למוט רגלנו׃
י כי בחנתנו אלהים
צרפתנו כצרף כסף׃
11 הבאתנו במצודה
שמת מועקה במתנינו׃
12 הרכבת אנוש לראשנו

60 עלי פלשת אתרועע:

11 מי יובלני עיר מצור
מי נחני עד אדום:
12 הלא אתה אלהים זנחתנו
ולא תצא אלהים בצבאותינו:
13 הבה לנו עזרת מצר
ושוא תשועת אדם:
14 באלהים נעשה חיל
והוא יבוס צרינו:

61,א למנצח על נגינת לדוד:
2 שמעה אלהים רנתי
הקשיבה תפלתי:
3 מקצה הארץ אליך אקרא בעטף לבי
בצור ירום ממני תנחני:
4 כי היית מחסה לי
מגדל עז מפני אויב:
ה אגורה באהלך עולמים
אחסה בסתר כנפיך סלה:

6 כי אתה אלהים שמעת לנדרי
נתת ירשת יראי שמך:
7 ימים על ימי מלך תוסיף
שנותיו כמו דר ודר:
8 ישב עולם לפני אלהים
חסד ואמת מן ינצרהו:
9 כן אזמרה שמך לעד
לשלמי נדרי יום יום:

62,א למנצח על ידותון מזמור לדוד:
2 אך אל אלהים דומיה נפשי
ממנו תקותי:
3 אך הוא צורי וישועתי
משגבי לא אמוט:
4 עד אנה תהותתו על איש
תרצחו כלכם
כקיר נטוי גדר הדחויה:
ה אך משאתו יעצו להדיחו
ירצו כזב
בפיהו יברכו
ובקרבם יקללו סלה:

62,6 אך לאלהים דמי נפשי
כי ממנו תקותי:
7 אך הוא צורי וישועתי
משגבי לא אמוט:
8 על אלהים ישעי וכבודי
צור עזי מחסי באלהים:
9 בטחו בו בכל עת עם
שפכו לפניו לבבכם
אלהים מחסה לנו סלה:

י אך הבל בני אדם כזב בני איש
במאזנים לעלות המה מהבל יחד:
11 אל תבטחו בעשק ובגזל אל תהבלו
חיל כי ינוב אל תשיתו לב:
12 אחת דבר אלהים
שתים זו שמעתי
13 כי עז לאלהים ׀ ולך אדני חסד
כי אתה תשלם לאיש כמעשהו:

63,א מזמור לדוד בהיותו במדבר יהודה:
2 אלהים אלי אתה אשחרך
צמאה לך נפשי כמה לך בשרי
בארץ ציה ועיף בלי מים:
3 כן בקדש חזיתך
לראות עזך וכבודך:
4 כי טוב חסדך מחיים
שפתי ישבחונך:
ה כן אברכך בחיי
בשמך אשא כפי:
6 כמו חלב ודשן תשבע נפשי
ושפתי רננות יהלל פי:
7 .. זכרתיך על יצועי
באשמרות אהגה בך:
8 כי היית עזרתה לי
ובצל כנפיך ארנן:
9 דבקה נפשי אחריך
בי תמכה ימינך:
י והמה לשואה יבקשו נפשי
יבאו בתחתיות הארץ:
11 ...... על ידי חרב
מנת שעלים יהיו:
12 והמלך ישמח באלהים
יתהלל כל הנשבע בו

58,7 אלהים הרס שנימו בפימו
מלתעות כפירים נתץ יהוה׃
8 ימאסו כמו מים
יתהלכו כמו . . . .
כמו חציר יתמללו׃
9 כמו שבלול . . . .
נפל אשת בל חזו שמש׃
י בטרם יבינו סירתיכם אטד
כמו חי כמו חרון ישערנו׃

11 ישמח צדיק כי חזה נקם
פעמיו ירחץ בדם הרשע׃
12 ויאמר אדם אך פרי לצדיק
אך יש אלהים שפטים בארץ׃

59,א למנצח אל תשחת לדוד מכתם
בשלח שאול וישמרו את הבית להמיתו׃
2 הצילני מאיבי אלהי
ממתקוממי תשגבני׃
3 הצילני מפעלי און
ומאנשי דמים הושיעני׃
4 כי הנה ארבו לנפשי
יגורו עלי עזים
לא פשעי ולא חטאתי יהוה׃
ה בלי עוני ירצון ויכוננו
עורה לקראתי וראה׃
6 ואתה יהוה אלהים צבאות אלהי ישראל
הקיצה לפקד כל הגוים
אל תחן כל בגדי און סלה׃

7 ישובו לערב יהמו ככלב
ויסובבו עיר׃
8 הנה יפצו בפיהם
חרפות בשפתותיהם
כי מי שמע׃
9 ואתה יהוה תשחק למו
תלעג לכל גוים׃
עזי אליך אשמרה
כי אלהים משגבי | אלהי חסדי׃

11 יקדמני אלהים
יראני בשררי׃
12 אל תהרגם פן תשכח עמי

59 הכניעמו בחילך והורידמו
מגננו אדני׃
13 חטאת פימו דבר שפתימו
ילכדו בגאונימו
מאלה ומכחש יספרו׃
14 כלה בחמה כלה ואינמו
וידעו כי אלהים משל ביעקב לאפסי
הארץ סלה׃

טו ישבו לערב יהמו ככלב
ויסובבו עיר׃
16 המה ינועון לאכל
אם לא ישבעו וילינו׃
17 ואני אשיר עזך
וארנן לבקר חסדך׃
כי היית משגב לי
ומנוס ביום צר לי׃
18 עזי אליך אשמרה
כי אלהים משגבי אלהי חסדי׃

60,א למנצח על שושן עדות מכתם לדוד
2 ללמד׃ בהצותו את ארם נהרים ואת
ארם צובה וישב יואב ויך את אדום
בגיא מלח שנים עשר אלף׃
3 אלהים זנחתנו פרצתנו
אנפת תשובב לנו׃
4 הרעשתה ארץ פצמתה
רפה שבריה כי מטה׃
ה הראית עמך קשה
השקיתנו יין תרעלה׃
6 נתתה ליראיך נס
להתנוסס מפני קשט סלה׃

7 למען יחלצון ידידיך
הושיעה ימינך ועננו׃
8 אלהים דבר בקדשו
אעלזה אחלקה שכם
ועמק סכות אמדד׃
9 לי גלעד ולי מנשה
ואפרים מעוז ראשי
יהודה מחקקי׃
י מואב סיר רחצי
על אדום אשליך נעלי

55 רכו דבריו משמן והמה פתחות׃
23 השלך על יהוה יהבך והוא יכלכלך
לא יתן לעולם מוט לצדיק׃
24 ואתה אלהים תורדם לבאר שחת
אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם
ואני אבטח בך׃

56,א למנצח על יונת אלים רחקים
לדוד מכתם באחז אותו פלשתים בגת׃
2 חנני אלהים כי שאפני אנוש
כל היום לחם ילחצני׃
3 שאפו שוררי כל היום
כי רבים לחמים לי מרום׃
4 יום אירא
אני אליך אבטח׃
ה באלהים אהלל דברו
באלהים בטחתי לא אירא
מה יעשה בשר לי׃

6 כל היום דברי יעצבו
עלי כל מחשבתם לרע׃
7 יגורו יצפינו
המה עקבי ישמרו
כאשר קוו נפשי׃
8 על און פלט למו
באף עמים הורד אלהים׃
9 . . . ספרתה אתה
שימה דמעתי בנאדך[α]׃
י אז ישובו אויבי אחור ביום אקרא
זה ידעתי כי אלהים לי׃
11 באלהים אהלל דבר[β]׃
12 באלהים בטחתי לא אירא
מה יעשה אדם לי׃

13 עלי אלהים נדריך
אשלם תודות לך׃
14 כי הצלת נפשי ממות
הלא רגלי מדחי
להתהלך לפני אלהים
באור החיים׃

57,א למנצח אל תשחת לדוד מכתם
בברחו מפני שאול במערה׃
2 חנני אלהים חנני
כי בך חסיה נפשי
ובצל כנפיך אחסה
עד יעבר הוות׃
3 אקרא לאלהים עליון
לאל גמר עלי׃
4 ישלח משמים ויושיעני [] סלה
ישלח אלהים חסדו ואמתו׃
ה [תחנף שאף] נפשי
בתוך לבאם אשכבה . . . . .
בני אדם שניהם חנית וחצים
ולשונם חרב חדה׃
6 רומה על השמים אלהים
על כל הארץ כבודך׃

7 רשת הכינו לפעמי
כפף נפשי
כרו לפני שיחה
נפלו בתוכה סלה׃
8 נכון לבי אלהים נכון לבי
אשירה ואזמרה׃
9 עורה כבודי עורה הנבל וכנור
אעירה שחר׃
י אודך בעמים אדני
אזמרך בלאמים׃
11 כי גדל עד שמים חסדך
ועד שחקים אמתך׃
12 רומה על שמים אלהים
על כל הארץ כבודך׃

58,א למנצח אל תשחת לדוד מכתם׃
2 האמנם אלים צדק תדברון
מישרים תשפטו בני אדם׃
3 אף בלבבכם עולת תפעלון בארץ
חמס ידיכם תפלסון׃
4 זרו רשעים מרחם
תעו מבטן דברי כזב׃
ה חמת למו כדמות חמת נחש
כמו פתן חרש יאטם אזנו׃
6 אשר לא ישמע לקול מלחשים
חובר חברים מחכם׃

(α) 56,9 הלא בספרתך
(β) 11 ביהוה אהלל דבר

53 אין עשה טוב:
3 אלהים משמים
השקיף על בני אדם
לראות היש משכיל
דרש את אלהים:
4 כלו סג יחדו נאלחו
אין עשה טוב אין גם אחד:
ה הלא ידעו פעלי און
אכלי עמי אכול לחם
אלהים לא קראו:
6 שם פחדו פחד
לא היה פחד
כי אלהים פזר עצמות חנף
הבישתם כי אלהים מאסם:
7 מי יתן מציון ישעות ישראל
בשוב אלהים שבות עמו
יגל יעקב ישמח ישראל:

54,א למנצח בנגינת משכיל לדוד:
2 בבוא הזיפים ויאמרו לשאול
הלא דוד מסתתר עמנו:
3 אלהים בשמך הושיעני
ובגבורתך תדינני:
4 אלהים שמע תפלתי
האזינה לאמרי פי:
ה כי זרים קמו עלי
ועריצים בקשו נפשי
לא שמו אלהים לנגדם סלה:
6 הנה אלהים עזר לי
אדני בסמכי נפשי:
7 ישוב הרע לשררי
באמתך הצמיתם:
8 בנדבה אזבחה לך
אודה שמך יהוה כי טוב:
9 כי מכל צרה הצילני
ובאיבי ראתה עיני:

55,א למנצח בנגינת משכיל לדוד:
2 האזינה אלהים תפלתי
ואל תתעלם מתחנתי:
3 הקשיבה לי ועגני
אריד בשיחי ואהמיה:

55,4 מקול אויב מפני צעקת רשע
כי ימיטו עלי און
ובאף ישטמוני:
ה לבי יחיל בקרבי
ואימות מות נפלו עלי:
6 יראה ורעד יבא בי
ותכסני פלצות:
7 ואמר מי יתן לי אבר כיונה
אעופה ואשכנה:
8 הנה ארחיק נדד
אלין במדבר סלה:
9 אחישה מפלט לי
מרוח סעה מסער:

י בלע אדני פלג לשונם
כי ראיתי חמס וריב בעיר:
11 יומם ולילה . . . .
ואון ועמל בקרבה:
12 הוות בקרבה
ולא ימיש מרחבה תוך ומרמה:
13 כי לא אויבי יחרפני ואשא
לא משנאי עלי הגדיל ואסתר ממנו:
14 ואתה אנוש כערכי
אלופי ומידעי:
טו אשר יחדו נמתיק סוד
בבית אלהים נהלך ברגש:
16 ישימות עלימו
ירדו שאול חיים
כי רעות במגורם:

17 אני אל אלהים אקרא
ויהוה יושיעני:
18 ערב ובקר וצהרים אשיחה ואהמה
וישמע קולי:
19 פדה בשלום נפשי מקרב לי
כי ברבים היו עמדי:
כ ישמע אל ויענמו ישב קדם סלה
אשר אין . . . . . למו
ולא יראו אלהים:[β]
22 חלקו מחמאות פיו וקרב לבו

(α) 55,16 בקרבם
(β) 21 שלח ידיו בשלמיו חלל בריתו:

50 ותשלך דברי אחריך׃
18 אם ראית גנב ותרץ עמו
ועם מנאפים חלקך׃
19 פיך שלחת ברעה
ולשונך תצמיד מרמה׃
כ תשב באחיך תדבר
בבן אמך תתן דפי׃
21 אלה עשית והחרשתי
דמית היות אהיה כמוך
אוכיחך ואערכה לעיניך׃
22 בינו נא זאת שכחי אלוה
פן אטרף ואין מציל׃
23 זבח תודה יכבדנני
וש‹לֵ›ם ‹נְ›דרי‹ו› אראנו בישע אלהים׃

51,2.א למנצח מזמור לדוד׃ בבוא אליו
נתן הנביא כאשר בא אל בת שבע׃
3 חנני אלהים כחסדך
כרב רחמיך מחה פשעי׃
4 הרבה כבסני מעוני
ומחטאתי טהרני׃
ה כי פשעי אני אדע
וחטאתי נגדי תמיד׃
6 לך לבדך חטאתי
והרע בעיניך עשיתי
למען תצדק בדברך
תזכה בשפטך׃
7 הן בעוון חוללתי
ובחטא יחמתני אמי׃

8 הן אמת חפצת ‹בטחות›
ובסתם חכמה תודיעני׃
9 תחטאני באזוב ואטהר
תכבסני ומשלג אלבין׃
י תשמיעני ששון ושמחה
תגלנה עצמות דכית׃
11 הסתר פניך מחטאי
וכל עונתי מחה׃
12 לב טהור ברא לי אלהים
ורוח נכון חדש בקרבי׃
13 אל תשליכני מלפניך
ורוח קדשך אל תקח ממני׃
14 השיבה לי ששון ישעך
51 ורוח נדיבה תסמכני׃
טו אלמדה פשעים דרכיך
וחטאים אליך ישובו׃
16 הצילני מדמים אלהים אלהי תשועתי
תרנן לשוני צדקתך׃
17 אדני שפתי תפתח
ופי יגיד תהלתך׃
18 כי לא תחפץ זבח ואתנה
עולה לא תרצה׃
19 זבחי אלהים רוח נשברה
לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה׃
כ היטיבה ברצונך את ציון
תבנה חומות ירושלם׃
21 אז תחפץ זבחי צדק עולה וכליל
אז יעלו על מזבחך פרים׃

52,2.א למנצח משכיל לדוד׃ בבוא דואג
האדמי ויגד לשאול ויאמר לו בא דוד
אל בית אחימלך׃
3 מה תתהלל ברעה הגבור
[2]‹עָ›ל [1]‹ח›סי‹ד› כל היום׃
4 הוות תחשב לשונך
כתער מלטש עשה רמיה׃
ה אהבת רע מטוב
שקר מדבר צדק סלה׃
6 אהבת כל דברי בלע
לשון מרמה׃
7 גם אל יתצך לנצח
יחתך ויסחך מאהל
ושרשך מארץ חיים סלה׃
8 ויראו צדיקים וייראו
ועליו ישחקו׃
9 הנה הגבר לא ישים אלהים מעוזו
ויבטח ברב עשרו יעז בהותו׃
י ואני כזית רענן בבית אלהים
בטחתי בחסד אלהים עולם ועד׃
11 אודך לעולם כי עשית
וא‹חַ›וה שמך כי טוב נגד חסידיך׃

53,א למנצח על מחלת משכיל לדוד׃
2 אמר נבל בלבו אין אלהים
השחיתו והתעיבו עול

49,א למנצח לבני קרח מזמור:
2 שמעו זאת כל העמים
האזינו כל ישבי חלד:
3 גם בני אדם גם בני איש
יחד עשיר ואביון:
4 פי ידַבר חכמות
והָגוּת לבו תבונות:
ה אטה למשל אזני
אפתח בכנור חידתי:

6 למה אירא בימי רע
עֲון עקֵבי יסובּני:
7 הבטחים על חילם
וברב עשרם יתהללו:
8 אךְ לא פדה יפדה איש
לא יתן לאלהים כָּפרו:(α)
9 ויֵקר פדיון נפשו וחדל לעולם:
11 כי . . . . חכמים ימותו
יחד כסיל ובער יאבדו
ועזבו לאחֵרים חילם:
12 קברם בָּתימו לעולם
משכנֹתם לדור ודר
קראו בשמותם עלי אדמות:
13 ואדם ביקר בל ילין
נמשל כבהמות נדמו:

14 זה דרכם כסל למו
ואחריתם בפיהם ירצו סלה:
טו כצאן לשאול שתו מות ירעֵם(β)
לבקר וצורם לבלות
שאול מִזְבֻל למו:
16 אך אלהים יפדה נפשי
מיד שאול כי יקחני סלה:
17 אל תירא כי יעשִׁר איש
כי ירבה כבוד ביתו:
18 כי לא במותו יקח הכל
לא ירד אחריו כבודו:
19 כי נפשו בחייו יְברך
ויודךָ כי תיטיב לך:
כ תבוא עד דור אבותיו
49 עד נצח לא יראו אור:
21 אדם ביקרו לא ילין
נמשל כבהמות נדמו:

50,א מזמור לאסף
אל אלהים יהוה דבר
ותירא ארץ ממזרח שמש עד מבאה:
2 מציון מכלל יפי אלהים הופיע |
3 (α)אש לפניו תאכל
וסביביו נשערה מאד:
4 יקרא אל השמים מעל
ואל הארץ לדין עמו:
ה אספו לי חסידי
כרתי בריתי עלי זבח:
6 ויגידו שמים צדקו
כי אלהים שפט הוא סלה:

7 שמעה עמי ואדַברה
ישראל ואעידה בך
אלהים אלהיך אנכי:
8 לא על זבחיך אוכיחך
ועולתיך לנגדי תמיד:
9 לא אקח מביתך פר
ממכלאתיך עתודים:
י כי לי כל חיתו יער
בהמות בהררי אלף:
11 ידעתי כל עוף הרים
וזיז שדי עמדי:
12 אם ארעב לא אמר לך
כי לי תבל ומלאה:
13 האוכל בשר אבירים
ודם עתודים אשתה:
14 זבח לאלהים תודה
ושלם לעליון נדריך:
טו וקראני ביום צרה
אחלצך ותכבדני:

16 ולרשע אמר אלהים
מה לך לספר חקי
ותשא בריתי עלי פיך:
17 ואתה שנאת מוסר

(α) 49,י ויחי עוד לנצח לא יראה השחת:
(β) טו וירדו בם ישרים
(α) 50,3 יבא אלהינו ואל יחרש

46,א למנצח לבני קרח על עלמות שיר:
ב אלהים לנו מחסה ועז
עזרה בצרות נמצא מאד:
3 על כן לא נירא בהמיר ארץ
ובמוט הרים בלב ימים:
4 יהמו יחמרו מימיו
ירעשו הרים בגאותו סלה:
[יהוה צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב:]

ה נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים
‹3›עליון [1]קדש [2]משכנ‹1›:
6 אלהים בקרבה בל תמוט
יעזרה אלהים לפנות בקר:
7 המו גוים מטו ממלכות
נתן בקולו תמוג ארץ:
8 יהוה צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב סלה:

9 לכו חזו מפעלות יהוה
אשר שם שמות בארץ:
י משבית מלחמות עד קצה הארץ
קשת ישבר וקצץ חנית
עגלות ישרף באש:
11 הרפו ודעו כי אנכי אלהים
ארום בגוים ארום בארץ:
12 יהוה צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב סלה:

47,א למנצח לבני קרח מזמור:
2 כל העמים תקעו כף
הריעו לאלהים בקול רנה:
3 כי יהוה עליון נורא
מלך גדול על כל הארץ:
4 ידבר עמים תחתינו
ולאמים תחת רגלינו:
ה יבחר לנו את נחלתנו
את גאון יעקב אשר אהב סלה:
6 עלה אלהים בתרועה
יהוה בקול שופר:

7 זמרו אלהים זמרו
זמרו למלכנו זמרו:

47,8 כי מלך כל הארץ אלהים
זמרו משכיל:
9 מלך אלהים על גוים
אלהים ישב על כסא קדשו:
י נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם
כי לאלהים ?מגני? ארץ
מאד נעלה:

48,א שיר מזמור לבני קרח:
ב גדול יהוה ומהלל מאד
בעיר אלהינו הר קדשו:
3 יפה ?נוף? משוש כל הארץ
הר ציון[α] קרית מלך רב:
4 אלהים בארמנותיה
נודע למשגב:
ה כי הנה המלכים נועדו
עברו יחדו:
6 המה ראו כן תמהו
נבהלו נחפזו:
7 רעדה אחזתם שם
חיל כיולדה:
8 * * * * * ברוח קדים
תשבר אניות תרשיש:

9 כאשר שמענו כן ראינו
בעיר יהוה צבאות בעיר אלהינו
אלהים יכוננה עד עולם סלה:
י דמינו אלהים חסדך
בקרב היכלך:
11 כשמך אלהים כן תהלתך על קצוי ארץ
צדק מלאה ימינך:
12 ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה
למען משפטיך:
13 סבו ציון והקיפוה
ספרו מגדליה:
14 שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה
למען תספרו לדור אחרון:
טו כי זה אלהים אלהינו עולם ועד
הוא ינהגנו[β]:

(α) 48,3 ירכתי צפון
(β) טו * על מות

44 ומשנאינו הבישות:
9 באלהים הללנו כל היום
ושמך לעולם נודה סלה:

י אף זנחת ותכלימנו
ולא תצא בצבאותינו:
11 תשיבנו אחור מני צר
ומשנאינו שסו למו:
12 תתננו כצאן מאכל
ובגוים זריתנו:
13 תמכר עמך בלא הון
ולא רבית במחיריהם:
14 תשימנו חרפה לשכנינו
לעג וקלס לסביבותינו:
טו תשימנו משל בגוים
מנוד ראש בלאמים:
16 כל היום כלמתי נגדי
ובשת פני כסתני:
17 מקול מחרף ומגדף
מפני אויב ומתנקם:

18 כל זאת באתנו ולא שכחנוך
ולא שקרנו בבריתך:
19 לא נסוג אחור לבנו
ותט אשרנו מני ארחך:
כ כי דכיתנו במקום ....
ותכס עלינו בצלמות:
21 אם שכחנו שם אלהינו
ונפרש כפינו לאל זר:
22 הלא אלהים יחקר זאת
כי הוא ידע תעלמות לב:
23 כי עליך הרגנו כל היום
נחשבנו כצאן טבחה:

24 עורה למה תישן אדני
הקיצה אל תזנח לנצח:
כה למה פניך תסתיר
תשכח ענינו ולחצנו:
26 כי שחה לעפר נפשנו
דבקה לארץ בטננו:
27 קומה עזרתה לנו
ופדנו למען חסדך:

45,א למנצח על ששנים לבני קרח משכיל
שיר ידידת:
2 רחש לבי דבר טוב
אמר אני מעשי למלך
לשוני עט סופר מהיר:
3 ‹יפית מבני אדם
הוצק חן בשפתותיך
על כן ברכך אלהים לעולם:
4 חגור חרבך על ירך גבור
הודך והדרך:[α]
ה צלח רכב על דבר אמת ו.... צדק
ותורך נוראות ימינך:
6 חציך שנונים [] בלב אויבי המלך
[עמים תחתך יפלו]:
7 כסאך ‹יהיה› עולם ועד
שבט מישר שבט מלכותך:
8 אהבת צדק ותשנא רשע
על כן משחך אלהים אלהיך
שמן ששון מחברך:
9 מר ואהלות קציעות כל בגדתיך
מן היכלי שן מנים› שמחוך:
י בנות מלכים ביקרותיך
נצבה שגל לימינך בכתם אופיר:

11 שמעי בת וראי והטי אזנך
ושכחי עמך ובית אביך:
12 ויתאו המלך יפיך
כי הוא אדניך והשתחוי לו:
13 * * * * * * * * * * * ובת צר
במנחה פניך יחלו עשירי עם:
14 כל כבודה בת מלך
פנינים משבצות זהב לבושה:
טו לרקמות תובל למלך
בתולות אחריה רעותיה מביאות לה:
16 תובלנה בשמחת וגיל
תבאינה בהיכל מלך:

17 תחת אבתיך יהיו בניך
תשיתמו לשרים בכל הארץ:
18 אזכירה שמך בכל דר ודר
על כן עמים יהודוך לעלם ועד:

(α) ה,45 והדרך

ספר שני

42,א למנצח משכיל לבני קרח:
ב כאילת תערג על אפיקי מים
כן נפשי תערג אליך אלהים:
3 צמאה נפשי לאלהים לאל חי
מתי אבוא ואֵרָאה פני אלהים:
4 היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה
באמר אלי כל היום איה אלהיך:
ה אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי
כי אעבר . . . . עד בית אלהים
בקול רנה ותודה המון חוגג:
6 מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי
הוחִלי לאלהים כי עוד אודנו
ישועות פני ואלהי:

7 עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך
מארץ ירדֵּן וחרמונים הר מִצְער:
8 תהום אל תהום קורא לקול צנוריך
כל משבריך וגליך עלי עברו:[a]
י אומרה לאל סלעי למה שכחתני
למה קדר אלך בלחץ אויב:
11 כרקב בעצמותי חֵרפוני צוררי
באמרם אלי כל היום איה אלהיך:
12 מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי
הוחילי לאלהים כי עוד אודנו
ישועֹת פני ואלהי:

43,א שפטֵני אלהים וריבה ריבי מגוי לא חסיד
43 מאיש מרמה ועוָלה תפלטני:
2 כי אתה אלהי מעֻזי למה זנחתני
למה קֹדר אתהלך בלחץ אויב:
3 שלח אורך ואמתך המה ינחוני
יביאוני אל הר קדשך ואל משכנותיך:
4 ואבואה אל מזבח אלהים אל אל שמחת
ואודך בכנור אלהים אלהי: [גילי
ה מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי
הוחילי לאלהים כי עוד אודנו
ישועֹת פני ואלהי:

44,א למנצח לבני קרח משכיל:
2 אלהים באזנינו שמענו
אבותינו ספרו לנו
פעל פעלת בימיהם
בימי קדם:
3 אתה ידך גוים הורשת ותטעם
תָּרֹעַ לְאֻמים ותשלחם:
4 כי לא בחרבם ירשו ארץ
וזרועם לא הושיעה למו
כי ימינך וזרועך ואור פניך
כי רציתם:
ה אתה הוא מלכי אלהים
מצַוה ישועות יעקב:
6 בך צרינו ננַגח
בשמך נבוס קמינו:
7 כי לא בקשתי אבטח
וחרבי לא תושיעני:
8 כי הושעתנו מצרינו

(a) 42,9 יומם יצַוה יהוה חסדו ובלילה שירה עמי
תפלה לאל חיי:

41 עלי יחשבו רעה לי׃
9 דבר בליעל יצוק בו
ואשר שכב לא יוסיף לקום׃
י גם איש שלומי אשר בטחתי בו
אוכל לחמי הגדיל עלי עקב׃

41,11 ואתה יהוה חנני והקימני
ואשלמה להם׃
12 בזאת ידעתי כי חפצת בי
כי לא יריע איבי עלי׃
13 ואני בתמי תמכת בי
ותציבני לפניך לעולם׃

14 ברוך יהוה אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן׃

39 חרפת נבל אל תשימני׃[α]
11 הסר מעלי נגעך
מתגרת ידך אני כליתי׃
12 בתוכחות על עון יסרת איש
ותמס כעש חמודו
אך הבל כל אדם סלה׃
13 שמעה תפלתי יהוה
ושועתי האזינה
אל דמעתי אל תחרש
כי גר אנכי עמך
תושב ככל אבותי׃
14 השע ממני ואבליגה
בטרם אלך ואינני׃

40,א למנצח לדוד מזמור׃
2 קוה קויתי יהוה
ויט אלי וישמע שועתי׃
3 ויעלני מבור ⸢שאון⸣ מטיט היון
ויקם על סלע רגלי כונן אשרי׃
4 ויתן בפי שיר חדש
תהלה לאלהינו
⸢ראו רבים וייראו
ויבטחו ביהוה׃

ה אשרי הגבר אשר שם יהוה מבטחו
ולא פנה אל ⸢רהבים ושטי כזב⸣׃
6 רבות עשית אתה יהוה[β] אלינו
אין ערך אליך
אגידה ואדברה
עצמו מספר׃
7 זבח ומנחה לא חפצת []
עולה וחטאה לא שאלת׃
8 ⸢⸣ ⸢[אזנים כרית לי]⸣
במגלת ספר כתוב עלי׃
9 לעשות רצונך אלהי חפצתי
ותורתך בתוך מעי׃
י בשרתי צדק בקהל רב
הנה שפתי לא אכלא
יהוה אתה ידעת׃

40,11 צדקתך לא כסיתי בתוך לבי
אמונתך ותשועתך אמרתי
לא כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב׃
12 אתה יהוה לא תכלא רחמיך ממני
חסדך ואמתך תמיד יצרוני׃

13 כי אפפו עלי רעות עד אין מספר
השיגוני עונתי
ולא יכלתי לראות
עצמו משערות ראשי
ולבי עזבני׃
14 רצה יהוה להצילני
יהוה לעזרתי חושה׃
טו יבשו ויחפרו יחד
מבקשי נפשי לספותה
יסגו אחור ויכלמו
חפצי רעתי׃
16 ישמו על עקב בשתם
האמרים לי האח האח׃
17 ישישו וישמחו בך כל מבקשיך
יאמרו תמיד יגדל יהוה אהבי תשועתך׃
18 ואני עני ואביון
אדני יחשב לי
עזרתי ומפלטי אתה
אלהי אל תאחר׃

41,א למנצח מזמור לדוד׃
2 אשרי ⸢משכיל אל דל⸣
ביום רעה ימלטהו יהוה׃
3 יהוה ישמרהו ויחיהו
יאשר בארץ
ואל תתנהו בנפש איביו׃
4 יהוה יסעדנו על ערש דוי
כל משכבו הפכת בחליו׃

ה אני אמרתי יהוה חנני
רפאה נפשי כי חטאתי לך׃
6 אויבי יאמרו רע לי
מתי ימות ואבד שמו׃
7 ואם בא לראות שוא ידבר
לבו יקבץ און לו
יצא לחוץ ידבר׃
8 יחד עלי יתלחשו כל שנאי

(α) 39,י נאלמתי לא אפתח פי כי אתה עשית׃
(β) 40,6 אלהי נפלאתיך ומחשבתיך

37 כי אחרית לאיש שלום:
38 ופשעים נשמדו יחדו
אחרית רשעים נכרתה:
39 תשועת צדיקים מיהוה
מעוזם בעת צרה:
מ ויעזרם יהוה ויפלטם
יפלטם מרשעים ויושיעם
כי חסו בו:

38,א מזמור לדוד להזכיר:
2 יהוה אל בקצפך תוכיחני
ובחמתך תיסרני:
3 כי חציך נחתו בי
ותנחת עלי ידך:
4 אין מתם בבשרי מפני זעמך
אין שלום בעצמי מפני חטאתי:
ה כי עונתי עברו ראשי
כמשא כבד יכבדו ממני:
6 הבאישו נמקו חבורתי
מפני אולתי:
7 נעויתי שחותי עד מאד
כל היום קדר הלכתי:
8 כי כסלי מלאו נקלה
ואין מתם בבשרי:
9 נפוגתי ונדכיתי עד מאד
שאגתי מנהמת לבי:

י אדני נגדך כל תאותי
ואנחתי ממך לא נסתרה:
11 לבי סחרחר עזבני כחי
ואור עיני גם הם אין אתי:
12 אהבי ורעי מנגד נגעי יעמדו
וקרובי מרחק עמדו:
13 וינקשו מבקשי נפשי
ודרשי רעתי דברו הוות
ומרמות כל היום יהגו:
14 ואני כחרש לא אשמע
וכאלם לא יפתח פיו:
טו ואהי כאיש אשר לא שמע
ואין בפיו תוכחות:

16 כי לך יהוה הוחלתי
אתה תענה אדני אלהי:

38,17 כי אמרתי פן ישמחו לי
במוט רגלי עלי הגדילו:
18 כי אני לצלע נכון
ומכאובי נגדי תמיד:
19 כי עוני אגיד
אדאג מחטאתי:
כ ואיבי חיים עצמו
ורבו שנאי שקר:
21 ומשלמי רעה תחת טובה
ישטנוני תחת רדפי טוב:

22 אל תעזבני יהוה אלהי
אל תרחק ממני:
23 חושה לעזרתי
אדני תשועתי:

39,א למנצח לידיתון מזמור לדוד:
2 אמרתי אשמרה דרכי
מחטוא בלשוני
אשמרה לפי מחסום
בעוד רשע לנגדי:
3 נאלמתי דומיה
החשיתי מטוב
וכאבי נעכר:
4 חם לבי בקרבי
בהגיגי תבער אש
דברתי בלשוני:

ה הודיעני יהוה קצי
ומדת ימי מה היא
אדעה מה חדל אני:
6 הנה טפחות נתתה ימי
וחלדי כאין נגדך
אך הבל כל אדם[a] סלה:
7 אך בצלם יתהלך איש
אך הבל יהמיון
יצבר ולא ידע מי אספם:
8 ועתה מה קויתי אדני
תוחלתי לך היא:
9 מכל פשעי הצילני

(a) 39,6 נצב

36 וצדקתך לישרי לב׃
12 אל תבואני רגל גאוה
ויד רשעים אל תנדני׃
13 שם נפלו פעלי און
דחו ולא יכלו קום׃

37,א לדוד
אל תתחר במרעים
אל תקנא בעשי עולה׃
2 כי כחציר מהרה ימלו
וכירק דשא יבולון׃
3 בטח ביהוה ועשה טוב
שכן ארץ ורעה אמונה׃
4 והתענג על יהוה
ויתן לך משאלת לבך׃
ה גול על יהוה דרכך
ובטח עליו והוא יעשה׃
6 והוציא כאור צדקך
ומשפטך כצהרים׃
7 דום ליהוה והתחולל לו
אל תתחר במצליח דרכו
באיש עשה מזמות׃
8 הרף מאף ועזב חמה
אל תתחר אך להרע׃
9 כי מרעים יכרתון
וקוי יהוה המה יירשו ארץ׃
י ועוד מעט ואין רשע
והתבוננת על מקומו ואיננו׃
11 וענוים יירשו ארץ
והתענגו על רב שלום׃
12 זמם רשע לצדיק
וחרק עליו שניו׃
13 אדני ישחק לו
כי ראה כי יבא יומו׃
14 חרב פתחו רשעים ודרכו קשתם
להפיל עני ואביון
לטבוח ישרי דרך׃
טו חרבם תבוא בלבם
וקשתותם תשברנה׃
16 טוב מעט לצדיק
מהמון רשעים רב◦׃
17 כי זרועות רשעים תשברנה
וסומך צדיקים יהוה׃

37,18 יודע יהוה ◦ימי◦ תמימם
ונחלתם לעולם תהיה׃
19 לא יבשו בעת רעה
ובימי רעבון ישבעו׃
כ כי רשעים יאבדו
ואיבי יהוה ◦כיקד◦ ◦כרים
כלו בעשן כלו׃
21 לוה רשע ולא ישלם
וצדיק חונן ונותן׃
22 כי מברכיו יירשו ארץ
ומקלליו יכרתו׃
23 מיהוה מצעדי גבר כוננו
ודרכו יחפץ׃
24 כי יפל לא יוטל
כי יהוה סומך ידו׃
כה נער הייתי גם זקנתי
ולא ראיתי צדיק נעזב
וזרעו מבקש לחם׃
26 כל היום חונן ומלוה
וזרעו לברכה׃
27 סור מרע ועשה טוב
ושכן לעולם׃
28 כי יהוה אהב משפט
ולא יעזב את חסידיו◦
◦עול◦י◦ם נשמ◦ד◦ו
וזרע רשעים נכרת׃
29 צדיקים יירשו ארץ
וישכנו לעד עליה׃
ל פי צדיק יהגה חכמה
ולשונו תדבר משפט׃
31 תורת אלהיו בלבו
לא תמעד אשריו׃
32 צופה רשע לצדיק
ומבקש להמיתו׃
33 יהוה לא יעזבנו ב◦א◦ידו
ולא ירשיענו בהשפטו׃
34 קוה אל יהוה ושמר דרכו
וירוממך לרשת ארץ
בהכרת רשעים תראה׃
לה ראיתי רשע . . . .
. . . . . כארז◦ רענן׃
36 ו◦א◦עבר והנה איננו
ואבקשהו ולא נמצא׃
37 שמר ◦ת◦ם ור◦א◦ה ◦יש◦ר

35 לחֵם את לחמי:
2 החזֵק מגֵן וצנה
וקומה בעזרתי:
3 והרֵק חנית וסגר לקראת רדפי
אמֹר לנפשי ישֻׁעתֵך אני:
4 יֵבשו ויכלמו מבַקשי נפשי
יסֹגו אחור ויחפרו חשבי רעתי:
ה יהיו כמֹץ לפני רוח
ומלאך יהוה ד‹ח›ם‹›:
6 יהי דרכם חשך וחלקלקת
ומלאך יהוה רֹדפם:
7 כי חנם טמנו לי [] רשתם
חנם חפרו ‹[שחת]› לנפשי:
8 תבואֵהו שואה לא יֵדע
ורשתו אשר טמן תלכדו
בש‹חת›ה יפל בה:
9 ונפשי תגיל ביהוה
תשיש בישועתו:
י כל עצמֹתי תאמרנה
יהוה מי כמוך
מציל עני מחזק ממנו
ועני ואביון מגֹזלו:

11 יקומון עֵדי חמס
אשר לא ידעתי ישאלוני:
12 ישלְמוני רעה תחת טובה
שכול לנפשי:
13 ואני בחלותם לבושי שק
עניתי בצום נפשי
ותפלתי . . . . :
14 כרֵע כאח לי התהלכתי
כאבל אם קדר שחֹתי:
טו ובצלעי שמחו . . . . . .
. . . . ‹:›
16 קרעו ולא דמו | ‹מ›ח‹נ›פי
לעג‹ו› ל‹ע›וג חרק‹ו› עלי שנימו:
17 אדני כמה תראה
השיבה נפשי מש‹א›ג‹י›ם
מכפירים יחידתי:
18 אודך בקָהָל רב
בעם עצום אהַללך:

19 אל ישמחו לי איבי שקר
שנאי חנם יקרצו עין:

35,כ כי לא שלום ידַברו ‹על ר›געי‹ ארץ
דברי מרמות יחשבון:
21 וירחיבו עלי פיהם
אמרו האח האח
ראתה עיננו:
22 ראיתה יהוה אל תחרש
אדני אל תרחק ממני:
23 העירה והקיצה למשפטי
אלהי ואדני לריבי:
24 שפטני כצדקך יהוה אלהי
ואל ישמחו לי:
כה אל יאמרו בלבם האח נפשנו
אל יאמרו בלענוהו:
26 יֵבשו ויחפרו יחדו שמֵחי רעתי
ילבשו בשת וכלמה המגדילים עלי:
27 ירֹנו וישמחו חפֵצי צדקי
ויאמרו תמיד יגדל יהוה
החפֵץ שלום עבדו:
28 ולשוני תהגה צדקך
כל היום תהלתך:

36,א למנצח לעבד יהוה לדוד:
2 נאם פשע לרשע בקרב לב‹ו›
אין פחד אלהים לנגד עיניו:
3 כי החליק אֲ‹ל›מָ‹ר›יו ב‹ע›ֲ‹ו›נ‹ו›
לִמַ‹צ›‹ד› עֲונו ‹ל›שְׂ‹נ›‹א›:
4 דברי פיו אָון ומרמה
חדל להשכיל להיטיב:
ה אָון יחשב על משכבו
יתיצב על דרך לא טוב
רע לא ימאס:
6 יהוה ‹עד› השמים חסדך
אמונתך עד שחקים:
7 צדקתך כהררי אל
משפטיך ‹כ›תהום רבה
אדם ובהמה תושיע יהוה:
8 מה יקר חסדך אלהים
ובני אדם בצל כנפיך יחסיון:
9 ירוְיֻן מדשן ביתך
ונחל עדניך תשקֵם:
י כי עִמך מקור חיים
באורך נראה אור:
11 משך חסדך לידעיך

33,ה אהב צדקה ומשפט
חסד יהוה מלאה הארץ:
6 בדבר יהוה שמים נעשו
וברוח פיו כל צבאם:
7 כנס כנד מי הים
נתן באוצרות תהומות:
8 ייראו מיהוה כל הארץ
ממנו יגורו כל ישבי תבל:
9 כי הוא אמר ויהי
הוא צוה ויעמד:
י יהוה הפיר עצת גוים
הניא מחשבות עמים:
11 עצת יהוה לעולם תעמד
מחשבות לבו לדר ודר:
12 אשרי הגוי אשר יהוה אלהיו
העם בחר לנחלה לו:
13 משמים הביט יהוה
ראה את כל בני האדם:
14 ממכון שבתו השגיח
אל כל ישבי הארץ:
טו היצר יחד לבם
המבין אל כל מעשיהם:
16 אין המלך נושע ברב חיל
גבור לא ינצל ברב כח:
17 שקר הסוס לתשועה
וברב חילו לא ימלט:
18 הנה עין יהוה אל יראיו
למיחלים לחסדו:
19 להציל ממות נפשם
ולחיותם ברעב:
כ נפשנו חכתה ליהוה
עזרנו ומגננו הוא:
21 כי בו ישמח לבנו
כי בשם קדשו בטחנו:
22 יהי חסדך יהוה עלינו
כאשר יחלנו לך:

34,א לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך
ויגרשהו וילך:
2 אברכה את יהוה בכל עת
תמיד תהלתו בפי:
3 ביהוה תתהלל נפשי
ישמעו ענוים וישמחו:
34,4 גדלו ליהוה אתי
ונרוממה שמו יחדו:
ה דרשתי את יהוה ועגני
ומכל מגורותי הצילני:
6 <ה>ביטו אליו <ונ>הרו
ופני<כ>ם אל יחפרו:
7 זה עני קרא ויהוה שמע
ומכל צרותיו הושיעו:
8 חנה מלאך יהוה
סביב ליראיו ויחלצם:
9 טעמו וראו כי טוב יהוה
אשרי הגבר יחסה בו:
י יראו את יהוה קדשיו
כי אין מחסור ליראיו:
11 כפירים רשו ורעבו
ודרשי יהוה לא יחסרו כל טוב:
12 לכו בנים שמעו לי
יראת יהוה אלמדכם:
13 מי האיש החפץ חיים
אהב ימים לראות טוב:
14 נצר לשונך מרע
ושפתיך מדבר מרמה:
טו סור מרע ועשה טוב
בקש שלום ורדפהו:
17 פני יהוה בעשי רע
להכרית מארץ זכרם:
16 עיני יהוה אל צדיקים
ואזניו אל שועתם:
18 צעקו ויהוה שמע
ומכל צרותם הצילם:
19 קרוב יהוה לנשברי לב
ואת דכאי רוח יושיע:
כ רבות רעות צדיק
ומכלם יצילנו יהוה:
21 שמר כל עצמתיו
אחת מהנה לא נשברה:
22 תמותת רשע רעה
ושנאי צדיק יאשמו:
23 פדה יהוה נפש עבדיו
ולא יאשמו כל החסים בו:

35,א לדוד
ריבה יהוה את יריבי

31 אשר ראית את עָנְיִי
ידעת ׳בַצָּרות נפשי:
9 ולא הסגרתני ביד אויב
העמדת במרחב רגלי:

י חנני יהוה כי צר לי
עששה בכעס עיני נפשי ובטני:
11 כי כלו ביָגון חיי
ושנותי באנָחה
כשל בעֲוני כחי
ועצמי עָשֵשו | מכל צוררי:
12 הייתי חרפה ׳לשכֵני מאד
ופחד למיֻדעי
ראַי בחוץ נדדו ממני:
13 נשכחתי כמת מלב
הייתי ככלי אבד:
14 כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב
בהוָסדם יחד עלי
לקחת נפשי זממו:

טו ואני עליך בטחתי יהוה
אמרתי אלהי אתה:
16 בידך עִתֹּתי
הצילני מיד אויבי וּמְרַדְּפָי:
17 האירה פניך על עבדך
הושיעני בחסדך:
18 יהוה אל אֵבושה כי קראתיך
יֵבשו רשעים ידמו לשאול:
19 תֵּאלמנה שפתי שקר
הדברות על צדיק עָתָק
בגאֲוה ובוז:

כ מה רב טובך
אשר צפנת ליראֶיך
פעלת לחוסים בך
נגד בני אדם:
21 תסתירם בסֵתר פניך מֵר... איש
תצפנֵם בסֻכה מריב לשנות:
22 ברוך יהוה
כי הפליא חסדו לי בעִת ׳מצַר:
23 ואני אמרתי בחָפְזי
נגרזתי מנגד עיניך
אכן שמעת קול תחנוני
בשַוְּעי אליך:

31,24 אֶהֱבו את יהוה כל חסידיו
אמונים נֹצר יהוה
ומשלם על יתר עשה גאֲוה:
כה חזקו ויַאמץ לבבכם
כל המיַחלים ליהוה:

32,א לדוד משכיל
אשרי נשוי פשע
כסוי חטָאה:
2 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עָון
ואין ברוחו רמיה:
3 כי החרשתי בלו עצמי
בשאגתי כל היום:
4 כי יומם ולילה תכבד עלי ידך
נהפך לְשַדִּי ׳בחרבוני קַיִץ׳ סלה:
ה חטאתי אודיעך ועֲוני לא כסיתי
אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה
ואתה נשאת עֲון חטאתי סלה:
6 על זאת יתפלל כל חסיד אליך
לעת ׳מֵצַר קֹל שטף׳ מים רבים
אליו לא יגיעו:
7 אתה סֵתר לי מצַר תצרני
... פלט תסובבני סלה:

8 אשכילך ואורך בדרך זו תלך
..... עליך עיני:
9 אל תהיו כסוס כפרד אין הבין
במתג ורסן עֶדְיו לבלום
.. ..:
י רבים מכאובים לרשע
והבוטח ביהוה חסד יסובבנו:
11 שמחו ביהוה וגילו צדיקים
והרנינו כל ישרי לב:

33,א רננו צדיקים ביהוה
לישרים נָאוָה תהלה:
2 הודו ליהוה בכנור
בנבל עשור זמרו לו:
3 שירו לו שיר חדש
היטיבו נגֵן בתרועה:
4 כי ישר דבר יהוה
וכל מעשהו באמונה:

28 כמעשה ידיהם תן להם
השֵׁב גמולם להם:
ה כי לא יבינו אל פְּעֻלֹּת יהוה
ואל מעשה ידיו
יהרסֵם ולא יבנֵם:

6 ברוך יהוה
כי שמע קול תחנוני:
7 יהוה עזי ומגני
בו בטח לבי ונעזרתי
ויעלז לבי ומשירי אהודנו:
8 יהוה עז ל<עַ>מו
ומעוז ישועות משיחו הוא:
9 הושיעה את עמך
וּבָרך את נחלתך
ורעֵם ונשׂאֵם עד העולם:

א,29 מזמור לדוד
הבו ליהוה בני אלים
הבו ליהוה כבוד ועז:
2 הבו ליהוה כבוד שמו
השתחוו ליהוה בהדרת קדש:
3 קול יהוה על המים
אל הכבוד הרעים
יהוה על מים רבים:
4 קול יהוה בכֹּח
קול יהוה בהָדָר:
ה קול יהוה שֹׁבר ארזים
וישַׁבר יהוה את ארזי הלבנון:
6 וירקיד<ו> כמו עֵגל לבנון
ושרְיון כמו בן ראמים:
7 קול יהוה חֹצב * * * *
* * * * * להבות אש:
8 קול יהוה יחיל מדבר
יחיל יהוה מדבר קדֵש:
9 קול יהוה יחולל אַיָּלות
ו<י>חשף יערות
ובהיכלו כלּו אמר כבוד:
י יהוה למבול יָשב
ויֵּשב יהוה מלך לעולם:
11 יהוה עז לעמו יתן
יהוה יְבָרך את עמו בשלום:

א,30 מזמור שיר חנֻכּת הבית לדוד:
2 ארוממְך יהוה כי דליתני
ולא שמחת איבי לי:
3 יהוה אלהי
שִׁוַּעתי אליך ותרפאני:
4 יהוה העלית מן שאול נפשי
חייתני מיורדי בור:
ה זמרו ליהוה חסידיו
והודו לזֵכר קדשו:
6 כי רגע באפו חיים ברצונו
בערב ילין בכי ולבקר רנה:

7 ואני אמרתי בשלְוי
בל אמוט לעולם:
8 יהוה ברצונך העמדתני עאל הררי עז
הסתרת פניך הייתי נבְהל:
9 אליך יהוה אקרא
ואל יהוה אתחנן:
י מה בצע בדמי ברדתי אל שחת
הֲיודך עפר היגיד אמִתך:
11 שמע יהוה וחנני
יהוה הֱיֵה עֹזר לי:
12 הפכת מספדי למחול לי
פתחת שקי ותאזרני שמחה:
13 למען יזמרך כבוד<י> ולא ידֹּם
יהוה אלהי לעולם אודךָ:

א,31 למנצח מזמור לדוד:
2 בך יהוה חסיתי
אל אֵבושה לעולם
בצדקתך פלטני:
3 הטה אלי אזנך מהֵרה הצילני
הֱיֵה לי לצור מעוז
לבית מצודות להושיעני:
4 כי סלעי ומצודתי אתה
ולמען שמך תַּנְחני ותנַהלני:
ה תוציאני מרשת זו טמנו לי
כי אתה מָעֻזי:
6 בידך אפקיד רוחי
פדיתה אותי יהוה אל אמת:
7 שנֵאתי השמרים הבלי שוְא
ואני אל יהוה בטחתי:
8 אגילה ואשמחה בחסדך

25,21 תֹּם וישר יצרוני
כי קִוִּיתִיךָ:
22 פְּדֵה אלהים את ישראל
מכל צרותיו:

26,א לדוד
שפטני יהוה כי אני בתמי הלכתי
וביהוה בטחתי לא אמעד:
2 בחנני יהוה ונסני
צרופה כליותי ולבי:
3 כי חסדך לנגד עיני
והתהלכתי באמתך:
4 לא ישבתי עם מתי שָׁוְא
ועם נעלמים לא אבוא:
ה שָׂנֵאתִי קהל מְרֵעִים
ועם רשעים לא אשב:
6 ארחץ בנקיון כפי
ואסבבה את מזבחך יהוה:
7 לַשְׁמִעַ בקול תודה
ולספר כל נפלאותיך:
8 יהוה אהבתי מעון ביתך
ומקום משכן כבודך:
9 אל תאסף עם חטאים נפשי
ועם אנשי דמים חיי:
י אשר בידיהם זמה
וימינם מלאה שׁחד:
11 ואני בתמי אלך
פדני וחנני:
12 רגלי עמדה במישור
במקהלים אֲבָרֵךְ יהוה:

27,א לדוד
יהוה אורי וישעי ממי אירא
יהוה מעוז חיי ממי אפחד:
2 בקרב עלי מְרֵעִים לאכל את בשרי
צרי ואיבי לי
המה כשלו ונפלו:
3 אם תחנה עלי מחנה
לא יירא לבי
אם תקום עלי מלחמה
בזאת אני בוטח:
4 אחת שׁאלתי מאת יהוה

27 אותה אֲבַקֵּשׁ
שִׁבְתִּי בבית יהוה כל ימי חיי
לחזות בנֹעם יהוה ולבקר בהיכלו:
ה כי יצפנני בְּסֻכֹּה ביום רעה
יסתירני בסתר אהלו
בצור ירוממני:
6 ועתה ירום ראשי על איבי סביבותי
ואזבחה באהלו זבחי תרועה
אשירה ואזמרה ליהוה:
7 שמע יהוה קולי אקרא
וחנני וענני:
8 לך אמר לבי בקשו פני
את פניך יהוה אבקש:
9 אל תסתר פניך ממני
אל תט באף עבדך[α]
אל תטשני ואל תעזבני
אלהי ישעי:
י כי אבי ואמי עזבוני
ויהוה יאספני:
11 הוֹרֵנִי יהוה דרכך
ונְחֵנִי בארח מישור
למען שררי:
12 אל תתנני בנפש צרי
כי קמו בי עֵדי שקר ויפֵח חמס:
13 לולא האמנתי לראות בטוב יהוה
בארץ חיים:
14 קַוֵּה אל יהוה
חֲזַק ויאמֵץ לבך
וקַוֵּה אל יהוה:

28,א לדוד
אליך יהוה אקרא
צורי אל תחרש ממני
פן תחשה ממני
ונמשלתי עם יורדי בור:
2 שמע קול תחנוני בשַׁוְּעִי אליך
בנשאי ידי אל דביר קדשך:
3 אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי אָוֶן
דֹּברי שלום עם רעיהם ורעה בלבבם:
4 תן להם כפעלם וכרֹע מעלליהם

(α) 27,9 עוזרתי היית

23,א מזמור לדוד
יהוה רעי
לא אחסר׃
2 בנאות דשא ירביצני
על מי מְנֻחות יְנַהלני׃
3 נפשי ישובב
יַנְחני במעגלי צדק למען שמו׃
4 גם כי אלך בגיא צלמות
לא אירא רע
כי אתה עמדי
שבטך ומשענתך המה יְנַחֲמֻני׃
ה תערך לפני שלחן נגד צררי
דשנת בשמן ראשי
כוסי רְוָיה׃
6 אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי
ו׳׳שבתי בבית יהוה לארך ימים׃

24,א לדוד מזמור
ליהוה הארץ ומלואה
תבל וישבי בה׃
2 כי הוא על ימים יסדה
ועל נהרות יכוננהָ׃
3 מי יעלה בהר יהוה
ומי יקום במקום קדשו׃
4 נקי כפים ובר לבב
אשר לא נשא לשוְא נפשו
ולא נשבע למרמה׃
ה ישא ברכה מאת יהוה
וצדקה מאלהי ישעו׃
6 זה דור דרש׳׳ו
מבַקשי פניך ‹אלהי› יעקב סלה׃

7 שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם
ויבוא מלך הכבוד׃
8 מי זה מלך הכבוד
יהוה עִזוז וגבור
יהוה גבור מלחמה׃
9 שאו שערים ראשיכם
ושאו פתחי עולם
ויבא מלך הכבוד׃
י מי הוא זה מלך הכבוד
יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה׃

25,א לדוד
אליך יהוה נפשי אשא |α ‹ּ›
2 בך בטחתי אל אֵבושה
אל יעלצו אויבי לי׃
3 גם כל קויך לא יֵבשו
יבשו הבוגדים ריקם׃
4 דרכיך יהוה הודיעני
ארחותיך למדני׃
ה הדריכני באמִתך ולמדני
כי אתה אלהי ישעי
‹ו›אותך קִויתי כל היום׃
6 זכר רחמיך יהוה וחסדיך
כי מעולם המה׃
7 חטאות נעורי ופשעי אל תזכר
כחסדך זכר לי אתה
למען טובך יהוה׃
8 טוב וישר יהוה
על כן יורה ׳חַטְ׳אים בדרך׃
9 יַדרך עֲנָוים במשפט
וילמד ענוים דרכו׃
י כל ארחות יהוה חסד ואמת
לנצרי בריתו ועדתיו׃
11 למען שמך יהוה
וסלחת לעֲוני כי רב הוא׃
12 מי זה האיש יְרֵא יהוה
יורנו בדרך יבחר׃
13 נפשו בטוב תלין
וזרעו יירש ארץ׃
14 סוד יהוה ליְרֵאיו
ובריתו להודיעם׃
טו עיני תמיד אל יהוה
כי הוא יוציא מרשת רגלי׃
16 פְּנֵה אלי וחנני
כי יחיד ועני אני׃
17 צרות לבבי הרח׳׳בו
ו׳ממצוקותי הוציאני׃
18 ראה עניי ועמלי
ושא לכל חטאותי׃
19 ראה איבי כי רבו
ושנאת חמס שנאוני׃
כ שמרה נפשי והצילני
אל אֵבוש כי חסיתי בך׃

(α) 25,2 אלהי

21,13 כי תשיתמו שכם
במיתריך תכונן על פניהם:

14 רומה יהוה בעזך
נשירה ונזמרה גבורתך:

22,א למנצח על אילת השחר מזמור לדוד:
2 אלי אלי למה עזבתני
רחוק מישועתי דברי שאגתי:
3 אלהי אקרא יומם ולא תענה
ולילה ולא דומיה לי:

4 ואתה קדוש
יושב תהלות ישראל:
ה בך בטחו אבתינו
בטחו ותפלטמו:
6 אליך זעקו ונמלטו
בך בטחו ולא בושו:
7 ואנכי תולעת ולא איש
חרפת אדם ובזוי עם:
8 כל ראי ילעגו לי
יפטירו בשפה יניעו ראש:
9 גֹּל אל יהוה יפלטהו
יצילהו כי חפץ בו:

י כי אתה גחי מבטן
מבטיחי על שדי אמי:
11 עליך השלכתי מרחם
מבטן אמי אלי אתה:
12 אל תרחק ממני כי צרה קרובה
כי אין עוזר:

13 סבבוני פרים רבים
אבירי בשן כתרוני:
17 כי סבבוני כלבים
עדת מרעים הקיפוני[α]:
14 פצו עלי פיהם
אריה טרף ושאג:
טו כמים נשפכתי
והתפרדו כל עצמותי
היה לבי כדונג
22 נמס בתוך מעי:
16 יבש כחרש חִכִּי
ולשוני מֻדבק מלקוחי
ולעפר מות תשפתני:

18 אספר כל עצמותי
המה יביטו יראו בי:
19 יחלקו בגדי להם
ועל לבושי יפילו גורל:

כ ואתה יהוה אל תרחק
אילותי לעזרתי חושה:
21 הצילה מחרב נפשי
מיד כלב יחידתי:
22 הושיעני מפי אריה
ומקרני רמים עֲנִיָּתִי:
23 אספרה שמך לאחי
בתוך קהל אהללך:

24 יראי יהוה הללוהו
כל זרע יעקב כבדוהו
וגורו ממנו כל זרע ישראל:
כה כי לא בזה ולא שקץ ענות עני
ולא הסתיר פניו ממנו
ובשועו אליו שמע:
26 מאתך תהלתי בקהל רב
נדרי אשלם נגד יראיו:
27 יאכלו ענוים וישבעו
יהללו יהוה דרשיו
יחי לבבכם לעד:
28 יזכרו וישבו אל יהוה כל אפסי ארץ
וישתחוו לפניך כל משפחות גוים:

29 כי ליהוה המלוכה
ומשל בגוים:
ל אך לו ישתחוו כל דשני ארץ
לפניו יכרעו[α] עפר[β]:
31 זרע עבדו יספר לאדני לדור | יבאו:
32 ויגידו צדקתו לעם נולד
כי עשה * * * *:

(α) 22,17 כארי ידי ורגלי

(α) 22,ל כל יורדי * (β) ונפשו לא חיה

18 לדוד ולזרעו עד עולם׃

19,א למנצח מזמור לדוד׃
2 השמים מספרים כבוד אל
ומעשה ידיו מגיד הרקיע׃
3 יום ליום יביע אֹמֶר
ולילה ללילה יְחַוֶּה דעת׃(α)
ה בכל הארץ יצא קו·ל·ם
ובקצה תבל מליהם
* * * * * * * * *
לשמש שם אהל בהם׃
6 והוא כחתן יצא מֵחֻפתו
ישיש כגבור לרוץ ארח׃
7 מקצה השמים מוצאו
ותקופתו על קצותם
ואין נסתר מחמתו׃

8 תורת יהוה תמימה משיבת נפש
עדות יהוה נאמנה מחכימת פתי׃
9 פקודי יהוה ישרים משמחי לב
מצוַת יהוה ברה מאירת עינים׃
י יראת יהוה טהורה עומדת לעד
משפטי יהוה אמת צדקו יחדו׃
11 הנחמדים מזהב ומפז רב
ומתוקים מדבש ונֹפת צופים׃
12 גם עבדך נזהר בהם
בשמרם עקב רב׃
13 שגיאות מי יבין
מנסתרות נקני׃
14 גם מזֵדים חשך עבדך אל ימשלו בי
אז איתם ונקיתי מפשע רב׃

טו יהיו לרצון אמרי פי והגְיון לבי
לפניך יהוה צורי וגואלי׃

20,א למנצח מזמור לדוד׃
2 יענך יהוה ביום צרה
ישַׂגבך שם אלהי יעקב׃
3 ישלח עזרך מקדש
ומציון יסעדך׃

20,4 יזכר כל מנחתיך
ועולתך ידשנה סלה׃
ה יתן לך כלבבך
וכל עצתך ימלא׃
6 נרננה בישועתך
ובשם אלהינו נ·גְּדֹ·ל
ימלא יהוה כל משאלותיך׃

7 עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו
יענהו משמי קדשו
בגבורות יֵשע ימינו׃
8 אלה ברכב ואלה בסוסים
ואנחנו בשם יהוה אלהינו ·נזכיר·׃
9 המה כרעו ונפלו
ואנחנו קמנו ונתעודד׃

י יהוה הושיעה המלך
·ו·עננו ביום קראנו׃

21,א למנצח מזמור לדוד׃
2 יהוה בעזך ישמח מלך
ובישועתך מה יגיל מאד׃
3 תאַות לבו נתתה לו
וארשת שפתיו בל מנעת סלה׃
4 כי תקַדמנו ברכות טוב
תשית לראשו עטרת פז׃
ה חיים שאל ממך נתתה לו
ארך ימים עולם ועד׃
6 גדול כבודו בישועתך
הוד והדר תשַׁוה עליו׃
7 כי תשיתהו ברכות לעד
תחַדהו בשמחה את פניך׃

8 כי המלך בֹּטח ביהוה
ובחסד עליון בל ימוט׃
9 תמצא ידך לכל איביך
ימינך תמצא שנאיך׃
י תשיתמו כתנור אש לעת פניך
יהוה באפו יבלעם ותאכלם אש׃
11 פרִיָמו מארץ תאַבד
וזרעם מבני אדם׃
12 כי נטו עליך רעה
חשבו מזמה בל יוכלו׃

(α) 19.4 אין אֹמֶר ואין דברים בלי נשמע קולם׃

18 ברד וגחלי אש:
14 וַיַּרעם בשמים יהוה
ועליון יתן קלו(α):
טו וישלח חציו ויפיצם
וברקים רב ויְהֻמֵּם:
16 וַיֵּראו אפיקי מים
ויגלו מוסדות תבל
מִגַּערתך יהוה
מנשמת רוח אפך:
17 ישלח מִמָּרום יקחני
יַמְשני ממים רבים:
18 יצילני מאיבי עז
ומשנאי כי אמצו ממני:
19 יְקַדמוני ביום אֵידי
ויהי יהוה למשען לי:
כ ויוציאני למרחב
יחלצני כי חפֵץ בי:

21 יגמלני יהוה כצדקי
כבֹר ידי ישיב לי:
22 כי שמרתי דרכי יהוה
ולא רשעתי מאלהי:
23 כי כל משפטיו לנגדי
וחקֹתיו לא אסיר מני:
24 ואהי תמים עִמו
ואשתמר מעֲוני:
כה וַיָּשֶׁב יהוה לי כצדקי
כבֹר ידי לנגד עיניו:
26 עם חסיד תתחסד
עם גבר תמים תִּתַּמָּם:
27 עם נָבָר תתברר
ועם עקש תתפתל:
28 כי אתה עם עני תושיע
ועינים רמות תשפיל:
29 כי אתה תאיר נרי
יהוה אלהי יגיה חשכי:
ל כי בך ארץ גדוד
ובאלהי אדלג שור:

31 האל תמים דרכו
אמרת יהוה צרופה
מגן הוא לכל החוסים בו:

18,32 כי מי אלוה מבלעדי יהוה
ומי צור זולתי אלהינו:
33 האל המאַזרני חיל
ויתן תמים דרכי:
34 משַׁוה רגלי כאילות
ועל במותי יעמידני:
לה מלמד ידי למלחמה
ונִחֲתה קשת נחושה זרועֹתי:
36 ותתן לי מגן ישעך
וימינך תסעדני
ועזרתך תַרבני:
37 תרחיב צעדי תחתי
ולא מעדו קרסֻלי:
38 ארדוף אויבי ואשיגם
ולא אשוב עד כלוֹתם:
39 אמחצם ולא יֻכלו קום
יפלו תחת רגלי:
מ ותאזרני חיל למלחמה
תכריע קמי תחתי:
41 ואיבי נתתה לי ערף
ומשַׂנאי אצמיתם:
42 ישַׁועו ואין מושיע
על יהוה ולא ענם:
43 ואשחקם כעפר על פני רוח
כטיט חוצות אדיקם:
44 תפלטני מריבי עמי
תשימני לראש גוים
עם לא ידעתי יעבדוני:
מה לשֵׁמע אזן ישמעו לי
בני נֵכר יכַחשו לי:
46 בני נכר יבלו
ויחרגו ממסגרותיהם:

47 חי יהוה וברוך צורי
וירום אלוהי ישעי:
48 האל הנותן נקמות לי
וירבד עמים תחתי:
49 מפלטי מאיבי
אף מן קמי תרוממני
מאיש חמס תצילני:
נ על כן אודך בגוים יהוה
ולשמך אזמרה:
51 מגדל ישועות מלכו
ועשה חסד למשיחו

(α) 18,14 ברד וגחלי אש

16,7 אברך את יהוה אשר יעצני
אף לילות יסרוני כליותי:
8 שויתי יהוה לנגדי תמיד
כי מימיני בל אמוט:

9 לכן שמח לבי ויגל כבודי
אף בשרי ישכן לבטח:
י כי לא תעזב נפשי לשאול
לא תתן חסידיך לראות שחת:
11 תודיעני ארח חיים
שבע שמחות את פניך
נעמות בימינך נצח:

17,א תפלה לדוד
שמעה יהוה צדק
הקשיבה רנתי
האזינה תפלתי
בלא שפתי מרמה:
2 מלפניך משפטי יצא
עיניך תחזינה מישרים:
3 בחנת לבי פקדת לילה
צרפתני בל תמצא
זמתי בל יעבר פי [לפעלות]:
4 [] . . . בדבר שפתיך
נשמרתי מארחות פריץ:
ה תמכו אשרי במעגלותיך
בל נמוטו פעמי:

6 אני קראתיך כי תענני אל
הט אזנך לי שמע אמרתי:
7 הפלה חסדיך מושיע חוסים
ממתקוממים בימינך:
8 שמרני כאישון בבת עין
בצל כנפיך תסתירני:
9 מפני רשעים זו שדוני
איבי בנפש יקיפו עלי:
י חלב לבמו סגרו
פימו דברו בגאות:
11 . . . . . עתה סבבוני
עיניהם ישיתו לנטות בארץ * * *:
12 דמינו כאריה יכסוף לטרף
וככפיר ישב במסתרים:

17,13 קומה יהוה קדמה פניו
הכריעהו פלטה נפשי:
14 מרשע חרבך | ממתים ידך
יהוה ממתים מחלד חלקם בחיים
וצפונך תמלא בטנם
ישבעו בנים
והניחו יתרם לעולליהם:
טו אני בצדק אחזה פניך
אשבעה בהקיץ תמונתך:

18,א למנצח לעבד יהוה לדוד אשר דבר
ליהוה את דברי השירה הזאת ביום
הציל יהוה אותו מכף כל איביו ומיד
2 שאול: ויאמר
ארחמך יהוה חזקי:
3 יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי
אלי צורי אחסה בו
מגני וקרן ישעי משגבי:
4 מהלל אקרא יהוה
ומן איבי אושע:

ה אפפוני חבלי מות
ונחלי בליעל יבעתוני:
6 חבלי שאול סבבוני
קדמוני מוקשי מות:
7 בצר לי אקרא יהוה
ואל אלהי אשוע
ישמע מהיכלו קולי
ושועתי לפניו תבא באזניו:
8 ותגעש ותרעש הארץ
ומוסדי הרים ירגזו
ויתגעשו כי חרה לו:
9 עלה עשן באפו
ואש מפיו תאכל
גחלים בערו ממנו:
י ויט שמים וירד
וערפל תחת רגליו:
11 וירכב על כרוב ויעף
וידא על כנפי רוח:
12 ישת חשך סתרו
סביבותיו סכתו
חשכת מים עבי שחקים:
13 מנגה נגדו עביו עברו

12,2 הושיעה יהוה כי גמר חָסִ·ד
כי ·א·פסו אמונים מבני אדם:
3 שָׁוְא יְדַבְּרו איש את רעהו שפת חלקות
בלב ולב ידברו:
4 יַכְרֵת יהוה כל שפתי חלקות
לשון מדברת גדלות:
ה אשר אמרו ללשננו נגביר
שפתינו אתנו מי אדון לנו:

6 משד עניים מאֶנְקת אביונים
עתה אקום יאמר יהוה
אשית בְיֵשע יפיח ל·י·:
7 אמרות יהוה אמרות טהרות
כסף צרוף בעליל לארץ
מְזֻקק שבעתים:
9 סביב רשעים יתהלכון
כְּרֻם זֻלֻּת לבני אדם:
8 אתה יהוה תשמר·נו·
תצרנו מן הדור זו לעולם:

13,א למנצח מזמור לדוד:

2 עד אנה יהוה תשכחני נצח
עד אנה תסתיר את פניך ממני:
3 עד אנה אשית עֵצות בנפשי
יגון בלבבי יום ·י·ם
עד אנה ירום איבי עלי:
4 הביטה עֲנֵני יהוה אלהי
האירה עיני פן אישן המות:
ה פן יאמר איבי יכלתיו
צרי יגילו כי אמוט:
6 ואני בחסדך בטחתי
יגֵל לבי בישועתך
אשירה ליהוה כי גמל עלי:

14,א למנצח לדוד

אמר נבל בלבו
אין אלהים
השחיתו התעיבו עלילה
אין עשה טוב:
2 יהוה משמים השקיף על בני אדם
לראות היש משכיל
דרש את אלהים:

14,3 הכל סר יחדו נאלחו
אין עשה טוב אין גם אחד:
4 הלא ·יָ·דעו כל פעלי און
אכלי עמי אכ·ול· לחם
יהוה לא קראו:
ה שם פחדו פחד
כי אלהים בדור צדיק:
6 עצת עני תבישו
כי יהוה מחסהו:
7 מי יתן מציון ישועת ישראל
בשוב יהוה שבות עמו
יגל יעקב ישמח ישראל:

15,א מזמור לדוד

יהוה מי יגור באהלך
מי ישכן בהר קדשך:
2 הולך תמים ופעל צדק
ודבר אמת בלבבו:
3 לא רגל על לשנו
לא עשה לרעהו רעה
וחרפה לא נשא על קרבו:
4 נבזה בעיניו . . . .
ואת יראי יהוה יכַבד
נשבע להרע ולא ימִר:
ה כספו לא נתן בנשך
ושחד על נקי לא לקח
עשה אלה לא ימוט לעולם:

16,א מכתם לדוד

שמרני אל כי חסיתי בך:
2 אמרת·י· ליהוה
אדני אתה טובתי·:
3 בליעל· כול ·קדושים אשר ב·ח·ר·ו· המה
ואדירי·ם· כל·ם· ·חָ·פצ·ו· בם:
4 יר·צ·ו עצבותם אחר·ים· . . .
בל אסיך נסכיהם מדם
ובל אשא את שמותם על שפתי:

ה יהוה מְנָת חלקי וכוסי
אתה ת·מי·ד· גורלי:
6 חבלים נפלו לי בנעימים
אף נחלת·י· שפרה עלי:

9 כי לא עזבת דרשיך יהוה:
12 זמרו ליהוה ישב ציון
הגידו בעמים עלילותיו:
13 כי דרש דמים אותם זכר
לא שכח צעקת עניים:
14 חננני יהוה ראה עניי משנאי
מרוממי משערי מות:
טו למען אספרה כל תהלתיך
בשערי בת ציון אגילה בישועתך:
16 טבעו גוים בשחת עשו
ברשת זו טמנו נלכדה רגלם:
17 נודע יהוה משפט עשה
בפעל כפיו נוקש רשע הגיון סלה:

18 ישובו רשעים לשאולה
כל גוים שכחי אלהים:
19 כי לא לנצח ישכח אביון
תקות ענוים תאבד לעד:
כ קומה יהוה אל יעז אנוש
ישפטו גוים על פניך:
21 שיתה יהוה .... להם
ידעו גוים אנוש המה סלה:

10,א למה יהוה תעמד ברחוק
תעלים לעתות בצרה:
2 בגאות‹ו› רשע ידלק עני
יתפשו במזמות זו חשבו:
3 כי ‹הלל› רשע על תאות נפשו
ובצע ברך נאץ יהוה:
4 רשע כגבה אפו
בל ידרש אין אלהים כל מזמותיו:
ה י‹צ›לית[1,2,3,4] דרכו בכל עת
מרום משפטיך מנגדו
כל צורריו יפית בהם:
6 אמר בלבו בל אמוט
לדר ודר אש‹ב› לא ברע:
7 אלה פיהו מלא ומרמות ותך
תחת לשונו עמל ואון:
8 ישב במארב ‹חצרים›
במסתרים יהרג נקי
עיניו לחלכה יצפנו:
9 יארב במסתר כאריה בס‹ב›כ‹ה›
יארב לחטוף עני
‹ל›חטף עני ....:

10,י ‹י›דכה ישח
ונפל .... חלכאים:
11 אמר בלבו שכח אל
הסתיר פניו בל ראה לנצח:

12 קומה יהוה אל נשא ידך
אל תשכח עניים:
13 על מה נאץ רשע אלהים
אמר בלבו לא תדרש:
14 ראתה כי אתה עמל וכעס תביט
‹3›עליך [4]יעזב [5]חלכה [1]לתת [2]בידך
יתום אתה היית עוזר‹ו›:
טו שבר זרוע רשע ורע
‹›דרוש רשעו ‹א›ל ת‹ש›א:

16 יהוה מלך עולם ועד
אבדו גוים מארצו:
17 תאות ענוים שמעת יהוה
תכין לב‹ך› תקשיב אזנך:
18 לשפט יתום ודך
בל יוסיף עוד לערץ אנוש מן הארץ:

11,א למנצח לדוד
ביהוה חסיתי איך תאמרו לנפשי
נודו הרכם צפור:
2 כי הנה הרשעים ידרכון קשת
כוננו חצם על יתר
לירות במו אפל לישרי לב:
3 כי השתות יהרסון
צדיק מה ‹י›פעל:
4 יהוה בהיכל קדשו
יהוה בשמים כסאו
עיניו יחזו
עפעפיו יבחנו בני אדם:
ה יהוה צדיק י‹ב›חן
ורשע ואהב חמס שנאה נפשו:
6 ימטר על רשעים פח‹מ›ם אש וגפרית
ורוח זלעפות מנת כוסם:
7 כי צדיק יהוה צדקות אהב
ישר‹ים› יחזו פני‹מו›:

12,א למנצח על השמינית מזמור לדוד:

7,2 יהוה אלהי בך חסיתי
הושיעני מכל רדפי והצילני:
3 פן יטרפ[ו] כאריה נפשי
[אין] פרק ואין מציל:
4 יהוה אלהי אם עשיתי . . .
אם יש עָול בכפי:
ה אם גמלתי שלמי רע
* * * * * * * * * *
* * * * * * * * * *
ואחלצה צוררי ריקם:
6 יִרַדֵּף אויב נפשי
וישג וירמס לארץ חיי
וכבודי לעפר יַשְׁכֵּן סלה:

7 קומה יהוה באפך
הִנשא בעברות צוררי
ועורה אלי משפט צוית:
8 ועדת לאמים תסובבך
ועליה למרום ש[ו]בה:
9 יהוה ידין עמים
שפטני יהוה
כצדקי וכתמי עלי:
י יגמר נא רע רשעים
ותכונן צדיק
[אלהים צדיק]
ובחן לבות וכליות[]:
11 מגני על אלהים
מושיע ישרי לב:
12 אלהים שופט צדיק
ואל זעם בכל יום:

13 אם לא ישוב חרבו ילטוש
קשתו דרך ויכוננֶה:
14 ולו הכין כלי מות
חציו לדלקים יפעל:
טו הנה יחַבל און
והרה עמל וילד שקר:
16 בור כרה ויחפרהו
ויפל בשחת יפעל:
17 ישוב עמלו בראשו
ועל קדקדו חמסו ירד:

18 אודה יהוה כצדקו
ואזמרה שם יהוה עליון:

8,א למנצח על הגתית מזמור לדוד:
2 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ
. . . . . . הודך על השמים:
3 מפי עוללים ויונקים יסדת עז
למען צורריך
להשבית אויב ומתנקם:
4 כי אראה שמיך מעשה אצבעתיך
ירֵח וכוכבים אשר כוננתה:
ה מה אנוש כי תזכרנו
ובן אדם כי תפקדנו:
6 ותחסרהו מעט מאלהים
וכבוד והדר תעטרהו:
7 תמשילהו במעשי ידיך
כל שתה תחת רגליו:
8 צנה ואלפים כלם
וגם בהמות שדי:
9 צפור שמים ודגי הים
עברי ארחות ימים:
י יהוה אדנינו
מה אדיר שמך בכל הארץ:

9,א למנצח על מות לבן מזמור לדוד:
2 אודה יהוה בכל לבי
אספרה כל נפלאותיך:
3 אשמחה ואעלצה בך
אזמרה שמך עליון:
4 בשוב אויבי אחור
יכשלו ויאבדו מפניך:
ה כי עשית משפטי ודיני
ישבת לכסא שופט צדק:
6 גערת גוים אבדת רשע
שמם מחית לעולם ועד:
7 האויב תמו
חֳרבות לנצח [ה]ערים נתשת
אבד זכרם המה:

8 ויהוה לעולם ישב
כונן למשפט כסאו:
9 והוא ישפט תבל בצדק
ידין לאמים במישרים:
י ויהי יהוה משגב לדך
משגב לעתות בצרה:
11 ויבטחו בך יודעי שמך

3,7 לא אירא מרבבות עם
אשר סביב שתו עלי:
קומה יהוה הושיעני אלהי
8 כי הכית את כל איבי לחי
שני רשעים שברת:
9 ליהוה הישועה
על עמך ברכתך סלה:

4,א למנצח בנגינות מזמור לדוד:
2 בקראי ענֵני אלהי צדקי
בצָר הרחבת לי
חנֵני ושמע תפלתי:
3 בני איש עד מה כבדי לב
למה תאהבון ריק תבַקשו כזב סלה:
4 ודעו כי הפלה יהוה חסדו לי
יהוה ישמע בקראי אליו:
ה רגזו ואל תחטאו
אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה:
6 זבחו זבחי צדק
ובטחו אל יהוה:
7 רבים אמרים מי יַראנו טוב
נסה עלינו אור פניך יהוה:
8 נתתה שמחה בלבי
מעת דגנם ותירושם רבו:
9 בשלום יחדו אשכבה ואישן
כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני:

5,א למנצח אל הנחילות מזמור לדוד:
2 אמרַי האזינה יהוה
בינה הגיגי:
3 הקשיבה לקול שַועי מלכי ואלהי
כי אליך אתפלל:
4 יהוה בקר תשמע קולי
בקר אערך לך ואצַפה:
ה כי לא אל חפֵץ רשע אתה
לא יגֻרך רע:
6 לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך
שנֵאת כל פעלי אָון:
7 תאַבד דֹברי כזב
איש דמים ומרמה יתָעב יהוה:
8 ואני ברֹב חסדך אבוא ביתך
אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך:

5,9 יהוה נחֵני בצדקתך למען שוררי
הושר לפני דרכך:
י כי אין בפימו נכונה
קרבם הוות
קבר פתוח גרֹנם
לשונם יחליקון:
11 האשימם אלהים
יִפלו מעצותיהם
ברב פשעיהם הדיחמו
כי מרו בך:
12 וישמחו כל חוסי בך
לעולם ירננו תסך עלימו
ויעלצו בך אהבי שמך:
13 כי אתה תברך צדיק
יהוה כצנה רצון תעטרנו:

6,א למנצח בנגינות על השמינית מזמור לדוד:
2 יהוה אל באפך תוכיחני
ואל בחמתך תיסרני:
3 חנֵני יהוה כי אֻמלל אני
רפָאני יהוה כי נבהלו עצמי:
4 ונפשי נבהלה מאד
ואת יהוה עד מתי:
ה שובה יהוה חלצה נפשי
הושיעני למען חסדך:
6 כי אין במות זכרך
בשאול מי יודה לך:
7 יגעתי באנחתי
אַשְחה בכל לילה מטתי
בדמעתי ערשי אַמְסה:
8 עששה מכעס עיני
עתקה בכל צוררי:

9 סורו ממני כל פעלי און
כי שמע יהוה קול בכיי:
י שמע יהוה תחנתי
יהוה תפלתי יקח:
11 יבשו ויבהלו מאד כל איבי
ישֻבו יבשו רגע:

7,א שגיון לדוד אשר שר ליהוה על דברי
כוש בן ימיני:

תהלים

ספר ראשון

1,א אשרי האיש אשר לא הלך
בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד
ובמשב לֵצים לא ישב:
2 כי אם בתורת יהוה חפצו
ובתורתו יהגה יומם ולילה:
3 והיה כעץ שתול על פלגי
אשר פריו יתן בעתו [מים
ועלהו לא יבול
וכל אשר יעשה יצליח:

4 לא כן הרשעים ‹לא כן›
כי אם כמֹץ אשר תדפנו רוח:
ה על כן לא יקמו רשעים במשפט
וחטאים בעדת צדיקים:
6 כי יודע יהוה דרך צדיקים
ודרך רשעים תאבד:

2,א למה רגשו גוים
ולאמים יהגו ריק:
2 יתי·ע·צו מלכי ארץ
ורוזנים נוסדו יחד
על יהוה ועל משיחו:
3 ננַתקה את מוסרותימו
ונשליכה ממנו עבֹתימו:

4 יושב בשמים ישחק
אדני ילעג למו:
ה אז ידבר אֵלימו באפו
ובחרונו יבַהלמו:

2,6 ואני נסכתי מלכי
על ציון הר קדשי:

7 אסַפרה א·ת· חק יהוה
אמר אלי בני אתה
אני היום ילדתיך:
8 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך
ואחֻזתך אפסי ארץ:
9 תרֹעם בשבט ברזל
ככלי יוצר תנַפצם:

י ועתה מלכים השכילו
הוָּסרו שפטי ארץ:
11 עבדו את יהוה ביראה
ו..ל·ו· ברעָדה:
12 ...... פן יאנף ותאבדו דרך
כי יבער כמעט אפו
אשרי כל חוסי בו:

3,א מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו:
2 יהוה מה רבו צרי
רבים קמים עלי:
3 רבים אמרים לנפשי
אין ישועתה לו באלהי·ו· סלה :
4 ואתה יהוה מגן בעדי
כבודי ומרים ראשי:
ה קולי אל יהוה אקרא
ויענני מהר קדשו סלה:
6 אני שכבתי ואישנה
הקיצותי כי יהוה יסמכני:

THE present Edition of the *Sacred Books of the Old Testament* in Hebrew exhibits the reconstructed text on the basis of which the new translation of the Bible has been prepared by the learned contributors mentioned on the other page of the cover. It is, therefore, the exact counterpart of the English edition. Wherever the translation is based on a departure from the Received Text, the deviation appears here in the Hebrew text. Transpositions in the translation are also found here in the original.

Departures from the Received Text are indicated by diacritical signs: ‹› (*i. e.* V = *Versions*) designates a reading adopted on the authority of the Ancient Versions; ‹› (*i. e.* c = *conjecture*), conjectural emendations; and ‹› (*i. e.* נ = נקוד), changes involving merely a departure from the Masoretic points, or a different division of the consonantal text (*e. g.* זבובי ימות, Eccl. **10**,1). A פסק ׀ indicates transposition of the Masoretic סוף פסוק; ‹› is used in cases where the קרי has been adopted instead of the כתיב, and ‹› for changes introduced on the strength of parallel passages. Doubtful words or passages are marked with notes of interrogation (‹›). Occasionally two diacritical marks are combined, *e. g.* ‹›, *i. e.* deviations from the Received Text suggested by the Versions as well as by parallel passages; or ‹›, *i. e.* departures from the Masoretic points supported by the Versions, &c. — [] calls attention to transposed passages, *e. g.* ψ **45**,6, the traditional position of the words in the Received Text being marked by [] while the transposed words are enclosed in [ ]. In cases where two or three consecutive words are transposed the traditional sequence is indicated by 1 2 3 &c. respectively prefixed to the individual words (*e. g.* ψ **46**,5). Hopelessly corrupt passages are indicated by † . . . †, while asterisks * * * * point to *lacunæ* in the original.

The *titles* of the Psalms (including historical and musical notices), as well as סלה and other *liturgical formulæ* (*e. g.* **25**,22) have been printed in RED, also the acrostic letters in the *alphabetical Psalms* (**9**.**10**.**25**.**34**.**37**.**111**.**119**.**145**), the *doxological subscriptions* at the close of the first four books (**41**,13; **72**,18; **89**,52; **106**,48), and the *headings* (ספר ראשון &c.) indicating the traditional division into five books. None of these elements (the acrostic letters, of course, excepted) formed a part of the original text of the Psalms to which they are attached.

The Ancient Versions are referred to in the *Notes* under the following abbreviations: 𝔐 = Masoretic Text; 𝔊 = LXX; 𝔗 = Targum; 𝔖 = Peshita; 𝔏 = Vetus Latina; 𝔍 (*i. e.* St. Jerome) = Vulgate; Ἀ = Aquila; Θ = Theodotion; Σ = Symmachos. $𝔊^{A}$ means Codex Alexandrinus (A), $𝔊^{L}$ = Lucianic recension (Λ), $𝔊^{S}$ = Sinaiticus (א), $𝔊^{V}$ = Vaticanus (B). It has not been deemed necessary to classify all the divergences exhibited by the Ancient Versions. As a rule, only those variations have been recorded on the authority of which an emendation has been adopted by the editor of the text.

The heavy-faced figures in the left margin of the *Notes* (**1**, **2**, **3**, &c.) refer to the chapters, the numbers in ( ) to the verses of the Hebrew text. The mark ‸ means *omit(s)* or *omitted by*.

List of Contributors

Genesis: C. J. Ball (London).
Exodus: Herbert E. Ryle (Cambridge).
Leviticus: S. R. Driver and H. A. White (Oxford).
Numbers: J. A. Paterson (Edinburgh).
5 Deuteronomy: Geo. A. Smith (Glasgow).
Joshua: W. H. Bennett (London).
Judges: Geo. F. Moore (Andover).
Samuel: K. Budde (Strassburg).
Kings: B. Stade (Giessen) and F. Schwally (Strassburg).
10 Isaiah: T. K. Cheyne (Oxford).
Jeremiah: C. H. Cornill (Königsberg).
Ezekiel: C. H. Toy (Cambridge. Mass).
Hosea: A. Socin (Leipzig).
Joel: Francis Brown (New York).
15 Amos: John Taylor (Winchcombe).
Obadiah: Andrew Harper (Melbourne, Australia).
Jonah: Friedrich Delitzsch (Breslau).
Micah: J. F. McCurdy (Toronto).
Nahum: Alfred Jeremias (Leipzig).
20 Habakkuk: W. H. Ward (New York).
Zephaniah: E. L. Curtis (New Haven).
Haggai: G. A. Cooke (Oxford).
Zechariah: W. R. Harper (Chicago).
Malachi: C. G. Montefiore and I. Abrahams (London).
25 Psalms: J. Wellhausen (Göttingen).
Proverbs: A. Müller* and E. Kautzsch (Halle).
Job: C. Siegfried (Jena).
Song of Songs: Russell Martineau (London).
Ruth: C. A. Briggs (New York).
30 Lamentations: M. Jastrow, Jr. (Philadelphia).†
Ecclesiastes: Paul Haupt (Baltimore).
Esther: T. K. Abbott (Dublin).
Daniel: A. Kamphausen (Bonn).
Ezra: } H. Guthe (Leipzig).
35 Nehemiah: }
Chronicles: R. Kittel (Breslau).

---

* Died September 12th 1892.

† Professor Abraham Kuenen who had agreed to do the book died December 10th 1891.